PSALTERII

secundum Vulgatam Bibliorum Versionem

NOVA RECENSIO

iuxta votum
Synodi Generalis Abbatum
Ordinis S. Benedicti

cura et studio
ROBERTI WEBER
monachi Claravallensis
edita

pro manuscripto

Abbaye S. Maurice et S. Maur
CLERVAUX (G.-D. de Luxembourg)
1961

Exemplaria huius operis, «pro manuscripto» editi, petentibus gratis mittentur. Si quis tamen pro expensis editionis obolum dare voluerit, summam circiter 2 $ benigne mittat ad: Abbaye S. Maurice et S. Maur, Clervaux (G.-D. de Luxembourg), C. C. P. (Compte de Chèques Postaux, Postscheckkonto) Luxembourg 199.

Herstellung: Beuroner Kunstverlag GmbH, Beuron/Hohenzollern

PRAEFATIO

Psalterii latini recensio, quam in hoc volumine invenies, lector, ad Vulgatam Sacrorum Bibliorum versionem refertur. Id autem, eam parantes, nobis proposuimus, ut et textus latinus, emendatis interpretum erroribus, hebraico textui genuino magis accommodaretur, et dictiones illae obscurae, quae legentibus offensioni esse poterant, ex eo expurgarentur.

Iam vero, ad textum hebraicum quod respicit, massoretici textus recensionem illam, quam Professores Pontificii Instituti Biblici in paranda nova ex textibus primigenis interpretatione latina, iussu Pii Papae XII anno 1945 edita, sibi constituerunt, nobis assidue sequendam statuimus. Ab hac igitur nonnisi perraro, idque haud inconsultis recentiorum scriptorum sive commentariis sive in linguas vernaculas versionibus, discessimus. Quorum pariter suadentibus operibus, in locis quibusdam textum aliter ac Novi Psalterii latini conditores nos interpretari posse aestimavimus.

In omnibus autem locis, ubi textus Vulgatae corrigendus erat, in quantum fieri potuit, ad id semper intendimus, ut voces et locutiones, quae latinitati christianae, et imprimis latinitati biblicae, consonae essent, eligeremus. Ideoque pro singulis vocibus hebraicis omnia semper loca contulimus ubi, sive in Psalterio, sive in ceteris Bibliorum libris inveniuntur, earumque, his in locis, latinam Vulgatae interpretationem diligenter inspeximus. Haud raro etiam Psalterium S. Hieronymi «iuxta Hebraeos» vocem latinam, mendosae Vulgatae lectioni substituendam, nobis subministravit, vel eam ex Novo Psalterio latino mutuati sumus.

Emendationes autem quae ad sic dictas «obscuritates» latini textus Vulgatae pertinent, quaestionem magis implicatam excitant. Agitur enim de recta interpretatione textus latini tardioris aetatis, qua in re doctrina lectoris cuiusque, litterarum et artis philologicae plus minusve periti, magnas habet partes. Unde difficillimum est, inter correctionem acerrimam, omnia ad rigidas normas melioris, ut aiunt, latinitatis perpendentem, et limationem quamdam levissimam, multa intacta relinquentem, quae lectori, etiam haud indocto, obscura videri

possunt, mediam tenere viam. Omnibus tandem mature perpensis, sequentes fere regulas nobis observandas proposuimus:

Quoad voces et locutiones in Psalterio Vulgatae exhibitas, eas saepe exemplari graeco nimis tenaciter conformatas et quasi assimilatas esse, nemo est qui ignoret, idque satis declarant voces ut sunt, e. gr., *etenim*, *in idipsum*, *supergaudeo alicui*, *superspero* et alia id genus. Haec ex Psalterio latino expurgari nullus certe moleste feret. Econtra sunt voces quaedam, v. gr. *misericordia*, *salus*, *veritas*, quae, ut plurimum, unam eamdemque vocem hebraicam latine reddunt et exinde vim significandi tam late patentem quam vis ipsius hebraicae vocis vere assecutae sunt. Hae proinde mutandae non erant, ideoque nullo in loco pro eis alias voces latinas submittere, ut *gratiam* pro *misericordia*, *victoriam* pro *salute*, *fidelitatem* pro *veritate*, opportunum visum est. De cetero, ad vocem *veritas* quod respicit, necesse fortasse non erit lectorem monere melioris latinitatis scriptores eam interdum eodem prorsus sensu ac vocem *fidelitas* adhibuisse. Simili ratione ducti, voces *voluntas* et *volo* sensum *benevolentiae* vel *complacentiae* exprimentes, aut vocem *suscipio* idem ac *sustineo* significantem, ubique conservavimus, cum eas apud bonos scriptores ita adhibitas iam inveniamus. Aliae quaedam voces in latinitate christiana, et praesertim in latinitate biblica, significationem quamdam peculiarem, longo usu probatam, sibi vindicarunt, ut *confiteor* vel *nimis*. Eisdem, ut alias voces, v. gr. *laudo* vel *multum*, substitueremus suadere nobis non potuimus. Locutiones denique quasdam raras, sed significantius expressas, ut sunt *subsannare* et *subsannatio*, eliminare noluimus, cum earum sensus ex ipso contextu sermonis fere semper iam sufficienter eluceat.

Hac etiam in re Psalterium «iuxta Hebraeos» non sine fructu contulimus. In eo videmus, e. gr., S. Hieronymum, cum in recensendo ad textum graecum hexaplarem Psalterio latino quod nunc ad Vulgatam pertinet, verba *supergaudeo* et *superspero* ipse sit fabricatus, ab eisdem in nova versione adhibendis prorsus abstinuisse. Econtra, ut ad exempla superius allata revertamur, numquam in dicta versione vox *gratia* occurrit in loco ubi in Vulgata *misericordia* legitur, *victoria* in titulis quibusdam psalmorum unice legitur in quibus Vulgata *in finem* interpretata est, *fidelitas* prorsus abest, sed *confiteor* et *nimis* eodem sensu ac in Vulgata frequenter usurpantur et, dum Vulgata *subsannare* et *subsannatio* quinque in locis adhibet, hae voces in Psalterio «iuxta Hebraeos» in sex locis inveniuntur.

Singulares vero difficultates usus temporum verbi latini in Vulgata prae se fert, quae ex eo praesertim proveniunt quod inter tempora verbi hebraici et tempora verbi latini concordia perfecta stabiliri nequaquam potest. Eadem de cetero difficultas pro modernis vernaculis linguis adest. Unde qui plures ad invicem recentes psalmorum versiones conferret, facile in uno eodemque loco unum interpretem tempus praesens, alterum tempus perfectum, tertium denique tempus futurum adhibentes deprehenderet. Quae cum ita sint, a mutando tempore verbi in Vulgata tradito, in quantum potuit, abstinuimus. Ubicumque ergo sensus orationis aliud tempus non poscebat textum Vulgatae immutatum servavimus. Scripsimus itaque: *Beatus vir qui non abiit*, *non stetit*, *non sedit*, non vero: *abit*, *stat*, *sedet*, et alibi: *De profundis clamavi ad te*, *Domine*, non autem:

clamo. Verum istae et similes sermonis structurae seriae interpretandi difficultati ansam vix praebent.

Quae hucusque delineavimus sufficienter explicant quas fere normas, sive in emendandis interpretum erroribus, sive in extirpandis latini textus obscuritatibus, nobis sequendas esse duximus. Prudens tamen lector facile intelliget non agi posse in hoc revisionis opere, natura sua arduo et subtili, de regulis nimis strictis et quae ambiguitati nusquam locum dare possint. Quod quidem valet non tantum cum de latinitate versionis agitur, sed in ipso interpretationis opere. Sunt namque innumeri fere loci ubi Vulgatae interpretes textum hebraicum recte quidem, sed sensum e sensu, non verbum e verbo verterunt. Ita, e. gr., fere semper *protectorem* pro *scuto*, *deum* pro *petra*, *susceptorem* pro *praesidio* vel *refugio* posuerunt, cum his vocibus ipse Deus designabatur. Hieronymus et ipse in Psalterio «iuxta Hebraeos» non uno modo se gerit. Apud illum enim, e. gr., e viginti locis, sexies quidem *petra* et semel *lapis*, sed novies *fortitudo* vel *fortis*, bis *robur* vel *robustus*, semel *scutum*, semel *deus* legitur. Anceps igitur haud semel haeret, tali in re, qui revisioni textus Vulgatae manum admovet. At, cum ille alterum e duobus vertendi modis praeferre necessario debeat, id quod eligit plus minusve ex propensione et indole eius intima pendere, nemo non videt.

Iam vero huius recensionis auctor, cui ab anno 1933 ad annum 1953 Vulgatae Bibliorum editioni criticae parandae in Abbatia S. Hieronymi in Urbe cum sociis operam dare licuit, quique ipse editionem criticam Psalterii Romani et ceterorum veterum Psalteriorum latinorum, anno 1953 e prelo emissam, paravit, candide fatetur, attentis istis suis laboribus, se a nimiis emendationibus abhorrere, ad textum traditum maxime conservandum pronum esse. In hac autem propensione tum Superiores eius, tum alii homines maxime idonei, incitamentis et adhortationibus eum prorsus confirmaverunt.

Attamen, rationibus quae aliquid subiectivi, ut aiunt, vel in unam partem nimis proclivi sapiunt, in hoc opere condendo duci videri, minime convenit. Quod ne eveniret, tutiorem viam ingressi, recensionem nostram in duas columnas ita partiti sumus, ut ex altera parte textum Vulgatae modice correctum et emendatum, ex altera lectiones quasdam variantes, a textu Vulgatae magis discrepantes, poneremus. Quo factum est, ut non solum recensio textus modo minus rigido exhiberetur, sed etiam ut ipsi recensionis auctori, inter duas lectiones aeque probatas interdum haesitanti, ambas edendi facultas daretur. Immo, hac ipsa textus dispositione recensionem nostram minime perfectam et undequaque absolutam esse lectori haud obscure significamus eumque simul invitamus, ut e lectionibus sibi propositis alteram ipse sibi eligat, vel etiam aliam, eamque meliorem, inveniat. Quod si contingat, certiorem facere dignetur recensionis auctorem, ei pro hoc iam nunc gratum animum exhibentem.

Delineata ergo potius quam perfecta haec recensio, si ita videbitur, suo tempore iudicio virorum peritorum subicienda erit, priusquam textus absolute constituatur. Textum interim in hoc volumine sine notis, sive criticis, sive ex-

planatoriis, exhibere visum est, cum, nisi fallimur, quae iam diximus scopum et normas operis sufficienter explicent.

In sinistra igitur parte cuiusque paginae voces, quae a textu Vulgatae discrepant, litteris quas dicunt *italicis* seu *cursivis* signantur. Dextera vero pars paginae eos tantum versus repetit, qui novas lectiones variantes continent, quas littera CAPITALIS MINOR indicat. Ubi voces omissae notandae erant, signum 0 loco earum in textu comparet. In versiculos dividitur textus sicut in Breviario Romano, sed divisiones hae, ac etiam interpungendi modus, ad imitationem semper fere Novi Psalterii latini, diligenter emendata sunt, ita ut intentionem mentis textum sacrum recitantium aptius adiuvent. Numeri versuum e Vulgata editione sumpti sunt. Denique, ne quid omisisse videamur, Cantica biblica Breviarii Romani Psalmis subiunximus.

Velim, nemo in scopo et proposito huius operis fallatur! Novum Psalterium latinum a Professoribus Pontificii Instituti Biblici paratum mox, ut compertum est, revisioni subicietur. Artificum huiusmodi operis aemulum me exhibere minime vel ausim vel intenderim! Sed alterius generis laborem suscipere utile mihi visum est: Cum namque multi sacerdotes et imprimis religiosi ad chorum obligati – inter quos Benedictini Ordinis sodales numerantur – Psalterio Vulgatae in officio recitando uti perrexissent, nonne optandum erat ut istis etiam commodo essent profectus illi, omnibus perspicui, quos in sacro textu interpretando Novum Psalterium latinum attulit, quin tamen ipsi, in locis lucidis nec male translatis, a textu tradito recedere cogerentur. Ad hoc ergo subtile opus moderatae correctionis me accinxi, et cordi mihi est, Professoribus Instituti Biblici, inter quos plus unum amicum numero, pro fructu maximo quem ex Nova illorum versione percepi, gratiam referre plurimam.

Restat ut etiam aliis omnibus qui in exsequendo hoc opere incitamentis, hortationibus, consiliis benevole me adiuverunt, gratum animum omni qua par est reverentia ostendam. Inter ipsos, tum Abbatem meum, Reverendissimum Domnum Henricum de Sainte Marie, tum Reverendissimum Domnum Petrum Salmon, Abbatem S. Hieronymi in Urbe, expresse nominare me decet iuvatque. Reverendissimo autem Domno Bennoni Gut, totius Ordinis S. Benedicti Abbati Primati, qui hortatu consilioque opus meum fovere numquam desiit, quique in volumine hoc in lucem edendo partes maximas habere voluit, humillimam et observantissimam gratiam ex corde et animo persolvo.

PSALMI ET CANTICA

Textus in binas columnas ea ratione dividitur, ut in dextra parte paginae, pro quibusdam versibus, altera proponatur lectio, quae a textu Vulgatae versionis magis discedit.

In utraque columna, litteris *italicis* seu *cursivis* voces a textu Vulgatae versionis discrepantes exprimuntur.

In dextra vero columna, littera CAPITALIS MINOR voces a textu sinistrae columnae differentes manifestat.

Ubi autem voces omissae indicandae sunt, signum 0 loco earum in textu ponitur.

PSALMI

Psalmus 1

1 Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra *pestilentium* non sedit;

2 Sed in lege Domini voluntas eius, * et in lege eius meditabitur die ac nocte.

3 Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo;

Et folium eius non defluet, * et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem proicit ventus 0.

5 Ideo non resurgent impii in iudicio, * neque peccatores in concilio iustorum.

6 Quoniam novit Dominus viam iustorum, * et iter impiorum peribit.

1 Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in CONSESSU *pestilentium* non sedit;

2 Sed in lege Domini voluntas eius, * et in lege eius MEDITATUR die ac nocte.

4 Non sic impii, non sic; * sed tamquam PALEA, QUAM proicit ventus 0.

5 Ideo non CONSISTENT impii in iudicio, * neque peccatores in concilio iustorum.

6 Quoniam novit Dominus viam iustorum, * et VIA impiorum peribit.

Psalmus 2

1 Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

2 Adstiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum et adversus Christum eius:

3«Dirumpamus vincula eorum * et
proiciamus a nobis iugum ipsorum!»
4Qui habitat in caelis irridebit eos *
et Dominus subsannabit eos.
5Tunc loquetur ad eos in ira sua, *
et in furore suo conturbabit eos:
6«Ego autem *constitui Regem meum* *
super Sion montem sanctum *meum*.»
Praedicabo praeceptum *Domini:* 7Do-
minus dixit ad me: * «Filius meus es
tu, ego hodie genui te.
8Postula a me et dabo tibi gentes
hereditatem tuam * et possessionem
tuam terminos terrae.
9Reges eos in virga ferrea, * et
tamquam vas figuli confringes eos.»
10Et nunc, reges, intelligite; * eru-
dimini, qui iudicatis terram.
11Servite Domino in timore, * et
0 cum tremore 12*osculamini pedes eius*,
Nequando irascatur Dominus, et
pereatis de via iusta, 13cum exarserit
in brevi ira eius: * beati omnes qui
confidunt in eo.

3«Dirumpamus vincula eorum * et
proiciamus a nobis LAQUEOS ipsorum!»

Nequando irascatur Dominus, et
pereatis de via 0, 13cum exarserit in
brevi ira eius: * beati omnes qui con-
fidunt in eo.

Psalmus 3

2Domine, quid multiplicati sunt qui
tribulant me? * multi insurgunt ad-
versum me.
3Multi dicunt animae meae: * «Non
est salus ipsi in Deo eius.»
4Tu autem, Domine, susceptor meus
es, * gloria mea, et exaltans caput me-
um.
5Voce mea ad Dominum clamavi,
* et exaudivit me de monte sancto suo.
6Ego dormivi et soporatus sum: *
et exsurrexi, quia Dominus suscepit
me.
7Non timebo millia populi * cir-
cumdantis me.
Exsurge, Domine, * salvum me fac,
Deus meus.
8Quoniam tu percussisti omnes ad-

4Tu autem, Domine, CLIPEUS meus
es, * gloria mea, et exaltans caput me-
um.

versantes mihi *in maxillam*, * dentes peccatorum contrivisti.
9 Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Psalmus 4

2 Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei, * et exaudi orationem meam.
3 Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium?
4 Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

5 *Contremiscite* et nolite peccare, * *loquimini* in cordibus vestris, in cubilibus vestris, *et tacete*.
6 Sacrificate sacrificium iustitiae, * et sperate in Domino.
Multi dicunt: «Quis ostendit nobis bona?» * 7 Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine.
Dedisti laetitiam in corde meo, * 8 *plus quam tempore* frumenti *et vini plurimi*.
9 In pace *simul* dormiam et requiescam, * 10 quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

2 Cum INVOCAVERO EXAUDI me, Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

4 Et scitote quoniam MIRABILEM FECIT Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum INVOCAVERO eum.
5 *Contremiscite* et nolite peccare, * *loquimini* in cordibus vestris, in cubilibus vestris, *et* QUIETI ESTOTE.

Multi dicunt: «Quis ostendit nobis bona?» * 7 EXALTA super nos lumen vultus tui, Domine.

Psalmus 5

2 Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.
3 Intende voci orationis meae, * Rex meus et Deus meus.
4 Quoniam ad te orabo, Domine, mane exaudies vocem meam, * 5 mane adstabo tibi et videbo.
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es, 6 neque habitabit iuxta te

2 Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige GEMITUM meum.
3 Intende voci CLAMORIS meae, * Rex meus et Deus meus.
4 Quoniam ad te orabo, Domine, mane exaudies vocem meam, * 5 mane adstabo tibi et RESPICIAM.
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es, 6 neque habitabit iuxta te

malignus, * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

7 Odisti omnes qui operantur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendacium: * virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus.

8 Ego autem in multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam, * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

9 Domine, deduc me in iustitia tua propter inimicos meos; * dirige in conspectu *meo* viam *tuam*.

10 Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

11 Sepulcrum patens est guttur eorum, * linguis suis dolose *agunt*.

Iudica illos, Deus, * decidant a cogitationibus suis.

Secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

12 Et laetentur omnes qui sperant in te, * in aeternum exsultabunt et *obumbrabis eos*

Et gloriabuntur in te * omnes qui diligunt nomen tuum.

13 Quoniam tu benedices iusto, Domine, * ut scuto, *bona voluntate tua coronabis eum*.

Psalmus 6

2 Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

3 Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum; * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

4 Et anima mea turbata est valde; * sed tu, Domine, usquequo?

5 Convertere, Domine, et eripe animam meam, * salvum me fac propter misericordiam tuam.

6 Quoniam non est in morte qui

malignus, * neque STABUNT iniusti ante oculos tuos.

9 Domine, deduc me in iustitia tua propter inimicos meos; * RECTAM FAC in conspectu *meo* viam *tuam*.

10 Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum INSIDIAE.

Iudica illos, Deus, * decidant a CONSILIIS suis.

memor sit tui; * in inferno autem quis
confitebitur tibi?
7 Laboravi in gemitu meo, *lavavi* per
singulas noctes lectum meum, * lacri-
mis meis stratum meum *rigavi.*
8 Turbatus est *prae maerore* oculus
meus, * inveteravi inter omnes inimi-
cos meos.
9 Discedite a me, omnes qui opera-
mini iniquitatem, * quoniam exaudi-
vit Dominus vocem fletus mei.
10 Exaudivit Dominus deprecatio-
nem meam, * Dominus orationem
meam suscepit.
11 Erubescant et conturbentur ve-
hementer omnes inimici mei; * con-
vertantur et erubescant valde velo-
citer.

8 CALIGAVIT *prae maerore* oculus
meus, * inveteravi inter omnes inimi-
cos meos.

11 Erubescant et conturbentur ve-
hementer omnes inimici mei; * RE-
VERTANTUR et erubescant 0 velociter.

Psalmus 7

2 Domine Deus meus, in te speravi:
* salvum me fac ex omnibus perse-
quentibus me et libera me.
3 Nequando rapiat ut leo animam
meam, * dum non est qui redimat,
neque qui salvum faciat.
4 Domine Deus meus, si feci istud,
* si est iniquitas in manibus meis,
5 Si reddidi retribuentibus mihi ma-
la, * *et exspoliavi inimicos meos sine cau-
sa:*
6 Persequatur inimicus animam me-
am et comprehendat, et conculcet in
terra vitam meam, * et gloriam meam
in pulverem deducat.
7 Exsurge, Domine, in ira tua, et
exaltare *contra furorem* inimicorum
meorum, * et exsurge, Domine Deus
meus, in praecepto quod mandasti.
8 Et synagoga populorum circum-
dabit te, * et propter hanc in altum
regredere.
9 Dominus iudicat populos: iudica
me, Domine, secundum iustitiam

3 Nequando rapiat ut leo animam
meam, * DIRIPIAT ET non SIT qui sal-
vum faciat.

5 Si reddidi AMICIS MEIS mala, * *et
exspoliavi inimicos meos sine causa:*

6 Persequatur inimicus animam me-
am et comprehendat, et conculcet in
terra vitam meam, * et ANIMAM meam
in pulverem deducat.
7 Exsurge, Domine, in ira tua, et
exaltare *contra furorem* inimicorum
meorum, * et exsurge, Domine, PRO
ME in IUDICIO quod mandasti.
8 Et CONGREGATIO populorum cir-
cumdabit te, * et SUPER hanc in altum
regredere.
9 Dominus iudicat populos: iudica
me, Domine, secundum iustitiam

meam * et secundum innocentiam meam super me.

10 Consumetur nequitia peccatorum et diriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus *iustus*.

11 Adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

12 Deus iudex iustus, fortis et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

13 Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit, * arcum suum *tendet*, et *parabit* illum,

14 Et in eo *parabit* vasa mortis, * sagittas suas *ardentes efficiet*.

15 Ecce parturiit iniustitiam, * concepit dolorem et peperit iniquitatem.

16 Lacum aperuit et effodit eum, * et incidit in foveam quam fecit.

17 Convertetur dolor eius in caput eius, * et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

18 Confitebor Domino secundum iustitiam eius, * et psallam nomini Domini altissimi.

meam * et secundum innocentiam meam QUAE EST IN me.

10 Consumetur nequitia peccatorum et CONFIRMA iustum, * scrutans corda et renes, Deus *iustus*.

11 CLIPEUS SUPER ME DOMINUS, * qui salvos facit rectos corde.

12 Deus iudex iustus, * ET FORTIS COMMINANS per singulos dies.

13 Nisi conversi FUERINT, gladium suum EXACUET, * arcum suum *tendet*, et *parabit* illum,

15 Ecce parturiit iniustitiam, * concepit MALITIAM et peperit iniquitatem.

17 Convertetur MALITIA eius in caput eius, * et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Psalmus 8

2 Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super caelos.

3 Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

4 Quoniam *video* caelos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam et stellas quae tu fundasti.

5 Quid est homo, quod memor es eius? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

6 Minuisti eum paulo minus ab Angelis, * gloria et honore coronasti eum.

QUI ELEVASTI MAGNIFICENTIAM TUAM * super caelos.

3 Ex ore infantium et lactentium PRAEPARASTI laudem propter inimicos tuos, * ut QUIESCERE FACIAS inimicum et ultorem.

6 FECISTI eum paulo MINOREM Angelis, * gloria et honore coronasti eum.

7 Et constituisti eum super opera
manuum tuarum, * 8 omnia subiecisti
sub pedibus eius:
Oves et boves universas, * insuper
et pecora campi,
9 Volucres caeli et pisces maris, *
qui perambulant semitas maris.
10 Domine Dominus noster, * quam
admirabile est nomen tuum in uni-
versa terra!

Psalmus 9

2 Confitebor tibi, Domine, in toto
corde meo, * narrabo omnia mirabilia
tua.
3 Laetabor et exsultabo in te, *
psallam nomini tuo, Altissime.
4 In convertendo *se inimici mei* re-
trorsum, * *infirmati sunt* et *perierunt* a
facie tua,
5 Quoniam fecisti iudicium meum
et causam meam, * sedisti super thro-
num, qui iudicas iustitiam.
6 Increpasti gentes et periit impius,
* nomen eorum delesti in aeternum
et in saeculum saeculi.
7 Inimici defecerunt *desolati* in fi-
nem, * et civitates eorum destruxisti:
periit memoria eorum. 0
8 Et Dominus in aeternum perma-
net, * paravit in iudicio thronum su-
um.
9 Et ipse iudicabit orbem terrae in
aequitate, * iudicabit populos in iu-
stitia.
10 Et factus est Dominus refugium
pauperi, * adiutor *opportunus* in tribu-
latione.
11 Et sperent in te qui noverunt no-
men tuum, * quoniam non dereliqui-
sti quaerentes te, Domine.
12 Psallite Domino qui habitat in
Sion, * annuntiate inter gentes *opera*
eius,

4 DUM CONVERSI SUNT *inimici mei*
retrorsum, * COMMOTI *sunt* et *perierunt*
a facie tua,

7 Inimici defecerunt *desolati* in AE-
TERNUM, * et civitates eorum destru-
xisti: periit memoria eorum. 0
8 Et Dominus in aeternum SEDET, *
paravit in iudicio thronum suum.

10 Et ERIT Dominus refugium pau-
peri, * REFUGIUM OPPORTUNUM in tri-
bulatione.

13 Quoniam requirens sanguinem
eorum recordatus est, * non est obli-
tus clamorem pauperum.
14 Miserere mei, Domine, vide hu-
militatem meam de inimicis meis, *
15 qui exaltas me de portis mortis,

Ut annuntiem omnes laudationes
tuas in portis filiae Sion: * 16 exsulta-
bo in salutari tuo.
Infixae sunt gentes in *fovea quam* fe-
cerunt, * in laqueo isto, quem absco-
nderunt, comprehensus est pes eorum.
17 Cognoscetur Dominus iudicia fa-
ciens: * in operibus manuum suarum
comprehensus est peccator.
18 Convertantur peccatores in in-
fernum, * omnes gentes quae oblivis-
cuntur Deum.
19 Quoniam non in finem oblivio
erit pauperis, * patientia pauperum
non peribit in finem.
20 Exsurge, Domine, non confortetur
homo; * iudicentur gentes in con-
spectu tuo.
21 Constitue, Domine, *terrorem* super
eos, * ut sciant gentes quoniam homi-
nes sunt.
1 Ut quid, Domine, recessisti longe,
* despicis in *tempore tribulationis*?
2 Dum superbit impius, incenditur
pauper: * comprehenduntur in consi-
liis *quae* cogitant.
3 Quoniam laudatur peccator in de-
sideriis animae suae, * et iniquus *ma-
ledicit*.
4 Exacerbavit Dominum peccator:
* «Secundum multitudinem irae suae
non quaeret.»
5 Non est Deus in conspectu eius, *
permanent viae illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius, *
omnium inimicorum suorum domi-
nabitur.

13 Quoniam QUI QUAERIT DE SAN-
GUINE eorum recordatus est, * non
est oblitus clamorem pauperum.
14 Miserere mei, Domine, vide hu-
militatem QUAM PATIOR AB inimicis
meis, * 15 qui exaltas me de portis
mortis,

19 Quoniam non in AETERNUM ob-
livio erit pauperis, * EXSPECTATIO
pauperum non peribit in PERPETUUM.

1 Ut quid, Domine, recessisti longe,
* ABSCONDIS TE in *tempore tribulationis*?
2 Dum superbit impius, incenditur
pauper: * comprehenduntur in DOLIS
QUOS cogitant.
3 Quoniam GLORIATUR peccator in
desideriis animae suae, * et iniquus
maledicit.
4 Exacerbavit Dominum peccator:
* «Secundum ALTITUDINEM irae suae
non quaeret.»
5 «Non est Deus»: HAEC SUNT OM-
NES COGITATIONES eius, * *permanent*
viae illius in omni tempore.
LONGE SUNT iudicia tua a facie eius,
* OMNES INIMICOS SUOS DESPICIET.

6 Dixit enim in corde suo: «Non movebor: * a generatione in generationem *ero* sine malo.»

7 Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine et dolo; * sub lingua eius labor et dolor.

8 Sedet in insidiis *iuxta viculos* in occultis, * ut interficiat innocentem.

9 Oculi eius in pauperem respiciunt, * insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem, * *rapit* pauperem dum attrahit eum in *laqueum suum*.

10 Humiliabit *se*, inclinabit se, * et *cadent*, cum dominatus fuerit, *pauperes*.

11 Dixit enim in corde suo: «Oblitus est Deus; * avertit faciem suam ne videat in finem.»

12 Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua: * ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: «Non requiret.»

14 Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper, * orphano tu eris adiutor.

15 Contere brachium peccatoris et maligni: * *quaeres* peccatum illius, et non invenietur.

16 Dominus regnabit in aeternum et in saeculum saeculi: * *perierunt* gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum *exaudisti*, *Domine*, * *praeparasti cor* eorum, audivit auris tua.

18 Iudicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

7 Cuius maledictione os plenum est, et dolo ET USURA; * sub lingua eius labor et dolor.

10 INCURVABIT *se*, inclinabit se, * et *cadent* IN IMPETU EIUS *pauperes*.

11 Dixit enim in corde suo: «Oblitus est Deus; * avertit faciem suam ne videat in AETERNUM.»

Tibi SE TRADIDIT pauper, * orphano tu ERAS adiutor.

18 Iudicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra TERROREM IMMITTERE homo super terram.

Psalmus 10

2 In Domino confido: quomodo
dicitis animae meae: * «Transmigra in
montem sicut passer?
3 Quoniam ecce peccatores inten-
derunt arcum, paraverunt sagittas suas
super nervum, * ut sagittent in obscuro
rectos corde.
4 Quoniam *fundamenta destructa sunt*:
* iustus autem quid *faciet*?»
5 Dominus in templo sancto suo, *
Dominus in caelo sedes eius.
Oculi eius 0 respiciunt, * palpebrae
eius interrogant filios hominum.
6 Dominus interrogat iustum et im-
pium; * qui autem diligit iniquita-
tem, *hunc* odit *anima eius*.
7 Pluet super peccatores *carbones*
ignis et sulphur, * et spiritus procel-
larum pars calicis eorum.
8 Quoniam iustus Dominus et iu-
stitias dilexit: * *recti videbunt vultum*
eius.

2 In Domino confido: quomodo
dicitis animae meae: * «TRANSVOLA in
montem sicut passer?

Psalmus 11

2 Salvum me fac, Domine, quoniam
defecit sanctus, * quoniam *diminuta
est veritas inter filios* hominum.
3 Vana locuti sunt unusquisque ad
proximum suum, * *labiis dolosis*, in
corde et corde locuti sunt.
4 Disperdat Dominus universa labia
dolosa * et linguam magniloquam.
5 Qui dixerunt: «Linguam nostram
magnificabimus, labia nostra *pro* no-
bis sunt: * quis noster Dominus est?»
6 «Propter miseriam inopum et ge-
mitum pauperum, * nunc exsurgam,
dicit Dominus,
Ponam in salutari * *eum quem despe-
xerunt*.»
7 Eloquia Domini, eloquia casta, *

3 MENDACIA locuti sunt unusquis-
que ad proximum suum, * *labiis dolo-
sis* ET DUPLICI corde locuti sunt.

5 Qui dixerunt: «LINGUA NOSTRA
FORTES ERIMUS, labia nostra *pro* nobis
sunt: * quis noster Dominus est?»

argentum igne probatum, *separatum a terra*, purgatum septuplum.
8 Tu, Domine, servabis nos et custodies nos * a generatione hac in aeternum.
9 In circuitu impii ambulant, * *cum exaltatur ignominia in filiis* hominum.

Psalmus 12

1 Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?
2 Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?
3 Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * 4 respice et exaudi me, Domine Deus meus.
Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, * 5 nequando dicat inimicus meus: «Praevalui adversus eum.»
Qui tribulant me exsultabunt si motus fuero: * 6 ego autem in misericordia tua speravi.
Exsultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi, * et psallam nomini Domini altissimi.

1 Usquequo, Domine, oblivisceris me in AETERNUM? * Usquequo avertis faciem tuam a me?
2 Quamdiu ponam MAEROREM in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?
Exsultabit cor meum in salutari tuo: * cantabo Domino qui bona tribuit mihi. 0

Psalmus 13

1 Dixit insipiens in corde suo: * «Non est Deus.»
Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in *operibus* suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.
2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.
3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. 0
4 Nonne cognoscent omnes qui ope-

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in *operibus* suis: * non est qui faciat bonum. 0
3 Omnes declinaverunt, simul DEPRAVATI sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. 0

rantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?
5 Dominum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor, * 6 quoniam Dominus in generatione iusta est.
Consilium inopis *confundetis*? * *sed* Dominus spes eius est.
7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum averterit Dominus captivitatem plebis suae, exsultabit Jacob et laetabitur Israel.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum REDUXERIT Dominus CAPTIVOS plebis suae, exsultabit Iacob et laetabitur Israel.

Psalmus 14

1 Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, * aut quis requiescet in monte sancto tuo?
2 Qui ingreditur sine macula * et operatur iustitiam;
3 Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non *agit* dolum in lingua sua;
Nec *facit* proximo suo malum, * et opprobrium non *accipit* adversus proximos suos.
4 Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, * timentes autem Dominum glorificat.
Qui iurat proximo suo et non decipit, * 5 qui pecuniam suam non *dat* ad usuram, et munera super innocentem non *accipit*.
Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Nec *facit* proximo suo malum, * et opprobrium non PROFERT adversus proximos suos.

Qui iurat CUM DAMNO suo et non MUTAT, * 5 qui pecuniam suam non *dat* ad usuram, et munera super innocentem non *accipit*.

Psalmus 15

1 Conserva me, Domine, quoniam speravi in te, * 2 dixi Domino: «Deus meus es tu, quoniam *bene mihi non est sine te*.»
3 Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

3 Sanctis, qui sunt in terra eius, * MIRABILES FECIT omnes voluntates meas in EOS.

4 *Multiplicata* sunt *simulacra* eorum *
post quae festinaverunt.
Non *libabo libamina* eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum
eorum per labia mea.
5 Dominus pars hereditatis meae et
calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.
6 Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim hereditas mea praeclara
est mihi.
7 Benedicam Dominum, qui tribuit
mihi intellectum: * insuper et *noctibus*
increpuerunt me renes mei.
8 Providebam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.
9 Propter hoc laetatum est cor meum et exsultavit *anima* mea: * insuper
et caro mea requiescet in spe.
10 Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis
sanctum tuum videre corruptionem.
11 Notas mihi *facies* vias vitae, *plenitudinem laetitiae ante vultum tuum*, *
delectationes in dextera tua usque in
finem.

Non *libabo libamina* eorum de sanguinibus, * nec ADSUMAM NOMINA
eorum IN labia mea.

6 Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * ET hereditas mea praeclara est
mihi.
7 Benedicam Dominum, qui tribuit
mihi intellectum: * insuper et *noctibus*
ERUDIERUNT me renes mei.

11 Notas mihi *facies* vias vitae, *plenitudinem laetitiae ante vultum tuum*, *
delectationes in dextera tua usque in
AETERNUM.

Psalmus 16

1 Exaudi, Domine, iustitiam meam,
* intende deprecationem meam.
Auribus percipe orationem meam,
* non in labiis dolosis.
2 De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui *vident* aequitates.
3 Probasti cor meum et visitasti
nocte, * igne me examinasti, et non
est inventa in me iniquitas.
4 Non *loquebatur* os meum opera hominum: * propter verba labiorum
tuorum ego custodivi vias duras.
5 Perfice gressus meos in semitis
tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

4 Non TRANSIVIT OS meum IUXTA
opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias
duras.
5 CONFIRMA gressus meos in semitis
tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

6Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus; * inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea.

7Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te * 8a resistentibus *dextera tua.*

Custodi me ut pupillam oculi, sub umbra alarum tuarum protege me * 9a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei *in furore* circumdederunt *me,* 10*adipe cor* suum concluserunt, * os eorum locutum est superbiam.

11*Appropinquantes mihi* nunc circumdederunt me, * oculos suos statuerunt declinare *me* in terram.

12*Similitudo eius* sicut *leonis parati* ad praedam: * et sicut *catuli* leonis *habitantis* in abditis.

13Exsurge, Domine, praeveni eum et supplanta eum; * eripe animam meam ab impio *framea tua,* 14*a viris manu tua.*

Domine, a *viris quorum* de terra *est pars* in vita eorum, * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt *filii,* * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo, * satiabor, cum *evigilavero,* gloria tua.

6Ego clamavi, quoniam EXAUDIES me, Deus; * inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea.

7MIRABILES FAC misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te * 8a resistentibus *dextera tua.*

11*Appropinquantes mihi* nunc circumdederunt me, * oculos suos statuerunt UT DECLINARENT *me* in terram.

Domine, a *viris quorum* de terra *est pars* in vita eorum, * de RECONDITIS tuis ADIMPLESTI VENTREM eorum.

Saturati sunt *filii* EORUM, * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo, * satiabor, cum *evigilavero,* SPECIE tua.

Psalmus 17

2Diligam te, Domine, fortitudo mea! * 3Dominus firmamentum meum et refugium meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus, * et sperabo in eum,

Protector meus et cornu salutis meae * et susceptor meus.

4*Laudabilem* invocabo Dominum * et ab inimicis meis salvus ero.

5Circumdederunt me *fluctus* mortis,

2Diligam te, Domine, fortitudo mea! * 3Dominus PETRA MEA et refugium meum et liberator meus.

Deus meus RUPES MEA, * et CONFUGIAM AD EAM,

SCUTUM MEUM et cornu salutis meae * et PRAESIDIUM MEUM.

* et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

6 *Funes* inferni circumdederunt me,
* praeoccupaverunt me laquei mortis.

7 In tribulatione mea invocavi Dominum * et ad Deum meum clamavi;
Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam, * et clamor meus in conspectu eius introivit in aures eius.

8 Commota est et contremuit terra,
* fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt, quoniam iratus est eis.

9 Ascendit fumus in ira eius, et ignis a facie eius exarsit, * carbones succensi sunt ab eo.

9 Ascendit fumus DE NARIBUS eius, et ignis DE ORE eius DEVORANS, * carbones succensi sunt ab eo.

10 Inclinavit caelos et descendit, * et caligo sub pedibus eius.

11 Et ascendit super cherubim et volavit, * volavit super pennas ventorum.

11 Et ascendit super cherubim et volavit, * FEREBATUR super pennas ventorum.

12 Et posuit tenebras latibulum suum in circuitu *suo*, * tabernaculum *suum tenebrosam aquam*, *nubes* aeris.

13 Prae fulgore in conspectu eius nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

14 Et intonuit de caelo Dominus, * et Altissimus dedit vocem suam 0.

15 Et misit sagittas suas et dissipavit eos, * fulgura multiplicavit et conturbavit eos.

16 Et apparuerunt *alvei* aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum
Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

17 Misit de summo et accepit me, * et assumpsit me de aquis multis.

18 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab iis qui oderunt me, * quoniam confortati sunt super me.

19 Praevenerunt me in die afflictionis meae: * et factus est Dominus protector meus.

19 Praevenerunt me in die afflictionis meae: * et factus est Dominus FIRMAMENTUM MEUM.

20 Et eduxit me in latitudinem, *
salvum me fecit, quoniam voluit me.
21 Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, * et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi,
22 Quia custodivi vias Domini, *
nec impie gessi *recedens* a Deo meo.
23 Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo, * et iustitias eius non repuli a me.
24 Et ero immaculatus cum eo, * et observabo me ab iniquitate mea.
25 Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam, * et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.
26 Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris,
27 Et cum electo electus eris, * et cum perverso perverteris.
28 Quoniam tu populum humilem salvum facies, * et oculos superborum humiliabis.
29 Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: * Deus meus, illumina tenebras meas.
30 Quoniam in te *irruam in adversarios*, * et in Deo meo transgrediar murum.
31 Deus meus, impolluta via eius; eloquia Domini igne examinata; * protector est omnium sperantium in se.
32 Quoniam quis Deus praeter Dominum, * aut quis Deus praeter Deum nostrum?
33 Deus qui praecinxit me virtute, *
et posuit immaculatam viam meam,
34 Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, * et super excelsa *statuit* me,
35 Qui docet manus meas ad proelium, * et *ad tendendum* arcum aereum brachia mea.

23 Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo, * et PRAECEPTA eius non repuli a me.
24 Et ero immaculatus cum eo, * et CUSTODIAM me ab iniquitate mea.

30 Quoniam in te *irruam in adversarios*, * et in Deo meo TRANSILIAM murum.
31 Deus meus, impolluta via eius; eloquia Domini igne examinata; * SCUTUM est omnium CONFUGIENTIUM AD se.
32 Quoniam quis Deus praeter Dominum, * aut QUAE PETRA praeter Deum nostrum?

34 Qui COAEQUAVIT pedes meos CERVIS, * et super excelsa *statuit* me,

35 Qui docet manus meas ad proelium, * et TENDERE arcum aereum brachia mea.

36 Et dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me, * et *mansuetudo* tua correxit me. 0

37 Dilatasti gressus meos subtus me, * et non sunt infirmata vestigia mea:

38 Persequar inimicos meos et comprehendam illos, * et non convertar, donec deficiant.

39 Confringam illos, nec poterunt stare, * cadent subtus pedes meos.

40 Et praecinxisti me virtute ad bellum, * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

42 Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret; * ad Dominum, nec exaudivit eos.

43 Et comminuam eos ut pulverem ante faciem venti, * ut lutum platearum delebo eos.

44 Eripies me de contradictionibus populi, * constitues me in caput gentium.

45 Populus, quem non cognovi, servivit mihi; * in auditu auris obedivit mihi.

46 Filii alieni *blanditi* sunt mihi, filii alieni *defluxerunt*, * et *exierunt trementes de moenibus* suis.

47 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meae.

48 Deus, qui das vindictas mihi, * et subdis populos sub me.

Liberator meus de inimicis meis iracundis, 49 et ab insurgentibus in me exaltabis me, * a viro iniquo eripies me.

50 Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine, * et nomini tuo psalmum dicam.

51 Magnificans salutes regis eius, et faciens misericordiam christo suo, *

36 Et dedisti mihi SCUTUM salutis tuae, et dextera tua suscepit me, * et *mansuetudo* tua MAGNIFICAVIT me. 0

38 Persequar inimicos meos et comprehendam illos, * et non REVERTAR, donec CONSUMAM EOS.

41 Et inimicos meos dedisti mihi UT dorsum VERTERENT, * et odientes me disperdidisti.

43 Et comminuam eos ut pulverem ante faciem venti, * ut lutum platearum CONFRINGAM eos.

47 Vivit Dominus, et BENEDICTA PETRA MEA, * et exaltetur Deus salutis meae.

Liberator meus de inimicis meis 0, 49 et ab insurgentibus in me exaltabis me, * a viro iniquo eripies me.

51 MAGNIFICAVIT salutes regis eius, et FECIT misericordiam christo suo, *

David et semini eius usque in saeculum.

Psalmus 18

2 Caeli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum eius annuntiat firmamentum.
3 Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.
4 Non sunt loquelae neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.
5 In omnem terram exivit sonus eorum, * et in fines orbis terrae verba eorum.
6 *Soli* posuit tabernaculum *in eis*: et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo, * exsultavit ut gigas ad currendam viam.
7 A summo *caeli* egressio eius, et occursus eius usque ad summum eius, * nec est qui se abscondat a calore eius.
8 Lex Domini immaculata, convertens animas; * testimonium Domini fidele, sapientiam praestans parvulis;
9 Iustitiae Domini rectae, laetificantes corda; * praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos;
10 Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi; * iudicia Domini vera, iustificata in *semetipsis*.

11 Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum * et dulciora super mel et favum.
12 Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

13 Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, * 14 et *a superbis* parce servo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero * et emundabor a delicto maximo.

David et semini eius usque in saeculum.

10 Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi; * iudicia Domini vera, iustificata OMNIA PARITER.
11 Desiderabilia super aurum et OBRYZUM multum * et dulciora super mel et LIQUOREM FAVI.
12 PROPTEREA servus tuus ILLUMINATUR AB EIS, * in custodiendis illis retributio multa.

15 Et erunt ut complaceant eloquia
oris mei * et meditatio cordis mei in
conspectu tuo semper.
Domine, adiutor meus * et redem-
ptor meus.

15 Et 0 complaceant eloquia oris
mei et meditatio cordis mei in con-
spectu tuo 0, * Domine, PETRA MEA et
redemptor meus.

Psalmus 19

2 Exaudiat te Dominus in die tribu-
lationis, * protegat te nomen Dei
Iacob.
3 Mittat tibi auxilium de sancto, *
et de Sion tueatur te.
4 Memor sit omnis sacrificii tui, *
et holocaustum tuum pingue fiat.
5 Tribuat tibi secundum cor tuum,
* et omne consilium tuum confirmet.
6 Laetabimur in salutari tuo, et in
nomine Dei nostri magnificabimur, *
7 impleat Dominus omnes petitiones
tuas.
Nunc cognovi quoniam salvum *fa-
ciet* Dominus christum suum, * ex-
audiet illum de caelo sancto suo in *po-
tentia salutis* dexterae eius.
8 Hi in curribus et hi in equis, * nos
autem in nomine Domini Dei nostri
praevalebimus.
9 Ipsi *incurvati* sunt et ceciderunt,
* nos autem surreximus et erecti su-
mus.
10 Domine, salvum fac regem, * et
exaudi nos in die qua invocaverimus
te.

5 Tribuat tibi secundum cor tuum,
* et omne consilium tuum IMPLEAT.

Psalmus 20

2 Domine, in virtute tua laetabitur
rex, * et super salutare tuum exsulta-
bit vehementer.
3 Desiderium cordis eius tribuisti
ei, * et voluntate labiorum eius non
fraudasti eum.
4 Quoniam praevenisti eum in be-
nedictionibus dulcedinis, * posuisti in

4 Quoniam praevenisti eum in be-
nedictionibus dulcedinis, * posuisti in

capite eius coronam de lapide pretioso.

5 Vitam petiit a te, * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum et in saeculum saeculi.

6 Magna est gloria eius in salutari tuo, * gloriam et magnum decorem impones super eum.

7 Quoniam dabis eum benedictionem in saeculum saeculi, * laetificabis eum in gaudio *coram* vultu tuo.

8 Quoniam rex sperat in Domino, * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

9 *Superveniat* manus tua omnibus inimicis tuis, * dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

10 Pones eos ut *in clibano* ignis * in tempore vultus tui.

Dominus in ira sua conturbabit eos, * et devorabit eos ignis.

11 Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

12 Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt consilia quae non *poterunt* stabilire.

13 Quoniam pones eos dorsum, * *arcum tuum diriges in* vultum eorum.

14 Exaltare, Domine, in virtute tua: *cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Psalmus 21

2 Deus Deus meus, 0 quare me dereliquisti? * longe *es* a salute mea, *a verbis rugitus mei.*

3 Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non *est silentium* mihi.

4 Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

5 In te speraverunt patres nostri, * speraverunt et liberasti eos.

capite eius coronam de AURO PURISSIMO.

9 *Superveniat* manus tua omnibus inimicis tuis, * dextera tua inveniat EOS qui te oderunt.

10 Pones eos ut *in clibano* ignis * CUM APPARUERIT vultus TUUS.

Dominus in ira sua ABSORBEBIT eos, * et devorabit eos ignis.

12 Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt DOLUM: non PRAEVALEBUNT.

13 Quoniam pones eos UT dorsum VERTANT, * *arcum tuum diriges in* vultum eorum.

6 Ad te clamaverunt et salvi facti
sunt, * in te speraverunt et non sunt
confusi.
7 Ego autem sum vermis et non
homo, * opprobrium hominum et ab-
iectio plebis.
8 Omnes videntes me deriserunt
me, * locuti sunt labiis et moverunt ca-
put.
9 «Speravit in Domino: eripiat eum,
* salvum faciat eum, quoniam vult
eum.»
10 Quoniam tu es qui extraxisti me
de ventre, * spes mea ab uberibus ma-
tris meae.
11 In te proiectus sum ex utero, *
de ventre matris meae Deus meus es
tu.
12 Ne discesseris a me, quoniam tri-
bulatio proxima est, * quoniam non
est qui adiuvet.
13 Circumdederunt me vituli multi,
* tauri pingues obsederunt me.
14 Aperuerunt super me os suum, *
sicut leo rapiens et rugiens.
15 Sicut aqua effusus sum, * et dis-
persa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam
cera liquescens * in medio ventris mei.
16 Aruit tamquam testa *guttur meum*,
et lingua mea adhaesit faucibus meis,
* et in pulverem mortis deduxisti me.
17 Quoniam circumdederunt me ca-
nes multi, * concilium malignantium
obsedit me.
Foderunt manus meas et pedes
meos, * 18 dinumeraverunt omnia
ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt et in-
spexerunt me, * 19 diviserunt sibi ve-
stimenta mea, et super vestem meam
miserunt sortem.
20 Tu autem, Domine, ne elonga-
veris: * auxilium *meum*, ad defensio-
nem meam *festina*.

8 Omnes videntes me deriserunt me,
* DILATAVERUNT LABIA et moverunt
caput.

10 Quoniam tu es qui extraxisti me
de ventre, * spes mea SUPER UBERA
matris meae.

13 Circumdederunt me vituli multi,
* tauri BASAN obsederunt me.

21 Erue a framea, Deus, animam meam, * et de manu canis unicam meam;
22 Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
23 Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio ecclesiae laudabo te.
24 «Qui timetis Dominum, laudate eum, universum semen Iacob, glorificate eum, * 25 timeat eum omne semen Israel.
Quoniam non sprevit neque despexit *paupertatem* pauperis; nec avertit faciem suam a me, * et dum clamarem ad eum, exaudivit me.»
26 *A* te laus mea in ecclesia magna, * vota mea reddam in conspectu timentium eum.
27 Edent pauperes et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum; * vivent corda eorum in saeculum saeculi.
28 Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terrae;
Et adorabunt in conspectu eius * universae familiae gentium,
29 Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur gentium.
30 *Ipsum solum adorabunt* omnes *qui dormiunt in terra*, * in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in *pulverem*.
31 Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.
32 Annuntiabitur *Dominus generationi venturae*, et annuntiabunt iustitiam eius populo qui nascetur: * «*Haec* fecit Dominus.»

21 Erue a framea, Deus, animam meam, * et de manu canis VITAM meam;
22 Salva me ex ore leonis, * et a cornibus BUBALORUM MISERIAM meam.

Quoniam non sprevit neque despexit *paupertatem* pauperis; nec avertit faciem suam AB EO, * et dum CLAMARET ad eum, exaudivit ILLUM.»

30 *Ipsum solum adorabunt* omnes *qui dormiunt in terra*, * in conspectu eius CURVABUNTUR omnes qui descendunt in *pulverem*.

Psalmus 22

1 Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * 2 in loco pascuae, ibi me collocavit.

1 Dominus PASCIT me, et nihil mihi deerit: * 2 in PASCUIS VIRENTIBUS ACCUBARE ME FECIT.

Super aquam refectionis educavit me, * 3 animam meam *refecit*.
Deduxit me super semitas iustitiae * propter nomen suum.
4 Nam et si ambulavero in *valle* umbrae mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.
Virga tua et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.
5 Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum, * et calix meus inebrians est.
6 *Sed et benignitas et* misericordia *subsequentur* me * omnibus diebus vitae meae.
Et *inhabitabo* in domo Domini * in longitudinem dierum.

5 Parasti in conspectu meo mensam * EX ADVERSO EORUM qui tribulant me.

Psalmus 23

1 Domini est terra et plenitudo eius, * orbis terrarum et universi qui habitant in eo.
2 Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina *stabilivit* eum.
3 Quis ascendet in montem Domini, * aut quis stabit in loco sancto eius?
4 Innocens manibus et mundo corde, * qui non *levavit ad vana* animam suam, nec iuravit in dolo proximo suo.
5 Hic accipiet benedictionem a Domino * et misericordiam a Deo salutari suo.
6 Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Iacob.
7 Attollite, *portae*, *capita vestra*, et elevamini, portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.
8 Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in proelio.
9 Attollite, *portae*, *capita vestra*, et

1 Domini est terra et plenitudo eius, * orbis terrarum et 0 qui habitant in eo.

4 Innocens manibus et mundo corde, * qui non *levavit ad* MENDACIA animam suam, nec iuravit in dolo. 0

5 Hic accipiet benedictionem a Domino * et IUSTITIAM a Deo salutari suo.

elevamini, portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.
10 Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Psalmus 24

1 Ad te levavi animam meam, * *Domine* 2 Deus meus.
In te confido, non erubescam, * 3 neque irrideant me inimici mei.
Etenim universi qui sustinent te non confundentur; * 4 confundantur omnes iniqua agentes supervacue.
Vias tuas, Domine, demonstra mihi * et semitas tuas edoce me.
5 Dirige me in veritate tua et doce me, * quia tu es, Deus, salvator meus, et te sustinui tota die.
6 Reminiscere miserationum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum quae a saeculo sunt.
7 Delicta iuventutis meae et ignorantias meas ne memineris; secundum misericordiam tuam memento mei tu, * propter bonitatem tuam, Domine.
8 Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc *ostendet* delinquentibus *viam*.
9 Diriget mansuetos in iudicio, * docebit mites vias suas.
10 Universae viae Domini misericordia et veritas, * requirentibus testamentum eius et testimonia eius.

11 Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.
12 Quis est homo qui timet Dominum? * *ostendet* ei *viam* quam *eligat*.
13 Anima eius in bonis demorabitur, * et semen eius hereditabit terram.
14 *Secretum Domini* timentibus eum, * et testamentum ipsius *manifestabit* illis.

Etenim universi qui TE EXSPECTANT non confundentur; * 4 confundantur PRAEVARICANTES SINE CAUSA.

5 Dirige me in veritate tua et doce me, * quia tu es, Deus, salvator meus, et te EXSPECTAVI tota die.

7 Delicta iuventutis meae et PECCATA MEA ne memineris; secundum misericordiam tuam memento mei tu, * propter bonitatem tuam, Domine.
8 BONUS et rectus Dominus: * propter hoc *ostendet* delinquentibus *viam*.

10 Universae viae Domini misericordia et veritas, * HIS QUI CUSTODIUNT testamentum eius et testimonia eius.

15 Oculi mei semper ad Dominum, * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
16 Respice in me et miserere mei, * quia unicus et pauper sum ego.
17 Tribulationes cordis mei *dilata*, * *et* de necessitatibus meis erue me.
18 Vide humilitatem meam et laborem meum, * et dimitte universa delicta mea.
19 Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.
20 Custodi animam meam et erue me; * non erubescam, quoniam speravi in te.
21 Innocentes et recti adhaeserunt mihi, * quia sustinui te.
22 Libera, Deus, Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

16 Respice in me et miserere mei, * quia SOLITARIUS et pauper sum ego.
17 Tribulationes cordis mei *dilata*, * *et* de ANGUSTIIS meis erue me.

21 INNOCENTIA et AEQUITAS CUSTODIANT ME, * quia EXSPECTAVI te.
22 REDIME, Deus, Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Psalmus 25

1 Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum, * et in Domino sperans non infirmabor.
2 Proba me, Domine, et tenta me, * ure renes meos et cor meum.
3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est, * et complacui in veritate tua.
4 Non sedi cum concilio vanitatis * et cum iniqua gerentibus non *introivi*.
5 Odivi ecclesiam malignantium * et cum impiis non *sedi*.
6 Lavabo *in innocentia* manus meas, * et *circuibo* altare tuum, Domine,
7 Ut *auditam faciam* vocem laudis, * et enarrem universa mirabilia tua.
8 Domine, dilexi *habitaculum* domus tuae, * et locum habitationis gloriae tuae.
9 Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam,

1 Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum, * et in Domino sperans non COMMOVEBOR.

3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est, * et AMBULAVI in veritate tua.
4 Non sedi cum VIRIS MENDACII * et cum DOLOSIS non *introivi*.
5 Odivi CONCILIUM malignantium * et cum impiis non *sedi*.

8 Domine, dilexi *habitaculum* domus tuae, * et locum TABERNACULI gloriae tuae.
9 Ne AUFERAS cum impiis, Deus, animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam,

10 In quorum manibus iniquitates sunt; * dextera eorum repleta est muneribus.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me et miserere mei.

12 Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam *Domino*.

12 Pes meus stetit in VIA RECTA: * in ecclesiis benedicam *Domino*.

Psalmus 26

1 Dominus illuminatio mea et salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitae meae: * a quo trepidabo?

Dominus REFUGIUM vitae meae: * a quo trepidabo?

2 Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas,

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi COMMOTI sunt et ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exsurgat adversum me proelium, * in hoc ego sperabo.

4 *Unum* petii a Domino, *hoc* requiram: * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae,

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum eius.

Ut videam voluptatem Domini, * et ASPICIAM templum eius.

5 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorum, * protexit me in abscondito tabernaculi sui, 6 in petra exaltavit me.

Et nunc exaltavit caput meum * super inimicos meos *in circuitu meo*.

Et *immolabo* in tabernaculo eius hostiam vociferationis, * cantabo et psalmum dicam Domino.

Et *immolabo* in tabernaculo eius hostiam IUBILATIONIS, * cantabo et psalmum dicam Domino.

7 Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te, * miserere mei et exaudi me.

8 Tibi *locutum est* cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

9 Ne avertas faciem tuam a me, * ne declines in ira a servo tuo.

9 Ne avertas faciem tuam a me, * ne REPELLAS in ira SERVUM TUUM.

Adiutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

10 Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me, * Dominus autem assumpsit me.

11 *Ostende* mihi, Domine, *viam tuam*, * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 Ne tradideris me *desideriis* tribulantium me, * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui et *spirantes iniquitatem*.

13 Credo videre bona Domini * in terra viventium.

14 Exspecta Dominum, viriliter age, * et confortetur cor tuum et sustine Dominum.

Adiutor meus esto: * ne derelinquas me, neque DIMITTAS me, Deus salutaris meus.

12 Ne tradideris me *desideriis* tribulantium me, * quoniam insurrexerunt in me testes MENDACES et *spirantes iniquitatem*.

14 Exspecta Dominum, viriliter age, * et confortetur cor tuum et EXSPECTA Dominum.

Psalmus 27

1 Ad te, Domine, *clamavi*,* Deus meus, ne sileas *mihi*.

Ne, *cum tacueris mihi*, * *similis fiam* descendentibus in lacum.

2 Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 Ne *colligas* me cum peccatoribus * et cum operantibus iniquitatem 0,

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

4 Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis, * redde retributionem eorum ipsis.

5 Quoniam non intellexerunt opera Domini et opera manuum eius, * *destruet* illos et non *aedificabit* eos.

6 Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meae, *

1 Ad te, Domine, *clamavi*, * PETRA MEA, ne sileas *mihi*.

2 Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum CLAMO ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

4 Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam FACTORUM ipsorum.

6 Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meae, *

7 Dominus adiutor meus et protector meus.
In ipso speravit cor meum et adiutus sum; * et *exsultabit cor meum* et *in cantico meo* confitebor ei.
8 Dominus fortitudo plebis suae * et protector salvationum christi sui est.
9 Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae, * et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

7 Dominus FORTITUDO MEA ET SCUTUM MEUM.
AD IPSUM CONFUGIT cor meum et adiutus sum; * et *exsultabit cor meum* et *in cantico meo* confitebor ei.
8 Dominus fortitudo plebis suae * et REFUGIUM SALUTIS christi sui est.
9 Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae, * et PASCE eos et extolle illos usque in aeternum.

Psalmus 28

1 Afferte Domino, filii Dei, 0 * afferte Domino gloriam et honorem.
2 Afferte Domino gloriam nomini eius, * adorate Dominum in *decore* sancto!
3 Vox Domini super aquas! Deus maiestatis intonuit: * Dominus super aquas multas.
4 Vox Domini in virtute, * vox Domini in magnificentia!
5 Vox Domini confringentis cedros, * et *confringit* Dominus cedros Libani;
6 Et *exsultare facit* tamquam vitulum *Libanum*, * et *Sarion* quemadmodum *filium* unicornium.
7 Vox Domini *excutientis* flammam ignis; 8 vox Domini concutientis desertum, * et *commovet* Dominus desertum Cades.
9 Vox Domini *contorquentis quercus, et decorticat* condensa; * et in templo eius omnes dicent gloriam.
10 Dominus *super* diluvium *sedit*; * et sedebit Dominus Rex in aeternum.
11 Dominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

6 Et *exsultare facit* tamquam vitulum *Libanum*, * et *Sarion* quemadmodum *filium* BUBALORUM.
7 Vox Domini *excutientis* flammam ignis; 8 vox Domini concutientis desertum, * et CONCUTIT Dominus desertum Cades.

Psalmus 29

2 Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.
3 Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.
4 Domine eduxisti ab inferno animam meam, * salvasti me a descendentibus in lacum.
5 Psallite Domino, sancti eius, * et confitemini memoriae sanctitatis eius.
6 Quoniam *ad momentum est indignatio* eius, * et *ad vitam voluntas* eius.
Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.
7 Ego autem dixi in *requie* mea: * «Non movebor in aeternum.»
8 Domine, in voluntate tua * praestitisti *decorem mihi et* virtutem.
Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.
9 Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.
10 Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?
11 *Audi, Domine*, et *miserere* mei, * *Domine, esto* adiutor meus.
12 Convertisti planctum meum in gaudium mihi, * conscidisti saccum meum et circumdedisti me laetitia,
13 Ut cantet tibi gloria mea et non *taceat*: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Psalmus 30

2 In te, Domine, speravi: non confundar in aeternum; * in iustitia tua libera me!
3 Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

2 Exaltabo te, Domine, quoniam ERIPUISTI me, * nec delectasti inimicos meos super me.

4 Domine eduxisti ab inferno animam meam, * VIVIFICASTI me EX descendentibus in lacum.
5 Psallite Domino, sancti eius, * et confitemini NOMINI SANCTO eius.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum EXSULTATIO.

10 Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in FOVEAM?

12 Convertisti planctum meum in CHORUM mihi, * SOLVISTI saccum meum et PRAECINXISTI me laetitia,
13 Ut cantet tibi ANIMA mea et non *taceat*: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Esto mihi in Deum protectorem *
et in domum refugii, ut salvum me
facias.
4 Quoniam fortitudo mea et refu-
gium meum es tu, * et propter nomen
tuum deduces me et *diriges* me.
5 Educes me de laqueo hoc, quem
absconderunt mihi, * quoniam tu es
protector meus.
6 In manus tuas commendo spiri-
tum meum: * redemisti me, Domine
Deus veritatis.
7 Odisti observantes vanitates su-
pervacue; * ego autem in Domino
speravi.
8 Exsultabo et laetabor in misericor-
dia tua, quoniam respexisti humilita-
tem meam, * salvasti de necessitatibus
animam meam,
9 Nec conclusisti me in manibus
inimici, * statuisti in loco spatioso
pedes meos.
10 Miserere mei, Domine, quoniam
tribulor; * conturbatus est *prae mae-
rore* oculus meus, anima mea et venter
meus.
11 Quoniam defecit in dolore vita
mea * et anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virtus
mea, * et ossa mea conturbata sunt.
12 Super omnes inimicos meos fac-
tus sum opprobrium, et vicinis meis
horror, et timor notis meis; * qui vide-
bant me, foras fugerunt a me.
13 Oblivioni datus sum, tamquam
mortuus, a corde, * factus sum tam-
quam vas perditum.
14 Quoniam audivi vituperationem
multorum, *terror est* in circuitu, * in
eo dum convenirent simul adversum
me, accipere animam meam *consilia-
rentur*.
15 Ego autem in te speravi Domine;
* dixi: Deus meus es tu.
16 In manibus tuis sortes meae: *

Esto mihi in LAPIDEM PRAESIDII * et
in domum refugii, ut salvum me fa-
cias.
4 Quoniam PETRA mea et refugium
meum es tu, * et propter nomen tuum
deduces me et *diriges* me.
5 Educes me de laqueo hoc, quem
absconderunt mihi, * quoniam tu es
PRAESIDIUM MEUM.

7 Odisti COLENTES SIMULACRA VA-
NA; * ego autem in Domino speravi.

8 Exsultabo et laetabor in misericor-
dia tua, quoniam respexisti humilita-
tem meam, * COGNOVISTI ANGUSTIAS
ANIMAE MEAE,
9 Nec TRADIDISTI me in MANUS ini-
mici, * statuisti in loco spatioso pedes
meos.
10 Miserere mei, Domine, quoniam
tribulor; * CALIGAVIT *prae maerore*
oculus meus, anima mea et venter
meus.

Infirmata est in HUMILITATE virtus
mea, * et ossa mea conturbata sunt.
12 APUD omnes inimicos meos fac-
tus sum opprobrium, et vicinis meis
horror, et timor notis meis; * qui vide-
bant me, foras fugerunt a me.
13 Oblivioni datus sum, tamquam
mortuus, EX corde, * factus sum tam-
quam vas perditum.
14 Quoniam audivi vituperationem
multorum, *terror est* in circuitu, * in
eo dum convenirent simul adversum
me, AUFERRE animam meam *consilia-
rentur*.

eripe me de manu inimicorum meorum et a persequentibus me.

17 Illustra faciem tuam super servum tuum, * salvum me fac in misericordia tua.

18 Domine, non confundar, quoniam invocavi te; * erubescant impii et deducantur in infernum.

18 Domine, non confundar, quoniam invocavi te; * erubescant impii et QUIESCANT in INFERNO.

19 Muta fiant labia dolosa, * quae loquuntur adversus iustum iniquitatem in superbia et *contemptu.*

20 Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, * quam abscondisti timentibus te,

Parasti eis qui sperant in te * in conspectu filiorum hominum.

21 Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

21 Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a CONSPIRATIONE hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

22 Benedictus Dominus, * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

22 Benedictus Dominus, * quoniam MIRABILEM FECIT misericordiam suam mihi in civitate munita.

23 Ego autem dixi in excessu mentis meae: * «Proiectus sum a facie oculorum tuorum.»

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

24 Diligite Dominum, omnes sancti eius, * quoniam *fideles servabit* Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

25 Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Psalmus 31

1 Beati quorum remissae sunt iniquitates, * et quorum tecta sunt peccata.

2 Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu eius dolus.

3 Quoniam tacui, inveteraverunt

3 Quoniam tacui, inveteraverunt

ossa mea, * dum clamarem tota die.
4 Quoniam die ac nocte gravata est
super me manus tua, * *conversa est me-*
dulla mea *sicut ab ardoribus aestatis.*
5 Delictum meum cognitum tibi
feci, * et iniustitiam meam non abs-
condi.
Dixi: «Confitebor adversum me in-
iustitiam meam Domino!» * et tu
remisisti impietatem peccati mei.
6 *Quod si oraverit* ad te omnis sanctus
in tempore *angustiae*, in diluvio aqua-
rum multarum, * ad eum non appro-
ximabunt.
7 Tu es refugium meum, a tribula-
tione *custodies* me: * exsultatio mea,
salvans circumdabis me.
8 Intellectum tibi dabo et instruam
te in via hac, qua gradieris, * firmabo
super te oculos meos.
9 Nolite fieri sicut equus et mulus, *
quibus non est intellectus.
In camo et freno *impetum* eorum
constringe, * qui non approximant ad
te.
10 Multa flagella peccatoris; * spe-
rantem autem in Domino misericor-
dia circumdabit.
11 Laetamini in Domino et exsul-
tate, iusti, * et gloriamini, omnes recti
corde.

ossa mea, * IN RUGITU MEO tota die.

7 Tu es LATIBULUM MIHI, a tribula-
tione *custodies* me: * exsultatio mea,
salvans circumdabis me.
8 Intellectum tibi dabo et instruam
te VIAM, qua gradieris, * firmabo su-
per te oculos meos.

10 MULTI DOLORES peccatoris; *
sperantem autem in Domino miseri-
cordia circumdabit.

Psalmus 32

1 Exsultate, iusti, in Domino: * rec-
tos decet collaudatio.
2 Confitemini Domino in cithara, *
in psalterio decem chordarum psallite
illi.
3 Cantate ei canticum novum, *
bene psallite ei in vociferatione.
4 Quia rectum est verbum Domini,
* et omnia opera eius in fide.
5 Diligit *iustitiam* et iudicium: *
misericordia Domini plena est terra.

3 Cantate ei canticum novum, *
bene psallite ei in IUBILATIONE.

6 Verbo Domini caeli firmati sunt *
et spiritu oris eius omnis virtus eorum.
7 Congregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.
8 Timeat Dominum omnis terra, *
ab eo commoveantur omnes inhabitantes orbem.
9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt; *
ipse mandavit, et creata sunt.
10 Dominus dissipat consilia gentium, * reprobat cogitationes populorum 0.
11 Consilium autem Domini in aeternum manet; * cogitationes cordis eius in generatione et generationem.
12 Beata gens cuius est Dominus, Deus eius, * populus quem elegit in hereditatem sibi.
13 De caelo respexit Dominus: *
vidit omnes filios hominum.
14 De *loco habitaculi sui* * respexit super omnes qui habitant terram.
15 Qui finxit singillatim corda eorum, * qui intelligit omnia opera eorum.
16 Non *salvabitur* rex per multam virtutem, * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suae.
17 Fallax equus ad salutem: *
in abundantia virtutis suae non *salvabit*.
18 Ecce oculi Domini super metuentes eum * et in eis qui sperant super misericordia eius,
19 Ut eruat a morte animas eorum *
et alat eos in fame.
20 Anima nostra sustinet Dominum, *
quoniam adiutor et protector noster est,
21 Quia in eo laetabitur cor nostrum, *
et in nomine sancto eius speravimus.
22 Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.

7 CONGREGAT sicut in utre aquas maris, * REPONIT in RECEPTACULIS abyssos.
8 Timeat Dominum omnis terra, *
ab eo CONTURBENTUR omnes inhabitantes orbem.
10 Dominus dissipat consilia gentium, * IRRITAS FACIT cogitationes populorum 0.
15 Qui finxit SOLUS corda eorum, *
qui intelligit omnia opera eorum.
16 Non *salvabitur* rex IN MULTITUDINE VIRTUTIS SUAE, * et gigas non LIBERABITUR in multitudine FORTITUDINIS suae.
17 Fallax equus ad salutem: * in MULTITUDINE virtutis suae non *salvabit*.
20 Anima nostra EXSPECTAT Dominum, * quoniam ADIUTORIUM et SCUTUM NOSTRUM est,

Psalmus 33

2 Benedicam Dominum in omni tempore; * semper laus eius in ore meo.

3 In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti et laetentur.

4 Magnificate Dominum mecum * et exaltemus nomen eius *pariter*.

5 Exquisivi Dominum, et exaudivit me, * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

6 *Aspicite* ad eum, et illuminamini, * et facies vestrae non confundentur.

7 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum, * et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum.

8 *Vallabit* Angelus Domini * in circuitu timentium eum et eripiet eos.

9 Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir qui sperat in eo.

10 Timete Dominum, omnes sancti eius, * quoniam non est inopia timentibus eum.

11 Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non *deficient* omni bono.

12 Venite, filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

13 Quis est homo qui vult vitam, * diligit dies videre bonos?

14 Prohibe linguam tuam a malo, * et labia tua ne loquantur dolum.

15 Diverte a malo, et fac bonum; * inquire pacem, et persequere eam.

16 Oculi Domini super iustos, * et aures eius in preces eorum.

17 Vultus autem Domini super facientes mala, * ut perdat de terra memoriam eorum.

18 Clamaverunt iusti, et Dominus exaudivit eos, * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

19 Iuxta est Dominus iis qui tribu-

3 In Domino GLORIABITUR anima mea: * audiant mansueti et laetentur.

10 Timete Dominum, O sancti eius, * quoniam non est inopia timentibus eum.

13 Quis est homo qui vult vitam, * diligit dies UT VIDEAT BONA?

16 Oculi Domini super iustos, * et aures eius in CLAMOREM eorum.

17 Vultus autem Domini super facientes mala, * ut DELEAT de terra memoriam eorum.

19 Iuxta est Dominus iis qui CON-

lato sunt corde, * et humiles spiritu salvabit.

TRITO sunt corde, * et CONFRACTOS spiritu salvabit.

20 Multae tribulationes iustorum; * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

21 Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

21 Custodit 0 omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

22 *Interficiet peccatores malitia*, * et qui oderunt iustum *punientur*.

23 Redimet Dominus animas servorum suorum, * et non *punientur* omnes qui sperant in eo.

Psalmus 34

1 Iudica, Domine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

1 APPETE, Domine, APPETENTES me, * IMPUGNA impugnantes me.

2 Apprehende *clipeum* et scutum, * et exsurge in adiutorium mihi.

3 *Evagina* frameam, et conclude *ex adverso* eos qui persequuntur me; * dic animae meae: «Salus tua ego sum.»

4 Confundantur et revereantur * quaerentes animam meam.

Avertantur retrorsum et confundantur * cogitantes mihi mala.

5 Fiant tamquam pulvis ante faciem venti, * et Angelus Domini coarctans eos.

5 Fiant tamquam PALEA ante faciem venti, * et Angelus Domini coarctans eos.

6 Fiat via illorum tenebrae et lubricum, * et Angelus Domini persequens eos.

7 Quoniam gratis absconderunt mihi *laqueum suum*, * *gratis foderunt foveam animae meae*.

8 Veniat illi *interitus* quem ignorat, et *laqueus quem* abscondit apprehendat eum, * et in *foveam quam fodit* cadat *ipse*.

9 Anima autem mea exsultabit in Domino, * et delectabitur super salutari suo.

10 Omnia ossa mea dicent: * «Domine, quis similis tibi,

Eripiens inopem de manu fortio-

rum eius, * egenum et pauperem a diripientibus eum?»

11 Surgentes testes iniqui * quae ignorabam interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis: * sterilitatem animae meae.

13 Ego autem, cum *illi aegrotarent*, * induebar cilicio,

Humiliabam in ieiunio animam meam, * et oratio mea in sinu meo *convertebatur*.

Humiliabam in ieiunio animam meam, * et oratio mea AD SINUM MEUM REVERTEBATUR.

14 Quasi *pro proximo* et quasi *pro fratre meo*, sic *anxius deambulabam*; * quasi lugens *matrem*, *sic* contristatus humiliabar.

15 *Sed*, *cum vacillarem ego*, laetati sunt et convenerunt; * *congregati* sunt super me *flagellantes*, et ignoravi.

16 *Dilaceraverunt me*, nec *cessaverunt*, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione, * frenduerunt super me dentibus suis.

17 Domine, quando respicies? restitue animam meam a *rugientibus*, * a leonibus unicam meam.

17 Domine, quando respicies? restitue animam meam a *rugientibus*, * a leonibus VITAM meam.

18 Confitebor tibi in ecclesia magna, * in populo gravi laudabo te.

18 Confitebor tibi in ecclesia magna, * in populo FORTI laudabo te.

19 Non *gaudeant de me*, qui adversantur mihi inique; * qui oderunt me gratis, *non annuant* oculis.

19 Non *gandeant de me*, qui adversantur mihi DOLOSE; * qui oderunt me gratis, *non annuant* oculis.

20 Quoniam *nequaquam* pacifice loquebantur, * et in *mansuetos* terrae loquentes dolos cogitabant.

20 Quoniam *nequaquam* pacifice loquebantur, * et CONTRA *mansuetos* terrae VERBA DOLOSA cogitabant.

21 Et dilataverunt super me os suum; * dixerunt: «Euge, euge, viderunt oculi nostri.»

22 Vidisti, Domine, ne sileas; * Domine, ne discedas a me.

23 Exsurge et intende iudicio meo, * Deus meus et Dominus meus, in causam meam.

23 Exsurge et EVIGILA AD IUDICIUM MEUM, * Deus meus et Dominus meus, AD causam meam.

24 Iudica me secundum iustitiam tuam, Domine Deus meus, * et non *gaudeant de me*.

25 Non dicant in cordibus suis:

Euge, euge, *quod desideravimus*!» * nec dicant: «Devoravimus eum!»
26 Erubescant et revereantur simul * qui gratulantur malis meis,
Induantur confusione et reverentia * qui magna loquuntur super me.
27 Exsultent et laetentur qui volunt iustitiam meam, * et dicant semper: «Magnificetur Dominus qui *vult* pacem servi *sui*!»
28 Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, * tota die laudem tuam.

Induantur confusione et reverentia * qui MAGNIFICANTUR super me.

Psalmus 35

2 Dixit iniustus ut delinquat in semetipso; * non est timor Dei ante oculos eius.
3 Quoniam *blanditus est sibi in oculis suis* * *quod non* inveniatur iniquitas eius ad odium.
4 Verba oris eius iniquitas et dolus; * noluit intelligere ut bene ageret.
5 Iniquitatem meditatus est in cubili suo, * adstitit omni viae non bonae, malitiam autem non odivit.
6 Domine, in caelo misericordia tua, * et veritas tua usque ad nubes.
7 Iustitia tua sicut montes Dei, iudicia tua abyssus multa; * homines et iumenta salvabis, Domine.
8 Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus: * filii hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt.
9 Inebriabuntur ab ubertate domus tuae, * et torrente voluptatis tuae potabis eos.
10 Quoniam apud te est fons vitae, * et in lumine tuo videbimus lumen.
11 Praetende misericordiam tuam scientibus te, * et iustitiam tuam his qui recto sunt corde.
12 Non *superveniat* mihi pes *superbi*, * et manus peccatoris non moveat me.

2 LOCUTA EST INIQUITAS AD IMPIUM IN MEDIO CORDIS EIUS; * non est timor Dei ante oculos eius.
3 Quoniam *blanditus est sibi in oculis suis* * *quod non* inveniatur iniquitas eius NEQUE ODIO HABEATUR.
4 Verba oris eius iniquitas et dolus; * CESSAVIT intelligere ut bene ageret.
5 Iniquitatem meditatus est in cubili suo, * adstitit IN VIA non BONA, malitiam autem non odivit.

8 QUAM PRETIOSA EST MISERICORDIA TUA, Deus: * filii hominum SUB UMBRAM alarum tuarum CONFUGIENT.

11 SERVA misericordiam tuam scientibus te, * et iustitiam tuam his qui recto sunt corde.

13 *Ecce* ceciderunt, qui operantur iniquitatem; * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Psalmus 36

1 Noli aemulari in malignantibus, * neque zelaveris facientes iniquitatem.
2 Quoniam tamquam faenum velociter arescent, * et quemadmodum olera herbarum cito decident.
3 Spera in Domino et fac bonitatem, * et inhabita terram et *pascere securus*.
4 Delectare in Domino, * et dabit tibi petitiones cordis tui.
5 Revela Domino viam tuam * et spera in eo et ipse faciet.
6 Et educet quasi lumen iustitiam tuam, * et iudicium tuum tamquam meridiem.
7 Subditus esto Domino, * et *spera in eo*.
Noli aemulari in eo qui prosperatur in via sua, * in homine faciente iniustitias.
8 Desine ab ira et derelinque furorem, * noli aemulari ut maligneris.
9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur, * sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.
10 Et adhuc pusillum, et non erit peccator, * et quaeres locum eius, et non invenies.
11 Mansueti autem hereditabunt terram, * et delectabuntur in multitudine pacis.
12 Observabit peccator iustum, * et stridebit super eum dentibus suis.

13 Dominus autem irridebit eum, * quoniam prospicit quod veniet dies eius.
14 Gladium evaginaverunt peccatores, intenderunt arcum suum, ut de-

1 Noli INDIGNARI in malignantibus, * neque zelaveris facientes iniquitatem.

3 Spera in Domino et fac BONUM, * et inhabita terram et *pascere securus*.

5 REVOLVE SUPER DOMINUM viam tuam * et spera in eo et ipse faciet.
6 Et PRODUCET quasi lumen iustitiam tuam, * et iudicium tuum tamquam meridiem.
7 QUIESCE IN Domino, * et *spera in eo*.
Noli INDIGNARI in eo qui prosperatur in via sua, * in homine faciente DOLUM.
8 Desine ab ira et derelinque furorem, * noli INDIGNARI ut maligneris.
9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur, * EXSPECTANTES autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.

12 MEDITABITUR peccator ADVERSUS iustum, * et stridebit super eum dentibus suis.

iciant pauperem et inopem, * ut trucident rectos *in via*.
15 Gladius eorum intret in corda ipsorum, * et arcus eorum confringatur.
16 Melius est modicum iusto, * super divitias peccatorum multas.
17 Quoniam brachia peccatorum conterentur, * confirmat autem iustos Dominus.
18 Novit Dominus dies immaculatorum, * et hereditas eorum in aeternum erit.
19 Non confundentur in tempore malo, * et in diebus famis saturabuntur.
20 Quia peccatores peribunt, *et* inimici Domini *sicut decor pratorum deficient*, * quemadmodum fumus deficient.
21 Mutuabitur peccator et non solvet, * iustus autem miseretur et tribuet.
22 Quia *benedicti ab eo* hereditabunt terram, * *maledicti* autem *ab eo* disperibunt.
23 *A Domino* gressus hominis dirigentur, * et viam eius volet.
24 Cum ceciderit, non collidetur, * quia Dominus supponit manum suam.
25 Iunior fui, *et iam* senui, * et non vidi iustum derelictum, nec semen eius quaerens panem.
26 Tota die miseretur et commodat, * et semen illius in benedictione erit.
27 Declina a malo et fac bonum, * et inhabita in saeculum saeculi.
28 Quia Dominus amat iudicium, * et non derelinquet sanctos suos 0.
Iniusti punientur, * et semen impiorum peribit.
29 Iusti autem hereditabunt terram, * et inhabitabunt in saeculum saeculi super eam.
30 Os iusti meditabitur sapientiam, * et lingua eius loquetur iudicium.

23 *A Domino* gressus hominis FIRMABUNTUR, * et viam eius volet.
24 Cum ceciderit, non collidetur, * quia Dominus SUSCIPIT manum EIUS.

31 Lex Dei eius in corde ipsius, * et
non supplantabuntur gressus eius.
32 Considerat peccator iustum * et
quaerit mortificare eum;
33 Dominus autem non derelinquet
eum in manibus eius, * nec damnabit
eum cum iudicabitur.
34 Exspecta Dominum * et custo-
di viam eius;
Et exaltabit te ut hereditate capias
terram; * cum perierint peccatores
videbis.
35 Vidi impium superexaltatum * et
elevatum sicut cedros Libani.
36 Et transivi, et ecce non erat; * et
quaesivi eum, et non est inventus lo-
cus eius.
37 *Observa innocentem* et vide *rectum*, *
quoniam sunt reliquiae homini paci-
fico.
38 Iniusti autem disperibunt simul,
* reliquiae impiorum interibunt.
39 Salus autem iustorum a Domino,
* et protector eorum in tempore tri-
bulationis.
40 Et adiuvabit eos Dominus et li-
berabit eos; * et eruet eos a peccatori-
bus, et salvabit eos, quia speraverunt
in eo.

31 Lex Dei eius in corde ipsius, * et
non COMMOVEBUNTUR gressus eius.

36 Et transivi, et ecce non erat; * et
quaesivi eum, et non est inventus 0.

39 Salus autem iustorum a Domino,
* et REFUGIUM eorum in tempore tri-
bulationis.

Psalmus 37

2 Domine, ne in furore tuo arguas
me, * neque in ira tua corripias me.
3 Quoniam sagittae tuae infixae sunt
mihi, * et confirmasti super me ma-
num tuam.
4 Non est sanitas in carne mea a facie
irae tuae, * non est pax ossibus meis a
facie peccatorum meorum.
5 Quoniam iniquitates meae super-
gressae sunt caput meum, * et sicut
onus grave gravatae sunt super me.
6 Putruerunt et corruptae sunt ci-

3 Quoniam sagittae tuae infixae sunt
mihi, * et DESCENDIT super me MA-
NUS TUA.

catrices meae * a facie insipientiae meae.

7 Miser factus sum et curvatus sum *usquequaque*, * tota die contristatus ingrediebar.

8 Quoniam lumbi mei impleti sunt *ardoribus*, * et non est sanitas in carne mea.

9 Afflictus sum et humiliatus sum nimis, * rugiebam a gemitu cordis mei.

10 Domine, ante te omne desiderium meum, * et gemitus meus a te non est absconditus.

11 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea, * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

12 Amici mei et proximi mei *procul a plaga mea* steterunt, * et qui iuxta me erant, de longe steterunt.

13 Et *laqueos tendebant* qui quaerebant animam meam, et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt *insidias*, * et dolos tota die meditabantur.

14 Ego autem tamquam surdus non audiebam * et sicut mutus non aperiens os suum.

15 Et factus sum sicut homo non audiens * et non habens in ore suo redargutiones.

16 Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine Deus meus.

17 Quia dixi: «Nequando *gaudeant de me* inimici mei, * et dum commoventur pedes mei, super me magna *loquantur*.»

18 Quoniam ego *ruinae proximus* sum, * et dolor meus in conspectu meo semper.

19 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, * et cogitabo pro peccato meo.

20 Inimici autem mei *sine causa* confirmati sunt super me, * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

7 INCLINATUS sum et curvatus sum *usquequaque*, * tota die contristatus ingrediebar.

17 Quia dixi: «Nequando *gaudeant de me* inimici mei, * et dum commoventur pedes mei, super me MAGNIFICENTUR.»

19 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, * et SOLLICITUS ERO pro peccato meo.

20 Inimici autem mei *sine causa* confirmati sunt 0, * et multiplicati sunt qui oderunt me DOLOSE.

21 Qui retribuunt mala pro bonis,
detrahebant mihi, * quoniam seque-
bar bonitatem.
22 Ne derelinquas me, Domine, *
Deus meus, ne discesseris a me.
23 Intende in adiutorium meum, *
Domine Deus salutis meae.

23 FESTINA in adiutorium meum, *
Domine 0, SALUS MEA.

Psalmus 38

2 Dixi: «Custodiam vias meas, * ut
non delinquam in lingua mea.
Ponam ori meo *frenum*, * *dum con-
sistit* peccator adversum me.»
3 Obmutui et *tacui* et silui *absque
fructu*, * et dolor meus renovatus est.
4 Concaluit cor meum intra me et in
meditatione mea *exarsit* ignis, * locu-
tus sum in lingua mea.
5 Notum fac mihi, Domine, finem
meum, et numerum dierum meorum
quis est, * ut sciam quid desit mihi.

5 Notum fac mihi, Domine, finem
meum, et numerum dierum meorum
quis est, * ut sciam QUAM SIM DEFI-
CIENS.

6 Ecce *palmis mensurasti* dies meos,
et substantia mea tamquam nihilum
ante te.* Verumtamen vanitas omnis
homo vivens.
7 Verumtamen *ut umbra* pertransit
homo, sed et frustra conturbatur; *
thesaurizat, et ignorat cui congrega-
bit ea.
8 Et nunc quae est exspectatio mea,
Domine? * *spes* mea apud te est.
9 Ab omnibus iniquitatibus meis
erue me, * opprobrium insipienti *ne
dederis* me.
10 Obmutui et non aperui os meum,
* quoniam tu fecisti.
11 Amove a me plagas tuas: * *ab
impetu* manus tuae ego defeci.
12 In increpationibus propter iniqui-
tatem corripuisti hominem, et tabes-
cere fecisti sicut *tinea desiderabilia* eius.
* Verumtamen *vanitas* omnis homo.

6 Ecce *palmis mensurasti* dies meos,
et VITA mea tamquam nihilum ante te.
* Verumtamen ORIS FLATUS omnis
homo vivens.
7 Verumtamen *ut umbra* pertransit
homo, sed et VANE conturbatur; *
thesaurizat, et ignorat cui congrega-
bit ea.

12 In increpationibus propter iniqui-
tatem corripuisti hominem, et tabes-
cere fecisti sicut *tinea desiderabilia* eius.
* Verumtamen ORIS FLATUS omnis
homo.

13 Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam auribus percipe, * *ad* lacrimas meas ne sileas.

Quoniam advena ego sum apud te, * et peregrinus sicut omnes patres mei.

14 Remitte mihi, ut refrigerer, * priusquam abeam et amplius non *sim*.

13 Exaudi orationem meam, Domine, et CLAMOREM MEUM auribus percipe, * *ad* lacrimas meas ne OBSURDESCAS.

14 DECLINA OCULOS A ME, ut refrigerer, * priusquam abeam et amplius non *sim*.

Psalmus 39

2 Exspectans exspectavi Dominum, et intendit mihi, * et exaudivit preces meas.

3 Et eduxit me de lacu miseriae et de luto faecis, et statuit super petram pedes meos, * et *firmavit* gressus meos.

4 Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi et timebunt, * et sperabunt in Domino.

5 Beatus vir cuius est nomen Domini spes eius, * et non respexit *ad superbos et declinantes ad falsa*.

6 Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua, * et cogitationibus tuis *pro nobis* non est qui similis sit tibi.

Annuntiarem ea et loquerer, * *sed multiplicata* sunt super numerum.

7 Sacrificium et oblationem noluisti, * aures autem *fodisti* mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: * 8 tunc dixi: «Ecce venio; in *volumine* libri scriptum est de me.

9 *Facere* voluntatem tuam, Deus meus, volui, * et *lex tua* in medio cordis mei.»

10 Annuntiavi iustitiam in ecclesia magna, * ecce labia mea non *prohibui*; Domine, tu scisti.

11 Iustitiam tuam non abscondi in corde meo; * veritatem tuam et salutare tuum dixi.

2 Exspectans exspectavi Dominum, et INCLINATUS EST AD ME, * et exaudivit CLAMOREM MEUM.

5 Beatus vir QUI POSUIT DOMINUM SPEM SUAM, * et non respexit *ad superbos et declinantes ad falsa*.

Non abscondi misericordiam tuam
et veritatem tuam * a concilio multo.

12 Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me; * misericordia tua et veritas tua semper *suscipiant* me.
13 Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus, * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui *videre*.
Multiplicatae sunt super capillos capitis mei, * et cor meum dereliquit me.
14 Complaceat tibi, Domine, ut eruas me; * Domine, ad adiuvandum me *festina*.
15 Confundantur et revereantur simul, * qui quaerunt animam meam, ut auferant eam.
Convertantur retrorsum et revereantur, * qui volunt mihi mala.
16 *Obstupescant prae confusione sua*, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
17 Exsultent et laetentur super te omnes quaerentes te, * et dicant semper: «Magnificetur Dominus», qui diligunt salutare tuum.
18 Ego autem mendicus sum et pauper; * Dominus sollicitus est mei.
Adiutor meus et protector meus tu es; * Deus meus, ne tardaveris.

Non abscondi misericordiam tuam
et veritatem tuam * AB ECCLESIA MAGNA.

12 Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me; * misericordia tua et veritas tua semper CUSTODIANT me.

Adiutor meus et LIBERATOR meus tu es; * Deus meus, ne tardaveris.

Psalmus 40

2 Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.
3 Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra * et non tradat eum *desiderio* inimicorum eius.
4 Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius, * universum *languorem* eius *auferat* in infirmitate eius.

2 Beatus qui COGITAT DE EGENO et PAUPERE: * in die mala liberabit eum Dominus.
3 Dominus CONSERVABIT eum et VIVIFICABIT eum et beatum FACIET eum in terra * et non TRADET eum *desiderio* inimicorum eius.
4 Dominus opem FERET illi super lectum doloris eius, * universum *languorem* eius AUFERET in infirmitate eius.

5 Ego dixi: «Domine miserere mei;
* sana animam meam, quia peccavi
tibi.»
6 Inimici mei dixerunt mala mihi: *
«Quando morietur, et peribit nomen
eius?»
7 Et si ingrediebatur ut videret, vana
loquebatur, * cor eius *congregabat* ini-
quitatem sibi, 8 egrediebatur foras, et
loquebatur.
Simul adversum me susurrabant
omnes inimici mei, * adversum me
cogitabant mala mihi:
9 «Verbum iniquum *effusum est in
eum*», * *et:* «*Qui decumbit*, non adiciet ut
resurgat».
10 *Etiam* homo pacis meae, in quo
speravi, * qui edebat panes meos, *le-
vavit* super me *calcaneum*.
11 Tu autem, Domine, miserere mei
et resuscita me, * et retribuam eis.
12 In hoc *cognoscam* quoniam volui-
sti me, * quoniam non gaudebit ini-
micus meus super me.
13 Me autem propter innocentiam
suscipies, * et *confirmabis* me in con-
spectu tuo in aeternum.
14 Benedictus Dominus Deus Israel
a saeculo et usque in saeculum. *
Fiat, fiat.

7 Et si ingrediebatur ut videret,
MENDACIA loquebatur, * cor eius *con-
gregabat* iniquitatem sibi, 8 egredieba-
tur foras, et loquebatur.

12 In hoc *cognoscam* quoniam volui-
sti me, * quoniam non EXSULTABIT
inimicus meus super me.
13 Me autem propter innocentiam
suscipies, * et STATUES me in conspectu
tuo in aeternum.

Psalmus 41

2 Quemadmodum desiderat cervus
ad fontes aquarum, * ita desiderat
anima mea ad te, Deus.
3 Sitivit anima mea ad Deum for-
tem vivum: * quando veniam et ap-
parebo ante faciem Dei?
4 Fuerunt mihi lacrimae meae panes
die ac nocte, * dum dicitur mihi quo-
tidie: «Ubi est Deus tuus?»
5 Haec recordatus sum, et effudi in
me animam meam: * quoniam *trans-*

2 Quemadmodum desiderat CERVA
ad RIVOS aquarum, * ita desiderat ani-
ma mea ad te, Deus.
3 Sitivit anima mea ad Deum, DE-
UM vivum: * quando veniam et appa-
rebo ante faciem Dei?

ibam in locum tabernaculi admirabilis,
usque ad domum Dei,
In voce exsultationis et confessionis, * *in sono epulantium.*
6 Quare tristis es anima mea, * et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, * salutare vultus mei et Deus meus.
7 *In meipso* anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Iordanis et Hermoniim, a monte modico.
8 Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum: * *omnes gurgites tui* et fluctus tui super me transierunt.
9 In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum eius apud me, oratio Deo vitae meae.
10 Dicam Deo: Susceptor meus es, * quare oblitus es mei?
Et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus, * 11 dum confringuntur ossa mea?
Exprobraverunt mihi 0 inimici mei, * dum dicunt mihi per singulos dies: «Ubi est Deus tuus?»
12 Quare tristis es anima mea, * et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, * salutare vultus mei et Deus meus.

In voce exsultationis et confessionis, * *in* TUMULTU FESTIVO.
6 Quare tristis es anima mea, * et quare CONTURBARIS IN me?

7 *In meipso* anima mea CONTRISTATA est: * propterea memor ero tui de terra Iordanis et Hermoniim, a monte MISAR.

10 Dicam Deo: PETRA MEA es, * quare oblitus es mei?

12 Quare tristis es anima mea, * et quare CONTURBARIS IN me?

Psalmus 42

1 Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.
2 Quia tu es, Deus, fortitudo mea, quare me repulisti, * et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?
3 Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * *ipsae* me *deducent et adducent* in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

2 Quia tu es, Deus, REFUGIUM MEUM, quare me repulisti, * et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

4 Et introibo ad altare Dei, * ad
Deum *laetitiae et exsultationis meae.*
Confitebor tibi in cithara, * Deus
Deus meus.
5 Quare tristis es anima mea, * et
quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc con-
fitebor illi, * salutare vultus mei et
Deus meus.

5 Quare tristis es anima mea, * et
quare CONTURBARIS IN me?

Psalmus 43

2 Deus, auribus nostris audivimus,
* patres nostri annuntiaverunt nobis
Opus quod operatus es in diebus
eorum * et in diebus antiquis.
3 *Manu* tua gentes *disperdisti*, et plan-
tasti eos; * afflixisti populos, et *di-
latasti* eos.
4 Nec enim in gladio suo posseder-
unt terram, * et brachium eorum non
salvavit eos,
Sed dextera tua et brachium tuum
et illuminatio vultus tui, * quoniam
complacuisti in eis.
5 Tu es ipse, Rex meus et Deus
meus, * qui mandas salutes Iacob.
6 In te inimicos nostros *ventilavimus*
cornu, * et in nomine tuo *conculcavi-
mus* insurgentes in nobis.
7 Non enim in arcu meo *speravi*, *
et gladius meus non *salvavit* me.
8 Salvasti enim nos de affligentibus
nos, * et odientes nos confudisti.
9 In Deo laudabimur tota die, * et
in nomine tuo confitebimur in saecu-
lum.
10 Nunc autem repulisti et confu-
disti nos, * et non *egrederis*, Deus, in
virtutibus nostris.
11 Avertisti nos retrorsum *ante* ini-
micos nostros * et qui oderunt nos,
diripuerunt sibi.
12 Dedisti nos tamquam oves esca-

9 In Deo GLORIABIMUR tota die, * et
in nomine tuo confitebimur in saecu-
lum.
10 Nunc autem repulisti et confu-
disti nos, * et non *egrederis*, Deus,
CUM virtutibus nostris.

12 Dedisti nos tamquam oves DEVO-

rum, * et in gentibus dispersisti nos.

13 Vendidisti populum tuum sine pretio * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

14 Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * subsannationem et derisum his qui sunt in circuitu nostro.

15 Posuisti nos in similitudinem gentibus, * commotionem capitis in populis.

16 Tota die verecundia mea contra me est * et confusio faciei meae cooperuit me

17 A voce exprobrantis et obloquentis, * a facie inimici et persequentis.

18 Haec omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te, * et inique non egimus in testamento tuo,

19 Et non recessit retro cor nostrum, * *nec declinavit gressus noster* a via tua:

20 Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et *cooperuisti* nos umbra mortis.

21 Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum:

22 Nonne Deus requiret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die, * aestimati sumus sicut oves occisionis.

23 Exsurge, quare obdormis, Domine? * exsurge, et ne repellas in finem.

24 Quare faciem tuam avertis, * oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae?

25 Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, * conglutinatus est in terra venter noster.

26 Exsurge, Domine, adiuva nos, * et redime nos propter *misericordiam tuam*.

RATIONIS, * et in gentibus dispersisti nos.

13 Vendidisti populum tuum sine pretio * et non fuit MULTA COMMUTATIO eorum.

22 Nonne Deus SCRUTABIT ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

23 EVIGILA, quare obdormis, Domine? * exsurge, et ne repellas in AETERNUM.

26 Exsurge, O adiuva nos, * et redime nos propter *misericordiam tuam*.

Psalmus 44

2 Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribae * velociter scribentis.
3 Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.
4 Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime, * specie tua et pulchritudine tua.
5 Intende, prospere procede, 0 propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam, * et deducet te mirabiliter dextera tua.
6 Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in *medio* inimicorum regis.
7 Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi; * virga *aequitatis* virga regni tui.
8 Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, * oleo laetitiae prae consortibus tuis.
9 Myrrha et gutta et casia *in* vestimentis tuis; * a domibus eburneis *chordae* delectaverunt te.
10 Filiae regum *obviaverunt tibi*, * adstitit regina a dextris tuis in vestitu *de auro Ophir*. 0
11 Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum et domum patris tui.
12 Et concupiscet rex decorem tuum: * quoniam ipse est dominus 0 tuus; et *adora* eum.
13 Et *filia* Tyri *munera afferet*; * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.
14 *Tota pulchra filia* regis ab intus, * * fimbriis aureis circumamicta.
15 *In vestibus variatis adducetur* regi, * virgines post eam, proximae eius, afferentur tibi.

5 Intende, IRRUE, procede, 0 propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam, * et DOCET te MIRABILIA dextera tua.

16 Afferentur in laetitia et exsultatione, * adducentur in templum regis.
17 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii; * constitues eos principes super omnem terram.
18 *Memorabo nomen tuum* in omni generatione et generationem, * propterea populi confitebuntur tibi in aeternum et in saeculum saeculi.

16 Afferentur in laetitia et exsultatione, * adducentur in PALATIUM regis.

Psalmus 45

2 Deus noster refugium et virtus; * adiutor in tribulationibus *inventus es* nimis.
3 Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * et transferentur montes in cor maris.
4 Sonuerunt et turbatae sunt aquae *eius*, * conturbati sunt montes *cum intumesceret*.
5 Fluminis *rivuli laetificant* civitatem Dei, * *sanctum* tabernaculum *Altissimi*.
6 Deus in medio eius, non commovebitur; * adiuvabit eam Deus mane diluculo.
7 Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna; * dedit vocem suam, mota est terra.
8 Dominus virtutum nobiscum; * susceptor noster Deus Iacob.
9 Venite et videte opera Domini, * *qui* posuit prodigia super terram.
10 Auferens bella usque ad finem terrae, arcum conteret et confringet arma * et scuta comburet igni.
11 Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.
12 Dominus virtutum nobiscum; * susceptor noster Deus Iacob.

4 Sonuerunt et AESTUAVERUNT aquae *eius*, * conturbati sunt montes *cum intumesceret*.
7 Conturbatae sunt gentes, et COMMOTA sunt regna; * dedit vocem suam, mota est terra.
8 Dominus virtutum nobiscum; * REFUGIUM NOSTRUM Deus Iacob.
10 Auferens bella usque ad finem terrae, arcum conteret et confringet HASTAM * et scuta comburet igni.
12 Dominus virtutum nobiscum; * REFUGIUM NOSTRUM Deus Iacob.

Psalmus 46

2 Omnes gentes, plaudite manibus,
* iubilate Deo in voce exsultationis,
3 Quoniam Dominus excelsus, terribilis, *rex magnus super omnem terram.
4 Subiecit populos nobis * et gentes sub pedibus nostris.
5 Elegit nobis hereditatem *nostram*,
* speciem Iacob *quem* dilexit.
6 Ascendit Deus in iubilo, * et Dominus in voce tubae.
7 Psallite Deo nostro, psallite, * psallite regi nostro, psallite!
8 Quoniam rex omnis terrae Deus:
* psallite sapienter!
9 *Regnavit* Deus super gentes, * Deus sedet super sedem sanctam suam.
10 Principes populorum congregati sunt * cum *populo Dei* Abraham.
Quoniam *Dei sunt* fortes terrae: * vehementer *elevatus est.*

7 Psallite Deo 0, psallite, * psallite regi nostro, psallite!

Quoniam *Dei sunt* SCUTA terrae: * vehementer *elevatus est.*

Psalmus 47

2 Magnus Dominus et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto eius.
3 *Speciosus altitudine, exsultatio* universae terrae, mons Sion, * *ad* latera Aquilonis, civitas Regis magni.
4 Deus in domibus eius; * *se praebuit susceptorem.*
5 Quoniam ecce reges 0 congregati sunt, * convenerunt in unum.
6 Ipsi videntes sic, admirati sunt, * conturbati sunt, *effugerunt*,
7 Tremor apprehendit eos ibi, * dolores ut parturientis,
8 *Sicut ventus Orientis* * *conterens* naves Tharsis.
9 Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate

4 Deus in PALATIIS eius; * *se praebuit* REFUGIUM.

Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

10 *Recogitavimus*, Deus, misericordiam tuam * in medio templi tui.

11 Secundum nomen tuum, Deus, * sic et laus tua in fines terrae.

Iustitia plena est dextera tua: * 12 laetetur mons Sion,

Et exsultent filiae Iudae, * propter iudicia tua, Domine.

13 *Perambulate* Sion, et *circuite* eam, * *numerate turres* eius,

14 Ponite corda vestra in *moenibus* eius, * et *percurrite* domos eius,

Ut enarretis in progenie altera: * 15 Quoniam hic est Deus,

Deus noster in aeternum et in saeculum saeculi: * ipse reget nos. 0

14 Ponite corda vestra in *moenibus* eius, * et *percurrite* PALATIA eius,

Psalmus 48

2 Audite haec, omnes gentes; * auribus percipite, omnes qui habitatis orbem,

3 Quique terrigenae et filii hominum, * simul in unum dives et pauper.

3 TAM FILII ADAM QUAM filii hominum, * simul in unum dives et pauper.

4 Os meum loquetur sapientiam, * et meditatio cordis mei prudentiam.

5 Inclinabo in parabolam aurem meam, * aperiam in psalterio propositionem meam.

5 Inclinabo in parabolam aurem meam, * aperiam in psalterio AENIGMA MEUM.

6 Cur timebo in die mala, * *cum* iniquitas *supplantantium* circumdabit me,

7 Qui confidunt in virtute sua, * et in multitudine divitiarum suarum gloriantur?

8 *Non enim redimens* redimet *se* homo; * non dabit Deo placationem suam.

9 *Pretiosior est redemptio* animae suae *nec sufficiet* in aeternum, * 10 *ut vivat* adhuc in finem *et non videat* interitum,

9 *Pretiosior est redemptio* animae suae *nec sufficiet* in aeternum, * 10 *ut vivat* adhuc in PERPETUUM *et non videat* interitum,

11 Cum viderit sapientes morientes,
simul *insipientem* et *stultum pereuntes*, *
relinquentes alienis divitias suas.
12 Et sepulcra eorum domus illo-
rum in aeternum, tabernacula eorum
in progenie, et progenie: * vocave-
runt nomina sua in terris suis.
13 Et homo, cum in honore esset,
non intellexit: * comparatus est iu-
mentis insipientibus.0
14 Haec via illorum *qui confidunt in*
semetipsis, * *et hic finis eorum qui* in ore
suo *complacent*.
15 Sicut oves in inferno positi sunt;
mors depascet eos; * et dominabun-
tur eorum iusti in matutino.
Et *imago* eorum veterascet, * in in-
ferno *habitaculum* eorum.
16 Verumtamen Deus redimet ani-
mam meam de manu inferi, * cum
acceperit me.
17 Ne timueris, cum dives factus fu-
erit homo, * et cum multiplicata fu-
erit gloria domus eius.
18 Quoniam cum interierit, non su-
met omnia, * neque descendet cum eo
gloria eius.
19 Quia *animae* eius in vita ipsius
benedicebant: * «Confitebitur tibi cum
benefeceris *tibi*».
20 Introibit usque in progenies pa-
trum suorum; * et usque in aeternum
non videbit lumen.
21 Homo, cum in honore esset, non
intellexit: * comparatus est iumentis
insipientibus.0

Psalmus 49

1 Deus deorum Dominus locutus
est et vocavit terram, * a solis ortu
usque ad occasum.
2 Ex Sion, *speciosa decore*, Deus *ap-*
parebit, * 3 veniet Deus noster, et non
silebit.

12 Et sepulcra eorum domus illo-
rum in aeternum, tabernacula eorum
in progenie, et progenie: * IMPOSUE-
RUNT nomina sua 0 terris suis.
13 Et homo, cum in honore esset,
non intellexit: * comparatus est iu-
mentis QUIBUS NON EST LOQUELA. 0

15 Sicut oves in inferno PONENTUR;
mors depascet eos; * et dominabun-
tur eorum iusti in matutino.

16 Verumtamen Deus redimet ani-
mam meam de manu inferi, * cum
ABSTULERIT me.

20 Introibit AD progenies patrum
suorum, * QUI usque in aeternum non
VIDEBUNT lumen.
21 Homo, cum in honore esset, non
intellexit: * comparatus est iumentis
QUIBUS NON EST LOQUELA. 0

Ignis in conspectu eius exardescet,
* et in circuitu eius tempestas valida.
4 Advocabit caelum desursum et
terram, * *iudicaturus* populum suum.
5 «Congregate *mihi* sanctos *meos*, *
qui *ordinaverunt* testamentum *mecum in*
sacrificio.»
6 Et annuntiabunt caeli iustitiam
eius, * quoniam Deus iudex est.
7 «Audi, populus meus, et loquar,
Israel, et testificabor tibi: * Deus,
Deus tuus ego sum.
8 Non in sacrificiis tuis arguam te, *
holocausta *enim* tua in conspectu meo
sunt semper.
9 Non accipiam de domo tua vitu-
los, * neque de gregibus tuis hircos.
10 Quoniam meae sunt omnes ferae
silvarum, * *iumentorum* in montibus
millia.
11 Cognovi omnia volatilia caeli, *
et *bestiae* agri mecum *sunt*.
12 Si esuriero, non dicam tibi: *
meus est enim orbis terrae, et pleni-
tudo eius.
13 Numquid manducabo carnes tau-
rorum, * aut sanguinem hircorum po-
tabo?
14 Immola Deo sacrificium laudis, *
et redde Altissimo vota tua.
15 Et invoca me in die tribulationis:
* eruam te, et honorificabis me.»
16 Peccatori autem dixit Deus: «Quare tu enarras iustitias meas, * et assumis testamentum meum per os tuum?
17 Tu vero odisti disciplinam * et
proiecisti sermones meos retrorsum:
18 Si videbas furem, currebas cum
eo, * et cum adulteris portionem tuam
ponebas.
19 Os tuum abundavit malitia, * et
lingua tua concinnabat dolos.
20 Sedens adversus fratrem tuum
loquebaris, * et adversus filium ma-
tris tuae ponebas scandalum.

7 «Audi, populus meus, et loquar,
Israel, et testificabor CONTRA TE: *
Deus, Deus tuus ego sum.

16 Peccatori autem dixit Deus: «Quare tu enarras PRAECEPTA MEA, * et assumis testamentum meum IN os tuum?

19 Os tuum DIMISISTI AD MALITIAM,
* et lingua tua concinnabat dolos.
20 Sedens adversus fratrem tuum
loquebaris, * et adversus filium ma-
tris tuae ponebas OPPROBRIUM.

21 Haec fecisti, et *tacebo*! Existimasti
0 quod ero tui similis? * Arguam te,
et statuam *haec* contra faciem tuam.
22 Intelligite haec, qui obliviscimini
Deum; * nequando *rapiam*, et non sit
qui eripiat.
23 *Qui immolat* sacrificium laudis,
honorificabit me, * et *qui recte ambulat*, ostendam illi salutare Dei.

Psalmus 50

3 Miserere mei, Deus, secundum
magnam misericordiam tuam, * et secundum multitudinem miserationum
tuarum dele iniquitatem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitate
mea, * et a peccato meo munda me.
5 Quoniam iniquitatem meam ego
cognosco, * et peccatum meum contra
me est semper.
6 Tibi soli peccavi, * et malum coram te feci,
Ut iustificeris in sermonibus tuis, *
et *sis immaculatus* cum *iudicas*.

7 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, * et in peccatis concepit
me mater mea.
8 Ecce enim veritatem dilexisti *in
corde*, * *et in occulto sapientiam tuam*
manifestasti mihi.
9 Asperges me hyssopo, et mundabor, * lavabis me, et super nivem dealbabor.
10 *Auditum mihi facies* gaudium et
laetitiam, * et exsultabunt ossa humiliata.
11 Averte faciem tuam a peccatis
meis, * et omnes iniquitates meas dele.
12 Cor mundum crea in me, Deus,
* et spiritum rectum innova in visceribus meis.
13 Ne proicias me a facie tua, * et

3 Miserere mei, Deus, secundum 0
misericordiam tuam, * et secundum
multitudinem miserationum tuarum
dele iniquitatem meam.
4 TOTUM lava me ab iniquitate mea,
* et a peccato meo munda me.
5 Quoniam iniquitatem meam ego
cognosco, * et peccatum meum CORAM me est semper.

Ut INVENIARIS IUSTUS in sermonibus tuis, * et *sis immaculatus* IN IUDICIIS TUIS.
7 Ecce enim in iniquitatibus GENITUS
sum, * et in peccatis concepit me mater mea.

9 ASPERGE me hyssopo, et mundabor, * LAVA me, et super nivem dealbabor.
10 *Auditum* FAC *mihi* gaudium et
laetitiam, * et EXSULTENT ossa QUAE HUMILIASTI.

spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

14 Redde mihi laetitiam salutaris tui, * et spiritu principali confirma me.

15 Docebo iniquos vias tuas; * et impii ad te convertentur.

16 Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae, * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

17 Domine, labia mea aperies, * et os meum annuntiabit laudem tuam.

18 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

19 Sacrificium Deo spiritus contribulatus; * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

20 Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, * ut aedificentur muri Ierusalem.

21 Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta; * tunc imponent super altare tuum vitulos.

14 Redde mihi laetitiam salutaris tui, * et spiritu PROMPTISSIMO confirma me.

18 Quoniam NON VOLUISTI sacrificium, * ET SI dedissem HOLOCAUSTA, non PLACUISSENT TIBI.

Psalmus 51

3 Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate?

4 Tota die iniustitiam *cogitasti*, lingua tua sicut novacula acuta, * *qui facis* dolum.

5 Dilexisti malitiam super benignitatem, * iniquitatem magis quam loqui aequitatem.

6 Dilexisti omnia verba praecipitationis, * lingua dolosa.

7 Propterea Deus destruet te in finem; * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra viventium.

8 Videbunt iusti, et timebunt, * et super eum ridebunt. 0

9 «Eccé homo, qui non posuit Deum * adiutorem suum;

3 Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in IGNOMINIA?

4 Tota die INSIDIAS *cogitasti*, lingua tua sicut novacula acuta, * *qui facis* dolum.

5 Dilexisti MALUM MAGIS QUAM BONUM, * MENDACIUM magis quam loqui aequitatem.

6 Dilexisti omnia verba PERDITIONIS, * lingua dolosa.

7 Propterea Deus destruet te in AETERNUM; evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo, * et ERADICABIT TE de terra viventium.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum, * et praevaluit in vanitate sua!»

10 Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in aeternum et in saeculum saeculi.

11 Confitebor tibi in saeculum, quia fecisti, et exspectabo nomen tuum, * quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum, * et praevaluit in INSIDIIS SUIS!»

Psalmus 52

1 Dixit insipiens in corde suo: * «Non est Deus.»

2 Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus; * non est qui faciat bonum.

2 Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in OPERIBUS SUIS; * non est qui faciat bonum.

3 Deus de caelo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens aut requirens Deum.

4 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

4 Omnes declinaverunt, simul DEPRAVATI sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

5 Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

6 Deum non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent; * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum converterit Deus captivitatem plebis suae, exsultabit Iacob et laetabitur Israel.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum REDUXERIT Deus CAPTIVOS plebis suae, exsultabit Iacob et laetabitur Israel.

Psalmus 53

3 Deus, in nomine tuo salvum me fac, * et in virtute tua iudica me.

4 Deus, exaudi orationem meam, * auribus percipe verba oris mei.

5 Quoniam *superbi* insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam, * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
6 Ecce enim Deus adiuvat me, * et Dominus susceptor est animae meae.
7 *Redde* mala inimicis meis, * et in veritate tua disperde illos.
8 Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.
9 Quoniam ex omni tribulatione *eripuit* me, * et inimicos meos despexit oculus meus.

Psalmus 54

2 Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam, * 3 intende mihi, et exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea et conturbatus sum * 4 a voce inimici et a *clamore* peccatoris.

COMMOTUS sum in TRIBULATIONE mea et conturbatus sum * 4 a voce inimici et a *clamore* peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates, * et in ira molesti erant mihi.
5 Cor meum conturbatum est in me, * et formido mortis cecidit super me.
6 Timor et tremor venerunt super me, * et *contexit me pavor*.
7 Et dixi: «Quis dabit mihi pennas sicut columbae, * et volabo, et requiescam?
8 Ecce *elongabo* fugiens: * et *manebo* in solitudine.
9 *Inveniam cito refugium mihi* * a *spiritu procellarum* et tempestate.»
10 *Confunde*, Domine, divide linguas eorum, * quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate;
11 Die ac nocte *circumeunt* eam super muros eius; * iniquitas et labor in medio eius, 12 et iniustitia.

11 Die ac nocte *circumeunt* eam super muros eius; * iniquitas et labor in medio eius, 12 et INSIDIAE.

Et non defecit de plateis eius * usura et dolus.

13 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem utique;
Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset, * abscondissem me forsitan ab eo.

Et si is, qui oderat me, super me MAGNIFICATUS ESSET, * abscondissem me forsitan ab eo.

14 Tu vero, homo unanimis, * *amicus* meus et notus meus,
15 Qui simul mecum *dulce habuisti secretum*, * in domo Dei ambulavimus *concitati*!
16 Veniat mors super illos, et descendant in infernum viventes, * quoniam nequitiae in habitaculis eorum, in medio eorum.
17 Ego autem ad Deum *clamabo*, * et Dominus salvabit me.
18 Vespere et mane et meridie *lamentabor et gemam*; * et exaudiet vocem meam.
19 Redimet in pace animam meam ab his qui *impugnabant me*, * quoniam *multi* erant *adversum me*.
20 Exaudiet Deus, et humiliabit illos, * qui est ante saecula.
21 Non enim est illis commutatio, * et non timuerunt Deum:
Extendit manum suam in *proximos suos*, * *contaminavit* testamentum *suum*:
22 *Blandis super butyrum* vultus eius; * et *impugnans* cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleum; * et ipsi sunt iacula.

Molliti sunt sermones eius super oleum; * et ipsi sunt GLADII STRICTI.

23 Iacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet; * non dabit in aeternum fluctuationem iusto.
24 Tu vero, Deus, deduces eos * in puteum interitus.
Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te, Domine.

Viri sanguinum et dolosi non COMPLEBUNT DIMIDIUM DIERUM SUORUM: * ego autem sperabo in te, Domine.

Psalmus 55

2 Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo, * tota die impugnans tribulavit me.
3 Conculcaverunt me inimici mei tota die, * quoniam multi bellantes adversum me.
4 *Altissime, in quacumque die* timebo, * ego in te sperabo.
5 *Dei* laudabo sermones, in Deo speravi, non timebo: * quid *faciet* mihi caro?
6 Tota die *verbis me* exsecrabantur, * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.
7 *Congregabuntur* et abscondent *se*, calcaneum meum observabunt, * sicut *exspectantes* animam meam.
8 Pro *iniquitate non est salus illis*; * in ira populos confringes, Deus.
9 *Fugas meas numerasti*; posuisti lacrimas meas in *utre* tuo; * *nonne in libro tuo sunt*?
10 Tunc convertentur inimici mei retrorsum, in quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.
11 *Dei* laudabo verbum, *Domini* laudabo sermonem, in Deo speravi, non timebo: * quid *faciet* mihi homo?
12 In me sunt, Deus, vota tua, * reddam laudationes tibi.
13 Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut *ambulem* coram Deo in lumine viventium.

Psalmus 56

2 Miserere mei, Deus, miserere mei, * quoniam in te confidit anima mea.
Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

2 Miserere mei, Deus, miserere mei, * quoniam AD te CONFUGIT anima mea.
Et in UMBRAM alarum tuarum CONFUGIAM, * donec TRANSEANT INSIDIAE.

3 Clamabo ad Deum altissimum, *
Deum qui benefecit mihi.
4 *Mittat* de caelo, et *liberet* me, *det*
in opprobrium conculcantes me; *
mittat Deus misericordiam suam et
veritatem suam.
5 0 *Anima mea in* medio catulorum
leonum *dormivit*, * *devorantium filios* ho-
minum.
Dentes eorum arma et sagittae; *
et lingua eorum gladius acutus.

Dentes eorum HASTAE et sagittae; *
et lingua eorum gladius acutus.

6 Exaltare super caelos, Deus, * et in
omnem terram gloria tua.
7 Laqueum paraverunt pedibus me-
is, * et incurvaverunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam fove-
am, * et inciderunt in eam.
8 Paratum cor meum, Deus, para-
tum cor meum: * cantabo et psal-
mum dicam.
9 Exsurge, gloria mea, exsurge,
psalterium et cithara; * exsurgam di-
luculo.

9 Exsurge, ANIMA mea, exsurge,
psalterium et cithara; * EXCITABO
AURORAM.

10 Confitebor tibi in populis, Domi-
ne, * et psalmum dicam tibi in genti-
bus:
11 Quoniam magnificata est usque
ad caelos misericordia tua, * et usque
ad nubes veritas tua.
12 Exaltare super caelos, Deus, * et
super omnem terram gloria tua.

Psalmus 57

2 *Num vere, dii*, iustitiam loquimini, *
recta *iudicatis*, filii hominum?
3 Etenim in corde iniquitates opera-
mini; * in terra iniustitias manus
vestrae concinnant.

3 IMMO in corde iniquitates opera-
mini; * in terra iniustitias manus ve-
strae concinnant.

4 Alienati sunt peccatores a vul-
va, * erraverunt ab utero, *qui loquun-
tur* falsa.
5 *Venenum* illis secundum simili-
tudinem serpentis, * sicut aspidis sur-
dae, et obturantis aures suas,

6 Quae non *exaudit* vocem incantantium, * et venefici incantantis sapienter.

7 Deus, *contere* dentes eorum in ore ipsorum, * molas leonum *confringe, Domine.*

8 Ad nihilum *deveniant* tamquam aqua decurrens; * *sicut faenum conculcatum arescant,*

9 Sicut *vermis tabefactus auferantur,* * *sicut abortivum mulieris, quod* non *vidit* solem.

10 Priusquam *senserint ollae* vestrae rhamnum, * *dum est viridis, furor procellae absorbeat eum.*

11 Laetabitur iustus, cum viderit vindictam; * *pedes suos* lavabit in sanguine peccatoris.

12 Et dicet homo: «Utique est fructus iusto, * utique est Deus iudicans in terra.»

Psalmus 58

2 Eripe me de inimicis meis, Deus meus, * et ab insurgentibus in me libera me.

3 Eripe me de operantibus iniquitatem, * et de viris sanguinum salva me.

4 Quia ecce ceperunt animam meam, * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas *in me,* neque peccatum, Domine; 5 sine iniquitate *mea currunt et praeparantur.* * Exsurge in occursum meum, et vide!

6 Et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israel, intende ad visitandas omnes gentes: * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

7 Convertentur ad vesperam, et *latrabunt* ut canes, * et circuibunt civitatem.

8 Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit?

4 Quia ecce INSIDIATI SUNT ANIMAE MEAE, * CONGREGATI SUNT in me fortes.

ABSQUE INIQUITATE MEA, ABSQUE PECCATO MEO, Domine, 5 sine iniquitate *mea currunt et praeparantur.* * Exsurge in occursum meum, et vide!

6 Et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israel, EVIGILA ad visitandas omnes gentes: * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

7 REVERTENTUR ad vesperam, et *latrabunt* ut canes, * et circuibunt civitatem.

9 Et tu, Domine, deridebis eos: *
ad nihilum deduces omnes gentes.
10 *Fortitudo mea*, ad te *respiciam*, quia,
Deus, susceptor meus es, * 11 Deus
meus, misericordia *mea*.
Praeveniet me Deus, * *dabit ut de-*
spiciam inimicos meos.
12 Ne *obliviscaris* eos, * nequando
occidant populum meum.
Disperge illos in virtute tua et de-
pone eos, * protector *noster*, Domine!

13 Delictum oris eorum * *est sermo*
labiorum ipsorum.
Et comprehendantur in superbia
sua, * et *in* exsecratione et mendacio,
quae loquuntur.
14 *Consume eos* in ira, *consume*, et non
erunt, * et scient quia Deus domina-
bitur *in* Iacob et *usque ad fines* terrae.
15 Convertentur ad vesperam, et *la-*
trabunt ut canes, * et circuibunt civi-
tatem.
16 Ipsi dispergentur ad manducan-
dum; * si vero non fuerint saturati, et
murmurabunt.
17 Ego autem cantabo fortitudinem
tuam, * et exsultabo mane misericor-
diam tuam.
Quia factus es susceptor meus * et
refugium meum in die tribulationis
meae.
18 Adiutor meus, tibi psallam, quia,
Deus, susceptor meus es, * Deus me-
us, misericordia mea.

9 Et tu, Domine, deridebis eos: *
SUBSANNABIS omnes gentes.
10 *Fortitudo mea*, ad te *respiciam*,
quia, Deus, PRAESIDIUM MEUM es, *
11 Deus meus, misericordia *mea*.

Disperge illos in virtute tua et de-
pone eos, * SCUTUM NOSTRUM, Domi-
ne!

15 REVERTENTUR ad vesperam, et *la-*
trabunt ut canes, * et circuibunt civi-
tatem.
16 Ipsi VAGABUNTUR ad manducan-
dum; * si vero non fuerint saturati, et
murmurabunt.
17 Ego autem cantabo fortitudinem
tuam, * et LAUDABO mane misericor-
diam tuam.
Quia factus es PRAESIDIUM MEUM *
et refugium meum in die tribulationis
meae.
18 FORTITUDO MEA, tibi psallam,
quia, Deus, PRAESIDIUM MEUM es, *
Deus meus, misericordia mea.

Psalmus 59

3 Deus, repulisti nos et destruxisti
nos, * iratus es: *revertere ad nos*!
4 Commovisti terram et *conscidisti*
eam: * sana contritiones eius, quia
commota est.
5 Ostendisti populo tuo dura, * po-
tasti nos vino compunctionis.

4 CONCUSSISTI terram et *conscidisti*
eam: * sana CONFRACTIONES eius, quia
commota est.
5 Ostendisti populo tuo dura, * po-
tasti nos vino SOPORIS.

6 Dedisti metuentibus te significationem, * ut fugiant a facie arcus.
7 Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac dextera tua, et exaudi *nos*!
8 Deus locutus est in sancto suo: * «Laetabor, et partibor Sichimam, et convallem Tabernaculorum metibor.
9 Meus est Galaad, et meus est Manasses, * et Ephraim *galea* capitis mei, Iuda *baculus* meus!
10 Moab olla *lavacri mei*; in Idumaeam extendam calceamentum meum; * *super alienigenas conclamabo*!»
11 Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?
12 Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non *egrederis*, Deus, in virtutibus nostris?
13 Da nobis auxilium de *tribulantibus nos*, * quia vana salus hominis.
14 In Deo faciemus virtutem; * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

6 Dedisti metuentibus te SIGNUM, * ut fugiant a facie arcus.
8 Deus locutus est in sancto suo: * «Laetabor, et partibor Sichimam, et convallem SOCCOTH metibor.
10 Moab olla *lavacri mei*; in Idumaeam extendam calceamentum meum; * *super* PHILISTHEAM *conclamabo*!»
12 Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non *egrederis*, Deus, CUM virtutibus nostris?
14 In Deo faciemus virtutem; * et ipse CONCULCABIT tribulantes nos.

Psalmus 60

2 Exaudi, Deus, deprecationem meam, * intende orationi meae.
3 A finibus terrae ad te clamavi, * dum anxiaretur cor meum.
In petra *exaltabis* me, *deduces me*, *
4 quia factus es spes mea, turris fortitudinis a facie inimici.
5 Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula; * protegar in velamento alarum tuarum.
6 Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam, * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
7 Dies super dies regis adicies, * annos eius usque in diem generationis et generationis.
8 *Sedebit* in aeternum in conspectu

In petra *exaltabis* me, *deduces me*, *
4 quia factus es REFUGIUM MEUM, turris fortitudinis a facie inimici.
5 Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula; * CONFUGIAM SUB VELAMENTUM alarum tuarum.
6 Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam, * dedisti MIHI hereditatem TIMENTIUM nomen tuum.
7 Dies super dies regis adicies, * annos eius usque in 0 GENERATIONEM et GENERATIONEM

Dei; * *misericordia* et *veritas servabunt eum.*

9 Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi, * *et* reddam vota mea de die in diem.

Psalmus 61

2 *In* Deo *tantum quiescet* anima mea; * ab ipso enim salutare meum.

3 Nam et ipse Deus meus et salutaris meus, * susceptor meus: non movebor amplius!

4 Quousque irruitis in hominem, interficitis universi vos, * tamquam *parietem inclinatum* et *maceriam depulsam*?

5 Verumtamen *ab altitudine mea* cogitaverunt *me* repellere, *delectabantur mendacio*: * ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

6 Verumtamen *in* Deo *quiesce*, anima mea, * quoniam ab ipso *exspectatio* mea.

7 Quia ipse Deus meus et salvator meus, * adiutor meus: non emigrabo!

8 In Deo salutare meum et gloria mea, * Deus auxilii mei: spes mea in Deo est.

9 Sperate in eo *omni tempore*, populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster. 0

10 Verumtamen *vanitas* filii hominum, * *mendacium* filii hominum:

In stateris *si ascendant*, * ipsi *minus a* vanitate *omnes pariter*.

11 Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere; * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

12 Semel locutus est Deus, duo haec audivi: quia potestas *Deo* est, et tibi, Domine, misericordia, * quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.

3 Nam et ipse PETRA MEA et salutaris meus, * PRAESIDIUM MEUM: non movebor amplius!

7 Quia ipse PETRA MEA et salvator meus, * PRAESIDIUM MEUM: non MOVEBOR!

8 In Deo salutare meum et gloria mea, * Deus FORTITUDINIS MEAE: REFUGIUM MEUM in Deo est.

9 Sperate in eo *omni tempore*, populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus REFUGIUM NOSTRUM. 0

10 Verumtamen FLATUS ORIS filii ADAM, * *mendacium* filii hominum:

In stateris *si ascendant*, * LEVIORES QUAM FLATUS ORIS *omnes pariter*.

11 Nolite sperare in iniquitate, et IN RAPINA nolite DECIPI; * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

Psalmus 62

2 Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea, *desideravit te* caro mea, * 3 *ut* terra deserta et *sitiens* et inaquosa.
Sic in sancto apparui tibi, * ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.
4 Quoniam melior est misericordia tua super vitas, * labia mea laudabunt te.
5 Sic benedicam te in vita mea, * et in nomine tuo levabo manus meas.
6 Sicut adipe et pinguedine *replebitur* anima mea, * et labiis exsultationis laudabit os meum.
7 Si memor *ero* tui super stratum meum, * in matutinis meditabor in te.
8 Quia fuisti adiutor meus, * et in velamento alarum tuarum exsultabo.
9 Adhaesit anima mea post te; * me suscepit dextera tua.
10 Ipsi vero *ad perditionem* quaesierunt animam meam: introibunt in inferiora terrae, * 11 tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.
12 Rex vero laetabitur in Deo; laudabuntur omnes qui iurant in eo, * quia obstructum est os loquentium iniqua.

7 Si memor *ero* tui super stratum meum, * in VIGILIIS meditabor in te.
8 Quia fuisti adiutor meus, * et in UMBRA alarum tuarum exsultabo.

12 Rex vero laetabitur in Deo; GLORIABUNTUR omnes qui iurant in eo, * quia obstructum est os loquentium MENDACIUM.

Psalmus 63

2 Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor; * a timore inimici eripe animam meam.
3 *Protege* me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.
4 Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt *ut sagittam verbum amarum*,
5 Ut sagittent in occultis immacula-

2 Exaudi, Deus, VOCEM meam cum INGEMISCO; * a timore inimici eripe animam meam.
3 *Protege* me a conventu malignantium, * a TUMULTU operantium iniquitatem.

tum; * 6 subito sagittabunt eum, et
non timebunt.
Firmaverunt sibi sermonem ne-
quam, narraverunt ut absconderent
laqueos; * dixerunt: «Quis videbit
eos?»
7 Scrutati sunt iniquitates, *absconde-*
runt se scrutantes scrutinio; * *et cogita-*
tio hominis et cor *eius profunda.*
8 *Et sagittabit eos* Deus *sagitta,* * *su-*
bito fient plagae eorum,
9 *Et lapsum parabit eis lingua* eorum:
* *capita movebunt* omnes qui *viderint*
eos.
10 Et *timebit* omnis homo: * et *an-*
nuntiabunt opera Dei et facta eius *in-*
telligent.
11 Laetabitur iustus in Domino, et
sperabit in eo, * et laudabuntur om-
nes recti corde.

11 Laetabitur iustus in Domino, et
sperabit in eo, * et GLORIABUNTUR
omnes recti corde.

Psalmus 64

2 Te decet hymnus, Deus, in Sion, *
et tibi reddetur votum in Ierusalem.
3 Exaudi orationem meam: * ad te
omnis caro veniet.
4 Verba *iniquitatum* praevaluerunt
super nos, * et impietatibus nostris tu
propitiaberis.
5 Beatus, quem elegisti et assumpsi-
sti: * inhabitabit in atriis tuis.
Replebimur in bonis domus tuae, *
in sanctis templi tui.
6 *In mirabilibus,* in aequitate, *exau-*
dies nos, Deus salutaris noster, * spes
omnium finium terrae, et *maris longin-*
qui.
7 Praeparans montes in virtute tua,
accinctus potentia, * 8 *compescens* pro-
fundum maris, sonum fluctuum eius,
et tumultum gentium.
9 Et timebunt qui habitant terminos
a signis tuis; * exitus matutini et *ve-*
sperі delectabis.

10 Visitasti terram, et inebriasti
eam, * multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum; * quoniam ita est
praeparatio eius:
11 *Sulcos* eius *inebrians, complanans glebas* eius, * in stillicidiis *mollisti eam, germini eius benedixisti.*
12 *Coronasti annum in benignitate tua*: *
et campi tui replebuntur ubertate.

13 Pinguescent *pascuae* deserti, * et
exsultatione colles accingentur.
14 Induti sunt *pascuae ovibus*, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

10 Visitasti terram, et inebriasti
eam, * MULTUM LOCUPLETASTI eam.
Flumen Dei repletum est aquis, parasti FRUMENTUM illorum; * quoniam
ita est praeparatio eius:
11 *Sulcos* eius *inebrians, complanans glebas* eius, * in PLUVIIS *mollisti eam, germini eius benedixisti.*
12 *Coronasti annum in benignitate tua*: *
et SEMITAE TUAE STILLABUNT PINGUEDINE.
13 STILLABUNT *pascuae* deserti, * et
exsultatione colles accingentur.
14 Induti sunt *pascuae ovibus*, et valles abundabunt frumento: * IUBILABUNT ET hymnum dicent.

Psalmus 65

1 Iubilate Deo, omnis terra, 2 psalmum dicite nomini eius, * date gloriam laudi eius.
3 Dicite Deo: «Quam terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuae *blandientur* tibi inimici tui.
4 Omnis terra adoret te, et psallat tibi, * psalmum dicat nomini tuo.»
5 Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.
6 Qui convertit mare in aridam, in flumine *pertransierunt* pede: * *ideo* laetabimur in ipso.
7 Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi eius super gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.
8 Benedicite, gentes, Deum nostrum, * et auditam facite vocem laudis eius,
9 Qui posuit animam *nostram* ad vitam, * et non dedit in commotionem *pedem nostrum.*
10 Quoniam probasti nos, Deus; * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

1 Iubilate Deo, omnis terra, 2 psalmum dicite GLORIAE NOMINIS eius, *
date gloriam laudi eius.
3 Dicite Deo: «Quam terribilia sunt opera tua! 0 * in multitudine virtutis tuae *blandientur* tibi inimici tui.

5 Venite, et videte opera Dei: * terribilis in OPERIBUS super filios hominum.

11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro; *
12 imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem et aquam; *
et eduxisti nos in refrigerium.
13 Introibo in domum tuam in holocaustis; * reddam tibi vota mea,
14 Quae distinxerunt labia mea et locutum est os meum * in tribulatione mea.
15 Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum; * offeram tibi boves cum hircis.
16 Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.
17 Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.
18 Iniquitatem si *adspexissem* in corde meo, * non *exaudisset* Dominus.
19 Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.
20 Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalmus 66

2 Deus misereatur nostri, et benedicat nobis; * illuminet vultum suum super nos, 0
3 Ut *cognoscatur* in terra *via tua*, * in omnibus gentibus salutare tuum.
4 Confiteantur tibi populi, Deus, * confiteantur tibi populi omnes.
5 Laetentur et exsultent gentes, quoniam iudicas populos in aequitate, * et gentes in terra dirigis.
6 Confiteantur tibi populi, Deus, * confiteantur tibi populi omnes.
7 Terra dedit fructum suum: * *benedixit* nos Deus, Deus noster.
8 Benedicat nos Deus, * et metuant eum omnes fines terrae!

11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in LUMBIS NOSTRIS; *
12 INCEDERE FECISTI HOMINEM AD CAPUT NOSTRUM.

Psalmus 67

2 Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius, * et fugiant qui oderunt
eum a facie eius!
3 Sicut deficit fumus, deficiant, *
sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
4 Et iusti epulentur, et exsultent in
conspectu Dei, * et delectentur in laetitia.
5 Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius; * iter facite ei, qui ascendit
per desertum.
Dominus nomen illi, * exsultate in
conspectu eius.0
6 *Pater* orphanorum et *iudex* viduarum, * Deus in loco sancto suo.

6 *Pater* orphanorum et *iudex* viduarum, * Deus in HABITACULO sancto suo.

7 Deus qui inhabitare facit *solitarios*
in domo, qui educit vinctos in fortitudine; * *dum* qui exasperant habitant in
sepulcris.
8 Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in
deserto:
9 Terra mota est *et* caeli distillaverunt a facie Dei, * *tremuit* Sinai a facie
Dei, *Dei* Israel.
10 Pluviam voluntariam *demisisti*,
Deus, hereditati tuae; * et infirmata
est, tu vero *refecisti* eam.

10 Pluviam COPIOSAM *demisisti*, Deus, hereditati tuae; * et infirmata est,
tu vero *refecisti* eam.

11 *Grex tuus habitavit* in ea; * parasti
eam in dulcedine tua pauperi, Deus.
12 Dominus dabit verbum, * *evangelizans virtuti multae*:
13 «*Reges* virtutum *fugientes fugient*, *
et *quae domi remansit dividet* spolia.»
14 Si dormiatis inter *caulas gregum*,
pennae columbae deargentatae, * et
posteriora dorsi eius in pallore auri.

14 Si dormiatis inter *caulas gregum*,
pennae columbae deargentatae, * et
ALAE 0 eius in pallore auri.

15 Dum *dispergeret* Caelestis reges, *
tunc nive *dealbatus est* Selmon.
16 Mons Dei, mons *Basan*, * mons
clivosus, mons *Basan*.

17 Ut quid suspicamini, montes *clivosi*, *montem* in quo beneplacitum est
Deo habitare in eo, * *et in quo* Dominus habitabit in finem?
18 Currus Dei decem millibus multiplex [0]: * Dominus in eis *venit de* Sina
in *sanctum*.
19 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti *in* dona *homines*: *
etiam non credentes *inhabitabunt apud*
Dominum Deum.
20 Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis
Deus salutarium nostrorum.
21 Deus noster, Deus salvos faciendi: * et Domini Domini exitus mortis.

22 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, * verticem
capilli perambulantium in delictis suis.

23 Dixit Dominus: «Ex Basan convertam, * convertam *e profundo* maris,
24 Ut intingatur pes tuus in sanguine,
* *ut* lingua canum tuorum ex inimicis
partem habeat.»
25 Viderunt ingressus tuos, Deus, *
ingressus Dei mei, regis mei, in *sanctum*.
26 Praevenerunt principes coniuncti
psallentibus, * in medio *iuvenculae*
tympanistriae.
27 «In ecclesiis benedicite Deo, *
Domino *in solemnitatibus* Israel!»
28 Ibi Beniamin, adolescentulus,
praecedens eos, principes Iuda *cum populo suo*, * principes Zabulon, principes Nephtali.
29 Manda, Deus, virtuti tuae; * confirma hoc, Deus, quod operatus es in
nobis.
30 *Pro* templo tuo in Ierusalem *
tibi offerunt reges munera.
31 Increpa *feram* arundinis, *congregationem* taurorum in vaccis populorum,

17 Ut quid suspicamini, montes *clivosi*, *montem* in quo beneplacitum est
Deo habitare in eo, * *et in quo* Dominus habitabit in AETERNUM?

19 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti *in* dona *homines*: *
etiam QUI EXASPERANT *inhabitabunt*
apud Dominum Deum.
20 Benedictus Dominus die quotidie: * PORTABIT ONERA NOSTRA Deus
salutarium nostrorum.
21 Deus noster, Deus salvos faciendi: * et Domini Domini exitus A
MORTE.
22 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, * verticem
CAPILLATUM perambulantium in delictis suis.
23 Dixit Dominus: «Ex Basan REDUCAM, * REDUCAM *e profundo* maris,

26 Praevenerunt principes, POSTREMI
PSALLENTES, * in medio *iuvenculae tympanistriae*.

* ut *prosternant se cum laminis argenteis.*
Dissipa gentes, quae bella volunt;
32 venient legati ex Aegypto; * Aethiopia *praetendet* manus *suas* Deo.
33 Regna terrae, cantate Deo, psallite Domino, * 0 34 qui ascendit super *caelos, caelos antiquos*!
Ecce dabit *vocem suam*, vocem virtutis: * 35 «Date gloriam Deo!»
Super Israel magnificentia eius, * et virtus eius in nubibus.
36 Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel; ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae: * benedictus Deus!

36 TERRIBILIS Deus in sanctis suis, Deus Israel; ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae: * benedictus Deus!

Psalmus 68

2 Salvum me fac, Deus, * quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.
3 Infixus sum in limo profundi, * et non est substantia.
Veni in altitudinem maris, * et tempestas demersit me.
4 Laboravi clamans, raucae factae sunt fauces meae; * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.
5 Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis,
Confortati sunt *super ossa mea*, qui persecuti sunt me iniuste: * *num*, quae non rapui, *illa exsolvam*?
6 Deus, tu scis insipientiam meam, * et delicta mea a te non sunt abscondita.
7 Non erubescant in me qui exspectant te, * Domine, Domine virtutum.
Non confundantur super me qui quaerunt te, * Deus Israel.
8 Quoniam propter te sustinui opprobrium, * operuit confusio faciem meam.
9 Extraneus factus sum fratribus

2 Salvum me fac, Deus, * quoniam intraverunt aquae usque ad COLLUM MEUM.
3 Infixus sum in limo profundi, * et non POSSUM CONSISTERE.
Veni in altitudinem AQUARUM, * et FLUCTUS demersit me.

Confortati sunt *super ossa mea*, qui ADVERSANTUR MIHI DOLOSE: * *num*, quae non rapui, *illa exsolvam*?

meis, * et peregrinus filiis matris meae.

10 Quoniam zelus domus tuae comedit me, * et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

11 Et *humiliavi* in ieiunio animam meam: * et factum est in opprobrium mihi.

12 Et posui vestimentum meum cilicium: * et factus sum illis in parabolam.

13 Adversum me loquebantur qui sedebant in porta, * et in me psallebant qui bibebant vinum.

14 Ego vero orationem meam ad te, Domine, * *in tempore* beneplaciti, Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae.

15 Eripe me de luto, ut non infigar; * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

16 Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum, * neque urgeat super me puteus os suum.

17 Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua; * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me,

18 Et ne avertas faciem tuam a puero tuo; * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

19 Intende animae meae, et libera eam; * propter inimicos meos eripe me.

20 Tu scis improperium meum et confusionem meam et reverentiam meam; * in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me.

21 Improperium *contrivit* cor meum, * *nec sanari potest.*

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, * et qui consolaretur, et non inveni.

16 Non me demergat FLUCTUS AQUARUM, neque absorbeat me profundum, * neque urgeat super me puteus os suum.

19 ACCEDE AD ANIMAM MEAM, et REDIME eam; * propter inimicos meos eripe me.

20 Tu scis improperium meum et confusionem meam et IGNOMINIAM meam; * in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me.

Et EXSPECTAVI qui simul contristaretur, et non fuit, * et qui consolaretur, et non inveni.

22 Et dederunt in escam meam fel, *
et in siti mea potaverunt me aceto.
23 Fiat mensa eorum coram ipsis in
laqueum, * et *epulae eorum* in scandalum.
24 Obscurentur oculi eorum, ne videant; * et dorsum eorum semper incurva.
25 Effunde super eos iram tuam; *
et furor irae tuae comprehendat eos.
26 Fiat habitatio eorum deserta; * et
in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
27 Quoniam quem tu percussisti,
persecuti sunt, * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
28 Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, * et non intrent in iustitiam tuam.
29 Deleantur de libro viventium, *
et cum iustis non scribantur.
30 Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, *suscipiat* me.
31 Laudabo nomen Dei cum cantico,
* et magnificabo eum in laude:
32 Et placebit Deo super vitulum
novellum, * cornua producentem et ungulas.
33 Videant pauperes et laetentur; *
qui quaeritis Deum, *vivat* anima vestra:
34 Quoniam exaudivit pauperes Dominus, * et vinctos suos non despexit.
35 Laudent illum caeli et terra, *
maria et omnia reptilia in eis.
36 Quoniam Deus salvam faciet
Sion, * et *aedificabit* civitates Iuda.
Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirent eam.
37 Et semen servorum eius possidebit eam; * et qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

24 Obscurentur oculi eorum, ne videant; * et LUMBOS eorum semper incurva.

27 Quoniam quem tu percussisti,
persecuti sunt, * et super dolorem VULNERATI TUI addiderunt.

Psalmus 69

2 Deus, in adiutorium meum intende; * Domine, ad adiuvandum me festina.

3 Confundantur et revereantur, * qui quaerunt animam meam.

4 Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur 0 erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Avertantur 0 PRAE CONFUSIONE SUA, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

5 Exsultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: «Magnificetur Dominus», qui diligunt salutare tuum.

6 Ego vero egenus et pauper sum: * Deus, adiuva me.

6 Ego vero egenus et pauper sum: * Deus, FESTINA AD me.

Adiutor meus et liberator meus es tu; * Domine, ne moreris.

Psalmus 70

1 In te, Domine, speravi: * non confundar in aeternum.

2 In iustitia tua libera me et eripe me; * inclina ad me aurem tuam et salva me.

3 Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum, ut salvum me facias; * quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu.

3 Esto mihi in LAPIDEM PRAESIDII, et in DOMUM REFUGII, ut salvum me facias; * quoniam PETRA MEA et refugium meum es tu.

4 Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui.

5 Quoniam tu es *exspectatio* mea, Domine, * Domine, spes mea a iuventute mea.

6 In te confirmatus sum ex utero; de ventre matris meae tu es protector meus: * in te cantatio mea semper.

7 Tamquam prodigium factus sum multis: * et tu adiutor fortis.

8 Repleatur os meum laude, 0 * tota die *magnitudine tua*.

8 Repleatur os meum laude, 0 * tota die MAGNIFICENTIA *tua*.

9 Ne proicias me in tempore senec-

tutis; * cum defecerit virtus mea, ne
derelinquas me.
10 Quia *locuti sunt* inimici mei *contra*
me: * et qui *observabant* animam meam,
consilium fecerunt in unum,
11 Dicentes: «Deus dereliquit eum;
persequimini et comprehendite eum,
* quia non est qui eripiat.»
12 Deus, ne elongeris a me, * Deus
meus, in auxilium meum *festina*.
13 Confundantur et deficiant detra-
hentes animae meae; * operiantur
confusione et pudore qui quaerunt
mala mihi.
14 Ego autem semper sperabo, * et
adiciam super omnem laudem tuam.
15 Os meum annuntiabit iustitiam
tuam, tota die *salutem tuam*, * *quarum*
non cognovi *numerum*.
16 Introibo *ad* potentias Domini: *
Domine, memorabor iustitiae tuae
solius.
17 Deus, docuisti me a iuventute
mea, * et usque nunc pronuntiabo
mirabilia tua.
18 Et usque in senectam et senium,
* Deus, ne derelinquas me,
Donec annuntiem brachium tuum
generationi *huic*, * *et* omni, quae ven-
tura est, potentiam tuam 19 et iustitiam
tuam, Deus, usque in altissima.
Qui fecisti magnalia, * Deus, quis
similis tibi?
20 Quantas ostendisti mihi tribula-
tiones multas et malas, et conversus
vivificasti me, * et de abyssis terrae
iterum reduxisti me;
21 Multiplicasti magnificentiam *me-*
am, * et conversus consolatus es me.
22 Nam et ego confitebor tibi in va-
sis psalmi veritatem tuam, Deus, *
psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.
23 Exsultabunt labia mea, cum can-
tavero tibi, * et anima mea, quam re-
demisti.

22 Nam et ego confitebor tibi in
PSALTERIO veritatem tuam, Deus, *
psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.

24 Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam, * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

Psalmus 71

2 Deus, iudicium tuum regi da, * et iustitiam tuam filio regis,
Iudicare populum tuum in iustitia, * et pauperes tuos in iudicio.
3 *Afferent* montes pacem populo * et colles iustitiam.
4 Iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, * et humiliabit calumniatorem.
5 Et permanebit cum sole, * et *sicut luna* in generatione et generationem.
6 Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.
7 *Florebit* in diebus eius iustitia, * et abundantia pacis, donec auferatur luna.
8 Et dominabitur a mari usque ad mare, * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.
9 Coram illo procident *adversarii eius*, * et inimici eius terram lingent.
10 Reges Tharsis et *insularum* munera offerent; * reges Arabum et Saba dona adducent:
11 Et adorabunt eum omnes reges terrae, * omnes gentes servient ei:
12 Quia liberabit pauperem *clamantem*, * et pauperem, cui non *est* adiutor.
13 Parcet pauperi et inopi, * et animas pauperum salvas faciet.
14 Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum, * et *pretiosus sanguis* eorum coram illo.
15 Et vivet, et dabitur ei de auro

4 Iudicabit MISEROS populi, et salvos faciet filios pauperum, * et humiliabit calumniatorem.

6 Descendet sicut pluvia in GRAMEN, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

9 Coram illo procident *adversarii eius*, * et inimici eius PULVEREM lingent.

11 Et adorabunt eum omnes reges 0, * omnes gentes servient ei:
12 Quia liberabit pauperem *clamantem*, * et MISERUM, cui non *est* adiutor.

Arabiae, * et *orabunt pro* ipso semper:
tota die benedicent ei.
16 Et erit *abundantia frumenti* in terra;
in summis montium *affluet*, super Libanum, fructus eius; * et florebunt
civitates sicut faenum terrae.
17 *Erit* nomen eius benedictum in
saecula; * *cum sole permanebit* nomen
eius.
Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae; * omnes gentes magnificabunt eum.
18 Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:
19 Et benedictum nomen maiestatis
eius in aeternum; * et *repleatur* maiestate eius omnis terra. Fiat, fiat.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae; * omnes gentes BEATIFICABUNT eum.

Psalmus 72

1 Quam bonus Israel Deus * his
qui recto sunt corde!
2 Mei autem paene moti sunt pedes,
* paene effusi sunt gressus mei,
3 Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.
4 Quia non *sunt eis tormenta*, * *sanum et pingue est corpus* eorum.
5 In labore hominum non sunt, *
et cum hominibus non *flagellantur*:
6 Ideo *torques est eis* superbia, *
operti sunt *ut vestimento* iniquitate sua.
7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas
eorum; * *effusae sunt cogitationes* cordis.
8 *Irriserunt* et locuti sunt nequitiam;
* iniquitatem de excelso locuti sunt.
9 Posuerunt in caelum os suum, *
et lingua eorum transivit in terra.
10 Ideo convertetur populus meus
ad eos, * *et aquae abundantes* invenientur
eis.
11 Et *dicent*: «Quomodo scit Deus, *
et si est scientia in Excelso?»
12 Ecce ipsi peccatores, * et *quieti* in
saeculum obtinuerunt divitias.

2 Mei autem paene moti sunt pedes,
* paene LAPSI sunt gressus mei,

13 0 Ergo sine causa iustificavi cor meum, * et lavi *in innocentia* manus meas;

14 Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

15 Si dicebam: «Narrabo *sicut illi*!», * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

16 *Cogitavi* ut cognoscerem hoc; * labor *erat* ante me:

17 Donec *intravi* in Sanctuarium Dei, * et *intellexi novissima* eorum.

18 Verumtamen *in lubrico* posuisti *eos*: * deiecisti eos *ad interitum*.

19 Quomodo facti sunt in desolationem subito, * defecerunt, perierunt *prae formidine sua*.

20 Velut somnium surgentium, Domine, * in *exsurgendo* imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21 Quia inflammatum est cor meum, * et renes mei *compuncti* sunt.

22 Et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi, * ut iumentum factus sum apud te.

23 Et ego semper tecum: * tenuisti manum dexteram meam;

24 Et in voluntate tua *deduces* me, * et *postea in* gloria *suscipies* me.

25 *Quis* enim mihi est in caelo *praeter te*? * et *absque* te *nihil* volui super terram.

26 Defecit caro mea et cor meum, * Deus cordis mei et pars mea Deus in aeternum.

27 Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt; * *perdes* omnes qui fornicantur abs te.

28 Mihi autem adhaerere Deo bonum est, * ponere in Domino Deo spem meam,

Ut annuntiem omnes *operationes* tuas * in portis filiae Sion.

15 Si DICEREM: «Narrabo *sicut illi*!», * ecce nationem filiorum tuorum REPROBAREM.

20 Velut somnium EVIGILANTIUM, Domine, * in *exsurgendo* imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21 Quia EXACERBATUM est cor meum, * et renes mei *compuncti* sunt.

24 Et in CONSILIO TUO *deduces* me, * et *postea in* gloria *suscipies* me.

26 Defecit caro mea et cor meum, * PETRA cordis mei et pars mea Deus in aeternum.

Psalmus 73

1 Ut quid, Deus, repulisti in finem,
* iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?
2 Memor esto congregationis tuae,
quam possedisti ab initio, *tribus quam* redemisti *in hereditatem tibi*, *
montis Sion, in quo habitasti in eo.
3 *Dirige gressus tuos ad ruinas perpetuas*: * *omnia vastavit* inimicus in sancto!
4 Et *rugierunt* qui oderunt te in medio *tabernaculi tui*, * posuerunt signa sua, signa.
5 *Confregerunt* sicut *qui vibrant* in silva lignorum *secures*, 6 exciderunt ianuas eius *pariter*; * in securi et ascia *percusserunt*.
7 Incenderunt igni sanctuarium tuum, * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
8 Dixerunt in corde suo: «*Destruamus eos* simul!» * *incenderunt omnia tabernacula* Dei *in* terra.
9 Signa nostra non vidimus, iam non est propheta * et non *est nobiscum qui sciat usquequo*.
10 Usquequo, Deus, improperabit inimicus? * *blasphemabit* adversarius nomen tuum in finem?
11 Ut quid avertis manum tuam, *
et dexteram tuam *in* medio sinu tuo *retines*?
12 Deus autem rex *meus* ante saecula,
* *operans* salutem in medio terrae.
13 Tu *dirupisti* in virtute tua mare; *
contribulasti capita draconum in aquis.
14 Tu confregisti capita draconis; *
dedisti eum escam *cetis maris*.
15 Tu dirupisti fontes et torrentes;
* tu siccasti fluvios *perennes*.
16 Tuus est dies et tua est nox; * tu fabricatus es auroram et solem.

1 Ut quid, Deus, repulisti in AETERNUM, * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

10 Usquequo, Deus, improperabit inimicus? * *blasphemabit* adversarius nomen tuum in AETERNUM?

14 Tu confregisti capita LEVIATHAN;
* dedisti eum escam *cetis maris*.

16 Tuus est dies et tua est nox; * tu fabricatus es LUMINARE et solem.

17 Tu fecisti omnes terminos terrae; * aestatem et ver tu plasmasti ea.

18 Memor esto hujus: inimicus improperavit Domino, * et populus insipiens *blasphemavit* nomen tuum.

19 Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

20 Respice in testamentum tuum, * quia *repleta* sunt *latibula* terrae *et pascuae iniquitatibus*.

21 Ne avertatur humilis factus confusus; * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

22 Exsurge, Deus, iudica causam tuam; * memor esto improperiorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die.

23 Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

17 Tu fecisti omnes terminos terrae; * aestatem et HIEMEM tu plasmasti ea.

19 Ne tradas bestiis ANIMAM CONFITENTEM tibi, * et VITAM pauperum tuorum ne obliviscaris in AETERNUM.

23 Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * TUMULTUS eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Psalmus 74

2 Confitebimur tibi, Deus, confitebimur, * et invocabimus nomen tuum, narrabimus mirabilia tua.

3 «Cum accepero tempus, * ego iustitias iudicabo.

4 Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea; * ego confirmavi columnas eius.»

5 Dixi iniquis: «Nolite inique agere», * et delinquentibus: «Nolite exaltare cornu.

6 Nolite extollere in altum cornu vestrum; * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.»

7 Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, * neque a *deserto neque a* montibus:

8 Quoniam Deus iudex est: * hunc humiliat, et hunc exaltat.

9 Quia calix in manu Domini * vini meri, plenus misto.

4 COMMOTA est terra, et omnes qui habitant in ea; * ego confirmavi columnas eius.»

9 Quia calix in manu Domini * vini AESTUANTIS, plenus misto.

Et *propinabit* ex hoc; *usque ad faeces eius epotabunt*, * bibent omnes peccatores terrae.
10 Ego autem annuntiabo in saeculum, * cantabo Deo Iacob.
11 Et omnia cornua peccatorum confringam, * et exaltabuntur cornua iusti.

Psalmus 75

2 Notus in Iudaea Deus; * in Israel magnum nomen eius.
3 Et factus est in Pace locus eius, * et habitatio eius in Sion.

3 Et factus est in SALEM TABERNACULUM eius, * et habitatio eius in Sion.

4 Ibi confregit *fulmina arcus*, * scutum, gladium et bellum.
5 Illuminans tu mirabiliter * a montibus aeternis:

5 Illuminans tu, MAGNIFICE, * a montibus aeternis:

6 *Spoliati* sunt omnes *robusti* corde, dormierunt somnum suum; * et nihil invenerunt omnes viri *virtutis* in manibus suis.
7 Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitaverunt *currus et equi*.
8 Tu terribilis es, et quis resistet tibi, * *prae fortitudine irae tuae*?
9 De caelo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit,
10 Cum exsurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.
11 Quoniam *furor Edom* confitebitur tibi, * et reliquiae *Emath* diem festum agent tibi.
12 Vovete et reddite Domino Deo vestro; * omnes in circuitu eius *afferant* munera Terribili,
13 Ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

13 AUFERENTI spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

Psalmus 76

2 Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

3 In die tribulationis meae Deum
exquisivi, *manus mea* nocte contra
eum et non *quiescit*, * renuit consolari
anima mea.
4 Memor fui Dei, et *ingemui*, * et
exercitatus sum et defecit spiritus
meus.
5 Anticipaverunt vigilias oculi mei;
* turbatus sum, et non sum locutus.

6 Cogitavi dies antiquos, * et annos
aeternos in mente habui.
7 Et meditatus sum nocte cum corde
meo, * et exercitabar, et *scrutabatur*
spiritus meus:
8 «Numquid in aeternum proiciet
Deus, * aut non apponet ut compla-
citior sit adhuc?
9 Aut *deficiet* in finem *misericordia*
eius, * *abscindetur verbum* a generatione
in generationem?
10 Aut obliviscetur misereri Deus, *
aut continebit in ira sua misericordias
suas?»
11 Et dixi: «*Me transfodit* * haec mu-
tatio dexterae Excelsi!»
12 Memor *ero* operum Domini, *
quia memor ero ab initio mirabilium
tuorum.
13 Et meditabor in omnibus operi-
bus tuis, * et in adinventionibus tuis
exercebor.
14 Deus, in sancto via tua: * quis
Deus magnus sicut Deus noster?
15 Tu es Deus, qui facis mirabilia: *
notam fecisti in populis virtutem
tuam,
16 Redemisti in brachio tuo popu-
lum tuum, * filios Iacob et Ioseph.
17 Viderunt te aquae, Deus, vide-
runt te aquae et timuerunt, * et tur-
batae sunt abyssi.
18 *Profuderunt aquas nubila*, vocem
dederunt nubes, * *etiam* sagittae tuae
volitarunt.

3 In die tribulationis meae Deum
exquisivi, *manus mea* nocte EXTENDI-
TUR et non *quiescit*, * renuit consolari
anima mea.
4 Memor fui Dei, et *ingemui*, * et
MEDITATUS sum et defecit spiritus
meus.
5 TENUISTI PALPEBRAS OCULORUM
MEORUM; * turbatus sum, et non sum
locutus.

7 Et meditatus sum nocte cum corde
meo, * et COGITABAM, et *scrutabatur*
spiritus meus:
8 «Numquid in aeternum proiciet
Deus, * aut non apponet REPROPITI-
ARI adhuc?
9 Aut *deficiet* in AETERNUM *misericor-
dia eius*, * *abscindetur verbum* a gene-
ratione in generationem?

13 Et meditabor in omnibus operi-
bus tuis, * et FACTA TUA RECOGITABO.

19 Vox tonitrui tui *ut* rota, illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae: * commota est et contremuit terra.
20 In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis: * et vestigia tua non *sunt cognita.*
21 Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 77

1 Attendite, popule meus, legem meam; * inclinate aurem vestram in verba oris mei.
2 Aperiam in parabolis os meum; * loquar propositiones ab initio.
3 Quanta audivimus et cognovimus ea * et patres nostri narraverunt nobis,
4 Non *occultabimus* a filiis eorum, * in generatione altera narrantes
Laudes Domini et virtutes eius, * et mirabilia eius quae fecit.
5 Et suscitavit testimonium in Iacob, * et legem posuit in Israel,
Quanta mandavit patribus nostris, * nota facere ea filiis suis,
6 Ut cognoscat generatio altera, filii qui nascentur, * et *exsurgant* et *narrent* filiis suis,
7 Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei, * et mandata eius exquirant,
8 Ne fiant, sicut patres eorum, * generatio prava et exasperans,
Generatio, quae non *rectum habuit* cor suum, * et non *fuit fidelis* cum Deo spiritus eius.
9 Filii Ephrem, intendentes et mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.
10 Non custodierunt testamentum Dei, * et in lege eius noluerunt ambulare.

2 Aperiam in parabolis os meum; * loquar AENIGMATA ab initio.
3 QUAE audivimus et cognovimus ea * et patres nostri narraverunt nobis,

QUAE mandavit patribus nostris, * nota facere ea filiis suis,

7 Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei, * et mandata eius CUSTODIANT,

9 Filii Ephrem, intendentes et mittentes arcum, * TERGA VERTERUNT in die belli.

11 Et obliti sunt benefactorum eius,
* et mirabilium eius quae ostendit eis.
12 Coram patribus eorum fecit mirabilia, * in terra Aegypti, in campo Taneos:
13 Interrupit mare, et perduxit eos, *
et statuit aquas quasi in utre.
14 Et deduxit eos in nube diei, * et
tota nocte in illuminatione ignis.
15 Interrupit petram in eremo, * et
adaquavit eos velut in abysso multa.
16 Et eduxit aquam de petra, * et deduxit tamquam flumina aquas.
17 Et apposuerunt adhuc peccare ei,
* in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.
18 Et tentaverunt Deum in cordibus
suis, * ut peterent escas animabus suis.
19 Et male locuti sunt de Deo; *
dixerunt: «Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?
20 Quoniam percussit petram, et
fluxerunt aquae, * et torrentes inundaverunt:
Numquid et panem poterit dare, *
aut parare mensam populo suo?»
21 Ideo audivit Dominus, et *exarsit*,
et ignis accensus est in Iacob, * et ira ascendit in Israel,
22 Quia non crediderunt in Deo, *
nec speraverunt in salutari eius.
23 Et mandavit nubibus desuper, *
et ianuas caeli aperuit,
24 Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem caeli dedit eis.
25 Panem Angelorum manducavit
homo; * cibaria misit eis in abundantia.
26 Transtulit Austrum de caelo * et
induxit in virtute sua Africum.
27 Et pluit super eos sicut pulverem
carnes, * et sicut arenam maris volatilia pennata.
28 Et ceciderunt in medio castrorum eorum, * circa tabernacula eorum.

11 Et obliti sunt OPERUM eius, * et
mirabilium eius quae ostendit eis.

13 Interrupit mare, et perduxit eos, *
et statuit aquas quasi ACERVUM.
14 Et deduxit eos in nube PER DIEM,
* et tota nocte in illuminatione ignis.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus
suis, * ut peterent escas GUTTURI SUO.

20 ECCE percussit petram, et fluxerunt aquae, * et torrentes inundaverunt:
Numquid et panem poterit dare, *
aut parare CARNEM populo suo?»

25 Panem ROBUSTORUM manducavit
homo; * cibaria misit eis in abundantia.
26 EXCITAVIT EURUM de caelo * et
induxit in virtute sua Africum.

29 Et manducaverunt, et saturati
sunt nimis, * et desiderium eorum at-
tulit eis.
30 *Nondum recesserant* a desiderio suo,
adhuc escae eorum erant in ore ipso-
rum, * 31 et ira Dei ascendit super eos:
Et occidit pingues eorum, * et elec-
tos Israel *prostravit*.
32 In omnibus his peccaverunt ad-
huc, * et non crediderunt in mirabili-
bus eius.
33 Et defecerunt in vanitate dies
eorum, * et anni eorum cum festina-
tione.
34 Cum occideret eos, quaerebant
eum, * et revertebantur, et diluculo
veniebant ad eum;
35 Et rememorati sunt quia Deus
adiutor est eorum, * et Deus excelsus
redemptor eorum est.
36 Et *deceperunt* eum in ore suo, * et
lingua sua mentiti sunt ei;
37 Cor autem eorum non erat rec-
tum cum eo, * nec fideles habiti sunt
in testamento eius.
38 Ipse autem, misericors, propitius
fuit peccatis eorum, * et non *disperdi-
dit* eos.
Et abundavit ut averteret iram
suam, * et non accendit omnem iram
suam;
39 Et recordatus est quia caro sunt,
* spiritus vadens, et non rediens.
40 Quoties exacerbaverunt eum in
deserto, * in iram concitaverunt eum
in inaquoso!
41 Et conversi sunt, et tentaverunt
Deum, * et Sanctum Israel exacerba-
verunt.
42 Non sunt recordati manus eius, *
diei qua redemit eos de manu tribu-
lantis,
43 Sicut posuit in Aegypto signa
sua, * et prodigia sua in campo Ta-
neos:

33 Et CONSUMPSIT in FLATU ORIS dies
eorum, * et ANNOS eorum IN TERRO-
RE REPENTINO.
34 Cum occideret eos, quaerebant
eum, * et revertebantur, et diluculo
REQUIREBANT DEUM;
35 Et rememorati sunt quia Deus
PETRA est eorum, * et Deus excelsus
redemptor eorum est.

Et SAEPE AVERTIT iram suam, * et
non accendit omnem iram suam;

41 Et REVERSI sunt, et tentaverunt
Deum, * et Sanctum Israel exacerba-
verunt.

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et *rivos* eorum, ne biberent;
45 Misit in eos *muscam*, et comedit eos, * et ranam, et disperdidit eos;
46 Et dedit aerugini fructus eorum, * et labores eorum locustae;
47 Et occidit in grandine vineas eorum, * et moros eorum in pruina;
48 Et tradidit grandini iumenta eorum, * et possessionem eorum igni;
49 Misit in eos iram indignationis suae, indignationem, et iram, et tribulationem, * immissiones per angelos malos;
50 Viam fecit semitae irae suae, non pepercit a morte animabus eorum, * et *vitam* eorum *pestilentiae tradidit*;
51 Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti, * primitias omnis *roboris* eorum in tabernaculis Cham;
52 Et abstulit sicut oves populum suum, * et perduxit eos tamquam gregem in deserto;
53 Et deduxit eos in spe, et non timuerunt, * et inimicos eorum operuit mare.
54 Et induxit eos in *terram* sanctificationis suae, * montem, quem acquisivit dextera eius.
55 Et eiecit a facie eorum gentes, et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis, * et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.
56 Et tentaverunt et exacerbaverunt Deum Excelsum, * et testimonia eius non custodierunt.
57 Et averterunt se, et non servaverunt pactum quemadmodum patres eorum, * conversi sunt *ut arcus pravus*.
58 In iram concitaverunt eum in collibus suis, * et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt.

46 Et dedit BRUCHO fructus eorum, * et labores eorum locustae;
47 Et occidit in grandine vineas eorum, * et SYCOMOROS eorum in pruina;
48 Et tradidit grandini iumenta eorum, * et GREGES eorum igni;
49 Misit in eos iram indignationis suae, indignationem, et iram, et tribulationem, * IMMISSIONEM ANGELORUM MALORUM;

57 Et averterunt se, et non servaverunt pactum quemadmodum patres eorum, * conversi sunt *ut arcus* DOLOSUS.

59 Audivit Deus, et *exarsit*, * et ad nihilum redegit valde Israel.
60 Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.
61 Et tradidit in captivitatem virtutem eorum, * et pulchritudinem eorum in manus inimici.
62 Et *tradidit* gladio populum suum, * et hereditatem suam sprevit.

62 Et *tradidit* gladio populum suum, * et CONTRA hereditatem suam EXARSIT.

63 Iuvenes eorum comedit ignis, * et virgines eorum non sunt lamentatae.
64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, * et viduae eorum non *ploraverunt*.
65 Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino,
66 Et percussit inimicos suos in posteriora, * opprobrium sempiternum dedit illis.
67 Et repulit tabernaculum Ioseph, * et tribum Ephraim non elegit:
68 Sed elegit tribum Iuda, * montem Sion quem dilexit.
69 Et aedificavit sicut *excelsa* sanctificium suum, * *sicut terram* quam fundavit in saecula.
70 Et elegit David, servum suum, * et sustulit eum de gregibus ovium.

70 Et elegit David, servum suum, * et sustulit eum de CAULIS ovium.

71 De post fetantes accepit eum, pascere Iacob servum suum, * et Israel hereditatem suam.
72 Et pavit eos in innocentia cordis sui, * et in *prudentia* manuum suarum deduxit eos.

Psalmus 78

1 Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum, * posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

1 Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum, * posuerunt Ierusalem in ACERVUM LAPIDUM.

2 Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus caeli, * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

3 Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem; * et non erat qui sepeliret.

4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris, * subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

5 Usquequo, Domine? irasceris in finem? * accendetur velut ignis zelus tuus?

6 Effunde iram tuam in gentes quae te non noverunt, * et in regna quae nomen tuum non invocaverunt;

7 Quia comederunt Iacob, * et locum eius desolaverunt.

8 Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum; cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

9 Adiuva nos, Deus salutaris noster, propter gloriam nominis tui, * 0 *et* libera nos et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

10 *Quare* dicant in gentibus: * «Ubi est Deus eorum?»

Et innotescat in nationibus, coram oculis nostris, * ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

11 Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum, * secundum magnitudinem brachii tui *serva* filios mortificatorum.

12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum, * improperium ipsorum, *quo* exprobraverunt tibi, Domine.

13 Nos autem, populus tuus et oves pascuae tuae, confitebimur tibi in saeculum; * in generationem et generationem annuntiabimus laudem tuam.

5 Usquequo, Domine? irasceris in AETERNUM? * accendetur velut ignis zelus tuus?

8 Ne memineris CONTRA NOS iniquitatum PATRUM; cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

0 Innotescat in nationibus, coram oculis nostris, * ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

11 Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum, * secundum magnitudinem brachii tui *serva* filios MORTIFICATIONIS.

Psalmus 79

2 Qui regis Israel, intende, * qui deducis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super Cherubim, manifestare * 3 coram Ephraim, Beniamin et Manasse.
Excita potentiam tuam, * et veni, ut salvos facias nos.
4 Deus, converte nos, * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.
5 Domine Deus virtutum, * quousque irasceris super orationem servi tui?
6 *Cibasti eos* pane lacrimarum, * et potum *dedisti eis lacrimas* in mensura.
7 Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris; * et inimici nostri subsannaverunt nos.
8 Deus virtutum, converte nos, * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.
9 Vineam de Aegypto transtulisti, * eiecisti gentes, et plantasti eam.
10 *Locum parasti* in conspectu eius, * plantasti radices eius, et implevit terram.
11 Operuit montes umbra eius, * et arbusta eius cedros Dei.
12 Extendit palmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propagines *suas*.
13 Ut quid destruxisti maceriam eius, * et vindemiant eam omnes qui praetergrediuntur viam?
14 Exterminavit eam aper de silva: * et *bestiae agri depastae sunt* eam.
15 Deus virtutum, convertere, * respice de caelo et vide, et visita vineam istam.
16 Et *protege* eam, quam plantavit dextera tua, * et *surculum*, quem confirmasti tibi.
17 *Qui eam incenderunt igni sicut stercus*, * ab increpatione vultus tui *pereant*.

2 Qui PASCIS Israel, intende, * qui deducis velut OVES Ioseph.

4 Deus, converte nos, * et ILLUMINA faciem tuam, et salvi erimus.

5 Domine Deus virtutum, * quousque irasceris IN ORATIONE POPULI tui?

6 *Cibasti eos* pane lacrimarum, * et potum *dedisti eis lacrimas* COPIOSE.

8 Deus virtutum, converte nos, * et ILLUMINA faciem tuam, et salvi erimus.

11 Operuit montes umbra eius, * et RAMUS eius cedros Dei.

15 Deus virtutum, REVERTERE, * respice de caelo et vide, et visita vineam istam.

18 Fiat manus tua super virum dexterae tuae, * et super filium hominis, quem confirmasti tibi.
19 Et non *discedemus* a te, * vivificabis nos, et nomen tuum invocabimus.
20 Domine Deus virtutum, converte nos, * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

20 Domine Deus virtutum, converte nos, * et ILLUMINA faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 80

2 Exsultate Deo, adiutori nostro, * iubilate Deo Iacob.
3 Sumite psalmum et date tympanum, * psalterium iucundum cum cithara.
4 Buccinate in neomenia tuba, * in *die lunae plenae*, die solemnitatis vestrae,
5 Quia praeceptum in Israel est * et iudicium Deo Iacob.
6 Testimonium in Ioseph posuit illud, * cum exiret de terra Aegypti.
Linguam quam non noverat, audivit: 7 «*Diverti* ab oneribus dorsum eius; * manus eius *a* cophino *recesserunt*.
8 In tribulatione invocasti me, et liberavi te; exaudivi te in abscondito tempestatis, * probavi te apud aquam Contradictionis.
9 Audi, populus meus, et contestabor te: * Israel, si *audires* me!
10 Non erit in te deus recens, * neque adorabis deum alienum.
11 Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: * dilata os tuum, et implebo illud.
12 Et non audivit populus meus vocem meam, * et Israel non intendit mihi.
13 Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventionibus suis.
14 Si populus meus *audiret* me, * Israel si in viis meis *ambularet*:

8 In tribulatione invocasti me, et liberavi te; exaudivi te in abscondito TONITRUI, * probavi te apud aquam MERIBA.

10 Non erit in te deus ALIENUS, * neque adorabis deum PEREGRINUM.

13 Et dimisi eos IN PRAVITATE cordis eorum, * ibunt in CONSILIIS suis.

15 *In brevi* forsitan inimicos eorum
humiliarem, * et super tribulantes eos
mitterem manum meam;
16 Inimici Domini *blandirentur* ei, *
et *esset terror* eorum in saecula;
17 Et *cibarem eum* ex adipe frumenti,
* et de petra, melle *saturarem eum*.»

15 *In brevi* 0 inimicos eorum *humiliarem*, * et super tribulantes eos *mitterem* manum meam;

Psalmus 81

1 Deus stetit in synagoga deorum, *
in medio *deorum* diiudicat:
2 «Usquequo iudicatis iniquitatem, *
et facies peccatorum sumitis?
3 Iudicate egeno et pupillo, * humilem et pauperem iustificate.
4 Eripite pauperem et egenum, * de manu peccatoris liberate *eum*.»
5 Nescierunt neque intellexerunt, in tenebris ambulant: * movebuntur omnia fundamenta terrae.
6 Ego dixi: «Dii estis, * et filii Excelsi omnes.
7 Vos autem sicut homines moriemini, * et sicut unus de principibus cadetis.»
8 Surge, Deus, iudica terram, * quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

1 Deus stetit in CONCILIO deorum, *
in medio *deorum* diiudicat:

Psalmus 82

2 Deus, *noli silere*, * ne taceas, neque compescaris, Deus!
3 Quoniam ecce inimici tui *fremuerunt*, * et qui oderunt te extulerunt caput.
4 Super populum tuum malignaverunt consilium, * et cogitaverunt adversus *protectos* tuos.
5 Dixerunt: «Venite, et disperdamus eos, *ne sint populus*, * et non memoretur nomen Israel ultra.»
6 Quoniam cogitaverunt unanimi-

2 Deus, *noli silere*, * ne taceas, neque QUIESCAS, Deus!

4 Super populum tuum ASTUTE INIERUNT consilium, * et cogitaverunt adversus *protectos* tuos.

ter simul, * adversum te testamentum
disposuerunt:
7 Tabernacula Idumaeorum et Is-
mahelitae, * Moab et Agareni,
8 Gebal et Ammon et Amalec, *
alienigenae cum habitantibus Tyrum;
9 Etenim Assur venit cum illis; *
facti sunt in adiutorium filiis Lot.
10 Fac illis sicut Madian, * *sicut* Si-
sarae, sicut Iabin in torrente Cisson:
11 Disperierunt in Endor, * facti
sunt ut stercus terrae.
12 Pone principes eorum sicut Oreb
et Zeb, * *sicut* Zebee et Salmana om-
nes principes eorum.
13 Qui dixerunt: * «Hereditate pos-
sideamus *habitacula* Dei!»
14 Deus meus pone illos ut rotam, *
et sicut stipulam ante faciem venti.
15 Sicut ignis qui comburit silvam,
* et sicut flamma comburens montes,
16 Ita *persequere* illos in tempestate
tua, * et in *turbine tuo conturba* eos.
17 Imple facies eorum ignominia, *
et quaerent nomen tuum, Domine.
18 Erubescant et conturbentur in
saeculum saeculi, * et confundantur
et pereant.
19 Et cognoscant, quia nomen tibi
Dominus: * tu solus Altissimus in
omni terra.

8 Gebal et Ammon et Amalec, *
PHILISTHEA cum habitantibus Tyrum;
9 SED ET Assur venit cum illis; *
facti sunt in BRACHIUM filiis Lot.

Psalmus 83

2 Quam dilecta tabernacula tua, Do-
mine virtutum! * 3 concupiscit et de-
ficit anima mea in atria Domini;
Cor meum et caro mea * exsulta-
verunt in Deum vivum.
4 Etenim passer invenit sibi domum,
* et turtur nidum sibi, ubi ponat pul-
los suos:
Altaria tua, Domine virtutum, *
rex meus et Deus meus!
5 Beati qui habitant in domo tua,

4 ETIAM passer invenit sibi domum,
* et HIRUNDO nidum sibi, ubi ponat
pullos suos:

Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

6 Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde *eius*:

7 *Transeuntes* in Valle *lacrimantis*, *fontem facient eam*, * *sed et* benedictionem *dabunt pluviae primae*.

8 Ibunt de virtute in virtutem; * *videbunt Deum* deorum in Sion.

9 Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam; * auribus percipe, Deus Iacob.

10 Protector noster, adspice, Deus, * et respice in faciem christi tui.

10 SCUTUM NOSTRUM, adspice, Deus, * et respice in faciem christi tui.

11 Quia melior est dies una in atriis tuis super millia, elegi abiectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

12 Quia *adiutor et protector est* Deus; * gratiam et gloriam dabit Dominus.

12 Quia PROPUGNACULUM ET SCUTUM *est* Deus; * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos * qui ambulant in innocentia.

13 Domine virtutum, * beatus homo qui sperat in te.

Psalmus 84

2 Benedixisti, Domine, terram tuam, * avertisti captivitatem Iacob.

2 PROPITIUS FUISTI, Domine, TERRAE TUAE, * REDUXISTI CAPTIVOS Iacob.

3 Remisisti iniquitatem plebis tuae, * operuisti omnia peccata eorum.

4 Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignationis tuae.

4 ABSTULISTI omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignationis tuae.

5 Converte nos, Deus salutaris noster, * et averte iram tuam a nobis.

6 Numquid in aeternum irasceris nobis, * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

7 *Nonne* tu conversus vivificabis nos, * et plebs tua laetabitur in te?

7 *Nonne* tu REVERSUS vivificabis nos, * et plebs tua laetabitur in te?

8 Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, * et salutare tuum da nobis.

9 Audiam quid loquatur 0 Dominus Deus * quoniam loquetur pacem

In plebem suam et *in* sanctos suos *
et in eos qui convertuntur ad *eum corde*.
10 Verumtamen prope timentes eum
salutare ipsius, * ut inhabitet gloria in
terra nostra.
11 Misericordia et veritas obviaverunt sibi, * iustitia et pax osculatae
sunt.
12 Veritas de terra orta est * et iustitia de caelo prospexit.
13 Etenim Dominus dabit benignitatem, * et terra nostra dabit fructum
suum.
14 Iustitia ante eum ambulabit, * et
salus in via *gressuum eius*.

Psalmus 85

1 Inclina, Domine, aurem tuam, et
exaudi me, * quoniam inops et pauper sum ego.
2 Custodi animam meam, quoniam
sanctus sum, * salvum fac servum
tuum, Deus meus, sperantem in te.
3 Miserere mei, Domine, * quoniam
ad te clamavi tota die.
4 Laetifica animam servi tui, * quoniam ad te, Domine, animam meam
levavi.
5 Quoniam tu, Domine, suavis et
mitis, * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.
6 Auribus percipe, Domine, orationem meam, * et intende voci deprecationis meae.
7 In die tribulationis meae clamavi
ad te, * quia exaudisti me.
8 Non est similis tui in diis, Domine, * et non est secundum opera tua.
9 Omnes gentes, quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te,
Domine, * et glorificabunt nomen
tuum.

13 Sed et Dominus dabit benignitatem, * et terra nostra dabit fructum
suum.

10 Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

11 Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua; * *dirige* cor meum, ut timeat nomen tuum.

12 Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in aeternum,

13 Quia misericordia tua magna est super me, * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

14 Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam, * et non proposuerunt te in conspectu suo.

15 Et tu, Domine, Deus miserator et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax,

16 Respice in me, et miserere mei; * da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillae tuae.

17 Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur, * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, et consolatus es me.

11 DOCE me, Domine, VIAM TUAM, et ingrediar in veritate tua; * *dirige* cor meum, ut timeat nomen tuum.

14 Deus, SUPERBI insurrexerunt super me, et CONGREGATIO potentium quaesierunt animam meam, * et non proposuerunt te in conspectu suo.

16 Respice in me, et miserere mei; * da FORTITUDINEM TUAM puero tuo, et salvum fac filium ancillae tuae.

Psalmus 86

1 Fundamenta *sua* in montibus sanctis 2 diligit Dominus, * portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

3 Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei!

4 Memor ero Rahab et Babylonis scientium me; * ecce, alienigenae et Tyrus et populus Aethiopum: hi *nati sunt* illic.

5 *Sed ad* Sion *dicetur*: «Homo et homo natus est in ea, * et ipse fundavit eam Altissimus!»

6 Dominus *numerabit* in scripturis *populos*: 0 * «*Hi nati sunt illic*!»

7 *Et cantabunt sicut in choris*: * «*Omnes fontes mei sunt* in te!»

4 MEMORABO Rahab et BABYLONEM CUM SCIENTIBUS me; * ecce, PHILISTHEA et Tyrus et populus Aethiopum: hi *nati sunt* illic.

5 *Sed ad* Sion *dicetur*: «OMNIS homo natus est in ea, * et ipse fundavit eam Altissimus!»

Psalmus 87

2 Domine Deus *meus*, *invocavi* in die,
* clamavi et nocte coram te.
3 Intret in conspectu tuo oratio mea,
*inclina aurem tuam ad precem meam:
4 Quia repleta est malis anima mea,
* et vita mea inferno appropinquavit.
5 Aestimatus sum cum descendentibus in lacum, * factus sum sicut homo sine adiutorio.
6 Inter mortuos *stratum meum*, * sicut *vulneratorum dormientium* in sepulcris,
Quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.
7 *Posuisti* me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in umbra mortis.
8 Super me confirmatus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.
9 Longe fecisti notos meos a me, * *posuisti* me abominationem *illis*.
Conclusus sum, et non *egrediar*; *
10 oculi mei languerunt prae inopia.
Clamavi ad te, Domine, tota die, *
expandi ad te manus meas.
11 Numquid mortuis facies mirabilia, * aut *gigantes resurgent*, et confitebuntur tibi?
12 Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?
13 Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis?
14 Et ego ad te, Domine, clamavi, *
et mane oratio mea *praevenit* te.
15 Ut quid, Domine, repellis *animam* meam * avertis faciem tuam a me?
16 Pauper sum ego, et in laboribus a iuventute mea; * *portavi pavores tuos et elangui*.
17 In me transierunt irae tuae, * et terrores tui conturbaverunt me.

Quorum non es memor amplius, *
et QUI de manu tua repulsi sunt.
7 *Posuisti* me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in PROFUNDIS.

17 In me transierunt irae tuae, * et terrores tui DISPERDIDERUNT me.

18 Circumdederunt me sicut aqua
tota die, * circumdederunt me simul.
19 Elongasti a me amicum et proxi-
mum, * et notos meos *abstulisti*.

Psalmus 88

2 Misericordias Domini in aeternum
cantabo, * in generationem et genera-
tionem annuntiabo veritatem tuam in
ore meo.
3 Quoniam dixisti: «In aeternum
misericordia aedificabitur, * in caelis
praeparabitur veritas *mea*.
4 Disposui testamentum *electo meo*, *
iuravi David servo meo:
5 Usque in aeternum praeparabo se-
men tuum, * et aedificabo in genera-
tionem et generationem sedem tuam».
6 Confitebuntur caeli mirabilia tua,
Domine, * *et* veritatem tuam in ec-
clesia sanctorum.
7 Quoniam quis in nubibus aequa-
bitur Domino, * similis erit Deo in
filiis Dei?
8 Deus glorificatur in consilio san-
ctorum, * magnus et terribilis super
omnes qui in circuitu eius sunt.
9 Domine Deus virtutum, quis simi-
lis tibi? * potens es, Domine, et veritas
tua in circuitu tuo.
10 Tu dominaris potestati maris, *
motum fluctuum eius tu mitigas.
11 Tu humiliasti, sicut vulneratum,
superbum, * in brachio virtutis tuae
dispersisti inimicos tuos.
12 Tui sunt caeli, et tua est terra; *
orbem terrae et plenitudinem eius tu
fundasti;
13 Aquilonem et *austrum* tu creasti;
* Thabor et Hermon in nomine tuo
exsultant.
14 Tuum brachium cum potentia, *
firmatur manus tua, et *exaltatur* dex-
tera tua.

5 Usque in aeternum STABILIAM se-
men tuum, * et aedificabo in genera-
tionem et generationem sedem tuam.»

8 Deus TREMENDUS in consilio san-
ctorum, * magnus et terribilis super
omnes qui in circuitu eius sunt.

10 Tu dominaris SUPERBIAE maris, *
motum fluctuum eius tu mitigas.
11 Tu humiliasti, sicut vulneratum,
RAHAB, * in brachio virtutis tuae dis-
persisti inimicos tuos.

15 Iustitia et iudicium *firmamentum*
sedis tuae; * misericordia et veritas
praecedunt faciem tuam.
16 Beatus populus qui scit iubilatio-
nem; * Domine, in lumine vultus tui
ambulabunt,
17 Et in nomine tuo exsultabunt
tota die, * et in iustitia tua exaltabun-
tur.
18 Quoniam gloria virtutis eorum tu
es, * et in beneplacito tuo exaltabitur
cornu nostrum.
19 Quia Domini est assumptio no-
stra, * et Sancti Israel *rex noster*.
20 Tunc locutus es in visione sanctis
tuis, et dixisti: * «Posui adiutorium
in potente, et exaltavi electum de ple-
be mea.
21 Inveni David, servum meum, *
oleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea auxiliabitur ei, *
et brachium meum confortabit eum.
23 Nihil proficiet inimicus in eo, *
et filius iniquitatis non apponet nocere
ei.
24 Et concidam a facie ipsius inimi-
cos eius, * et odientes eum in fugam
convertam.
25 Et veritas mea et misericordia
mea cum ipso; * et in nomine meo
exaltabitur cornu eius.
26 Et ponam in mari manum eius, *
et in fluminibus dexteram eius.
27 Ipse invocabit me: «Pater meus
es tu, * Deus meus, et susceptor salu-
tis meae.»
28 Et ego primogenitum ponam il-
lum, * excelsum prae regibus terrae.
29 In aeternum servabo illi miseri-
cordiam meam, * et testamentum
meum fidele ipsi.
30 Et ponam in saeculum saeculi se-
men eius, * et thronum eius sicut dies
caeli.
31 Si autem dereliquerint filii eius

19 Quia Domini est SCUTUM NO-
STRUM, * et Sancti Israel *rex noster*.

23 NON DECIPIET EUM inimicus, *
et filius iniquitatis non apponet noce-
re ei.
24 Et concidam a facie ipsius inimi-
cos eius, * et odientes eum PERCUTI-
AM.

27 Ipse invocabit me: «Pater meus
es tu, * Deus meus, et PETRA salutis
meae.»

legem meam, * et in iudiciis meis non ambulaverint;

32 Si iustitias meas profanaverint, * et mandata mea non custodierint:

33 Visitabo in virga iniquitates eorum, * et in verberibus peccata eorum.

34 Misericordiam autem meam non *auferam* ab eo, * neque *decipiam* in veritate mea.

35 Neque profanabo testamentum meum, * et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita.

36 Semel iuravi in sancto meo: * si David mentiar?

37 Semen eius in aeternum manebit, * et thronus eius sicut sol in conspectu meo,

38 Et sicut luna *stabilita* in aeternum, * et testis in caelo fidelis.»

39 Tu vero repulisti et despexisti; * *exarsisti contra* christum tuum.

40 Evertisti testamentum servi tui; * profanasti in terra *diadema* eius.

41 Destruxisti omnes sepes eius; * posuisti *munitiones eius ruinam*.

42 Diripuerunt eum omnes transeuntes viam; * factus est opprobrium vicinis suis.

43 Exaltasti dexteram deprimentium eum; * laetificasti omnes inimicos eius.

44 Avertisti *aciem* gladii eius, * et non es auxiliatus ei in bello.

45 *Eripuisti sceptrum de manu eius*, * et sedem eius in terram collisisti.

46 Minorasti dies *adolescentiae* eius; * perfudisti eum confusione.

47 Usquequo Domine? avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

48 Memorare, quae mea substantia, * *ad quam vanitatem* constituisti omnes filios hominum.

49 Quis est homo, qui vivet, et non

32 Si PRAECEPTA MEA profanaverint, * et mandata mea non custodierint:

47 Usquequo Domine? avertis in AETERNUM? * exardescet sicut ignis ira tua?

48 Memorare, quae mea VITA, * *ad quam vanitatem* constituisti omnes filios hominum.

videbit mortem, * eruet animam suam de manu inferi?
50 Ubi sunt misericordiae tuae antiquae, Domine, * sicut iurasti David in veritate tua?
51 Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, * *quia* continui in sinu meo *omnes contradictiones* gentium.
52 *Quibus* exprobraverunt inimici tui, Domine, * *quibus* exprobraverunt *vestigia* christi tui!
53 Benedictus Dominus in aeternum. * Fiat, fiat!

Psalmus 89

1 Domine, refugium factus es nobis * a generatione in generationem.
2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis, * a saeculo et usque in saeculum tu es, Deus.
3 *Convertis* hominem in *pulverem*, * et *dicis*: «Convertimini, filii hominum!»
4 Quoniam mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesterna quae praeteriit, * et custodia in nocte.
5 *Abstrahis eos*: *somnium erant in matutino*, * sicut herba *prodiens*:
6 Mane *florescit* et *prodit*, * vespere *marcescit* et *arescit*.
7 Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.
8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, * *occulta nostra* in illuminatione vultus tui.
9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt in ira tua, * *consumpsimus annos nostros ut suspirium*.
10 Dies annorum nostrorum *ad* septuaginta *annos*; * si autem *validi sumus*, octoginta anni.
Et *plerique* eorum labor et dolor, * quoniam *transeunt velociter*, et *avolamus*.

11 Quis novit potestatem irae tuae, *
et, prae timore tuo, *indignationem tuam*?
12 Dinumerare *dies nostros*, *hoc notum*
fac, * *ut immittamus in cor sapientiam.*
13 Convertere, Domine, usquequo?
* et deprecabilis esto super servos
tuos.
14 *Reple nos* mane misericordia tua,
* et *exsultabimus* et *delectabimur* omnibus diebus nostris.
15 *Laetifica nos* pro diebus quibus
nos humiliasti, * annis quibus vidimus
mala.
16 *Appareat servis tuis opus tuum*, *
et *gloria tua filiis* eorum.
17 Et sit *suavitas* Domini Dei nostri
super nos, et opera manuum nostrarum *confirma* super nos, * et opus manuum nostrarum *confirma.*

13 REVERTERE, Domine, usquequo?
* et deprecabilis esto super servos
tuos.

Psalmus 90

1 Qui *habitas* in adiutorio Altissimi,
* in protectione Dei caeli *commoraris*,
2 *Dic* Domino: «Susceptor meus es
tu, et refugium meum, * Deus meus,
in *quo speravi.*»
3 Quoniam ipse *liberabit te* de laqueo
venantium, * et a verbo aspero.
4 Scapulis suis obumbrabit tibi, et
sub pennis eius sperabis; * *scutum et clipeus* veritas eius.
5 Non timebis a timore nocturno,
* a sagitta volante in die,
6 A *pestilentia* perambulante in tenebris, * *a morsu devastante in meridie.*
7 Cadent a latere tuo mille, et decem
millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.
8 Verumtamen oculis tuis considerabis, * et retributionem peccatorum
videbis.
9 Quoniam *Dominus* spes *tua est*, *
Altissimum posuisti refugium tuum.

1 Qui *habitas* in ABSCONDITO Altissimi, * SUB UMBRA Dei caeli *commoraris*,
2 *Dic* Domino: «PRAESIDIUM MEUM
es tu, et refugium meum, * Deus
meus, in *quo speravi.*»
3 Quoniam ipse *liberabit te* de laqueo
venantium, * et a FOVEA INSIDIARUM.
4 ALIS suis obumbrabit tibi, et sub
PENNAS eius CONFUGIES; * *scutum et clipeus* veritas eius.

9 Quoniam *Dominus* PRAESIDIUM
TUUM *est*, * Altissimum posuisti refugium tuum.

10 Non accedet ad te malum, * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11 Quoniam Angelis suis mandavit de te, * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

12 In manibus portabunt te, * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13 Super aspidem et basiliscum ambulabis, * et conculcabis leonem et draconem.

14 «Quoniam *mihi adhaesit*, liberabo eum; * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

15 Clamabit ad me, et ego exaudiam eum; cum ipso *ero* in tribulatione; * eripiam eum et glorificabo eum.

16 Longitudine dierum replebo eum, * et ostendam illi salutare meum.»

10 Non accedet ad te malum, * et PLAGA non appropinquabit tabernaculo tuo.

Psalmus 91

2 Bonum est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo, Altissime,

3 Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem,

4 In decachordo, psalterio, * cum cantico in cithara.

5 Quia delectasti me, Domine, in factura tua; * et in operibus manuum tuarum exsultabo.

6 Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * nimis profundae factae sunt cogitationes tuae!

7 Vir insipiens non cognoscet, * et stultus non intelliget haec.

8 Cum exorti fuerint peccatores sicut faenum, * et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem,

Erit ut intereant in saeculum saeculi: * 9 tu autem Altissimus in aeternum, Domine.

8 Cum FLORUERINT peccatores sicut faenum, * et EFFLORUERINT omnes qui operantur iniquitatem,

10 Quoniam ecce inimici tui, Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt; * et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

11 Et *exaltabis* sicut unicornis cornu meum; * *consperges me oleo purissimo.*

12 Et *despiciet* oculus meus inimicos meos; * et *de* insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

13 Iustus ut palma florebit; * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

14 Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt.

15 Adhuc multiplicabuntur in senecta, * *uberes* et *viridi* erunt,

16 Ut annuntient, quoniam rectus Dominus Deus noster, * et non est iniquitas in eo.

11 Et *exaltabis* sicut BUBALI cornu meum; * *consperges me oleo purissimo.*

15 Adhuc FRUCTIFICABUNT in senecta, * PINGUES et *viridi* erunt,

16 Ut annuntient, quoniam rectus Dominus PETRA MEA, * et non est iniquitas in eo.

Psalmus 92

1 Dominus regnavit, decorem indutus est; * indutus est Dominus fortitudinem, et praecinxit se.

Etenim firmavit orbem terrae, * qui non commovebitur.

2 Parata sedes tua ex tunc; * a saeculo tu es.

3 Elevaverunt flumina, Domine, elevaverunt flumina vocem suam, * elevaverunt flumina fluctus suos.

4 *Super voces* aquarum multarum, *mirabilis super fluctus* maris, * mirabilis in altis Dominus.

5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

Et firmavit orbem terrae, * qui non commovebitur.

2 CONFIRMATA sedes tua ex tunc; * a saeculo tu es.

3 Elevaverunt flumina, Domine, elevaverunt flumina vocem suam, * elevaverunt flumina GURGITES suos.

Psalmus 93

1 Deus ultionum, *Domine*, * Deus ultionum, *manifestare*!

2 Exaltare, qui iudicas terram, * redde retributionem superbis.

3 Usquequo peccatores, Domine, *
usquequo peccatores gloriabuntur,
4 Effabuntur, et loquentur iniquitatem, * *extollentur* omnes, qui operantur
iniustitiam?
5 Populum tuum, Domine, humiliaverunt, * et hereditatem tuam vexaverunt,
6 Viduam, et advenam interfecerunt,
* et pupillos occiderunt.
7 Et dixerunt: «Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Iacob.»
8 Intelligite insipientes in populo; *
et stulti, aliquando sapite.
9 Qui plantavit aurem, non audiet?
* aut qui finxit oculum, non *videbit*?
10 Qui corripit gentes, non arguet,
* qui docet hominem scientiam?
11 Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.
12 Beatus homo quem tu erudieris,
Domine, * et de lege tua docueris
eum,
13 Ut mitiges ei a diebus malis, *
donec fodiatur peccatori fovea.
14 Quia non repellet Dominus plebem suam, * et hereditatem suam non
derelinquet,
15 *Quoniam ad iustitiam convertetur* iudicium, * et *sequentur* illam omnes qui
recto sunt corde.
16 Quis consurget mihi adversus
malignantes? * aut quis stabit mecum
adversus operantes iniquitatem?
17 Nisi quia Dominus adiuvit me, *
paulo minus habitasset in inferno anima mea.
18 Si dicebam: «Motus est pes meus»,
misericordia tua, Domine, adiuvabat
me.
19 Secundum multitudinem *cogitationum mearum* in corde meo * consolationes tuae laetificaverunt animam
meam.
20 Numquid adhaeret tibi sedes ini-

13 Ut QUIESCAT a diebus malis, *
donec fodiatur peccatori fovea.

19 CUM MULTIPLICARENTUR COGITATIONES MEAE in corde meo * consolationes tuae LAETIFICABANT animam meam.
20 Numquid adhaeret tibi sedes IN-

quitatis, * *quae fingit* laborem *instar praecepti*?

21 *Congregabuntur* in animam iusti, * et sanguinem innocentem condemnabunt:

22 Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adiutorium spei meae.

23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

SIDIARUM, * *quae fingit* laborem *instar praecepti*?

22 Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in PETRAM PRAESIDII MEI.

Psalmus 94

1 Venite, exsultemus Domino, * iubilemus Deo salutari nostro,

2 Praeoccupemus faciem eius in confessione, * et in psalmis iubilemus ei.

3 Quoniam Deus magnus Dominus, * et Rex magnus super omnes deos: 0

4 Quia in manu eius sunt *fundamenta* terrae, * et altitudines montium ipse *possidet*:

5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, * et aridam *formaverunt* manus eius:

6 Venite, adoremus et procidamus, * *et genua flectamus* coram Domino qui fecit nos,

7 Quia ipse est 0 Deus noster; * nos autem populus *pascuae* eius et oves *manus* eius.

8 «Hodie, si vocem *meam* audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in *Contradictione*, * *sicut in die* Tentationis in deserto,

9 Ubi tentaverunt me patres vestri, * probaverunt, et viderunt opera mea.

10 Quadraginta annis *pertaesus* fui *generationis huius* et dixi: *populus hic errat* corde; * ipsi vero non cognoverunt vias meas.

1 Venite, exsultemus Domino, * iubilemus PETRAE SALUTARIS NOSTRI,

8 «Hodie, si vocem *meam* audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in MERIBA, * *sicut in die* MASSA in deserto,

11 Quibus iuravi in ira mea: * si introibunt in requiem meam.»

Psalmus 95

1 Cantate Domino canticum novum, * cantate Domino, omnis terra!
2 Cantate Domino, et benedicite nomini eius, * annuntiate de die in diem salutare eius.
3 Annuntiate inter gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.
4 Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis, * terribilis est super omnes deos.
5 Quoniam omnes dii gentium *sculptilia*; * Dominus autem caelos fecit.
6 Confessio et pulchritudo in conspectu eius; * *fortitudo* et magnificentia in sanctificatione eius.
7 Afferte Domino, patriae gentium, afferte Domino gloriam et honorem; * 8 afferte Domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias, et introite in atria eius; * 9 adorate Dominum in *decore* sancto.
Commoveatur a facie eius universa terra; * 10 dicite in gentibus quia Dominus regnavit.
Et firmavit orbem terrae, qui non commovebitur; * iudicabit populos in aequitate.
11 Laetentur caeli, et exsultet terra; commoveatur mare et plenitudo eius; * 12 *gaudeant* campi et omnia quae in eis sunt.
Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum 13 a facie Domini, quia venit, * quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

6 GLORIA et pulchritudo in conspectu eius; * *fortitudo* et magnificentia in sanctificatione eius.
7 Afferte Domino, FAMILIAE gentium, afferte Domino gloriam et FORTITUDINEM; * 8 afferte Domino gloriam nomini eius.

11 Laetentur caeli, et exsultet terra; INTONET mare et plenitudo eius; * 12 *gaudeant* campi et omnia quae in eis sunt.

Psalmus 96

1 Dominus regnavit: exsultet terra,
* laetentur insulae multae.
2 Nubes et caligo in circuitu eius, *
iustitia et iudicium *firmamentum* sedis
eius.
3 Ignis ante ipsum praecedet, * et
inflammabit in circuitu inimicos eius.
4 Illuxerunt fulgura eius orbi terrae;
* vidit, et commota est terra.
5 Montes sicut cera fluxerunt a facie
Domini, * a facie Domini omnis *terrae*.
6 Annuntiaverunt caeli iustitiam
eius; * et viderunt omnes populi gloriam eius.
7 Confundantur omnes qui adorant
sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis; * adorate eum omnes *dii*.
8 Audivit, et laetata est Sion, et exsultaverunt filiae Iudae, * propter iudicia tua, Domine.
9 Quoniam tu Dominus altissimus
super omnem terram; * nimis exaltatus es super omnes deos.
10 Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit 0 animas sanctorum suorum, * de manu peccatoris liberabit
eos.
11 Lux orta est iusto, * et rectis corde laetitia.
12 Laetamini, iusti, in Domino, *
et confitemini memoriae sanctificationis eius.

12 Laetamini, iusti, in Domino, *
et confitemini NOMINI SANCTO eius.

Psalmus 97

1 Cantate Domino canticum novum, * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius, * et brachium sanctum eius.
2 Notum fecit Dominus salutare suum; * in conspectu gentium revelavit
iustitiam suam.

3 Recordatus est misericordiae suae
* et veritatis suae domui Israel.
Viderunt omnes termini terrae *
salutare Dei nostri.
4 Iubilate Deo, omnis terra; * can-
tate et exsultate et psallite.
5 Psallite Domino in cithara, * in
cithara et voce psalmi,
6 In tubis ductilibus et voce tubae
corneae: * iubilate in conspectu regis
Domini.
7 Moveatur mare et plenitudo eius,
* orbis terrarum et qui habitant in eo.
8 Flumina plaudent manu, * simul
montes exsultabunt,
9 A conspectu Domini, *quoniam ve-
nit*, * quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarum in iusti-
tia, * et populos in aequitate.

7 INTONET mare et plenitudo eius,
* orbis terrarum et qui habitant in eo.

Psalmus 98

1 Dominus regnavit: *contremiscant*
populi; * 0 sedet super Cherubim:
moveatur terra.
2 Dominus in Sion magnus, * et
excelsus super omnes populos.
3 Confiteantur nomini tuo magno
et terribili: * quoniam sanctum est.
4 *Potens est rex*, iudicium diligit; tu
parasti *aequitates*, * iudicium et iusti-
tiam in Iacob tu fecisti.
5 Exaltate Dominum Deum nostrum
et adorate scabellum pedum eius: *
quoniam sanctum est.
6 Moyses et Aaron in sacerdotibus
eius, * et Samuel inter eos qui invo-
cant nomen eius;
Invocabant Dominum, * et ipse
exaudiebat eos.
7 In columna nubis loquebatur ad
eos: * custodiebant testimonia eius,
et praeceptum quod dedit illis.
8 Domine Deus noster, tu *exaudisti*
eos; Deus, tu propitius fuisti eis, * et

8 Domine Deus noster, tu *exaudisti*
eos; Deus, tu propitius fuisti eis, * et

ulciscens in omnes adinventiones eorum.

9 Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

ulciscens in OMNIA OPERA eorum.

Psalmus 99

2 Iubilate Deo, omnis terra; * servite Domino in laetitia;

Introite in conspectu eius * in exsultatione.

3 Scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et *ipsius sumus*, * populus eius et oves pascuae eius.

4 Introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis; * confitemini illi, laudate nomen eius.

5 Quoniam suavis est Dominus, in aeternum misericordia eius, * et usque in generationem et generationem veritas eius.

Psalmus 100

1 Misericordiam et iudicium cantabo; * tibi, Domine, psallam.

2 *Erudiar* in via immaculata: * quando venies ad me?

Perambulabo in innocentia cordis mei, * in medio domus meae.

3 Non *proponam* ante oculos meos * rem iniustam.

Facientem praevaricationes *odio habebo*: * non *adhaerebit* mihi.

4 Cor pravum *declinabit* a me, * malignum non *cognoscam*.

5 Detrahentem secreto proximo suo, * hunc *persequar*.

Superbo oculo et insatiabili corde, * cum hoc non *edam*.

6 Oculi mei ad fideles terrae, * ut sedeant mecum.

5 Detrahentem secreto proximo suo, * hunc INTERFICIAM.

Ambulans in via immaculata, * hic mihi *ministrabit*.
7 Non habitabit in medio domus meae, * qui facit *dolum*.
Qui loquitur iniqua, * non *subsistet* in conspectu oculorum meorum.
8 In matutino *interficiam* * omnes peccatores terrae,
Ut *disperdam* de civitate Domini * omnes operantes iniquitatem.

Psalmus 101

2 Domine, exaudi orationem meam, * et clamor meus ad te veniat.
3 Non avertas faciem tuam a me, * in quacumque die tribulor.
Inclina ad me aurem tuam, * in quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.
4 Quia defecerunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut *ignis arserunt*.
5 *Percussum est* ut faenum, et aruit cor meum, * quia oblitus sum comedere panem meum.
6 A voce gemitus mei * adhaesit os meum carni meae.
7 Similis factus sum pellicano solitudinis; * factus sum sicut nycticorax in *ruinis*.
8 Vigilavi et *ingemui* * sicut passer solitarius in tecto.
9 Tota die exprobrabant mihi inimici mei; * et qui laudabant me *per* me iurabant.
10 Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscebam,
11 A facie irae et indignationis tuae, * quia elevans allisisti me.
12 Dies mei sicut umbra declinaverunt, * et ego sicut faenum arui.
13 Tu autem, Domine, in aeternum permanes, * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Qui loquitur MENDACIA, * non *subsistet* in conspectu oculorum meorum.

14 Tu exsurgens misereberis Sion,
* quia tempus miserendi eius, quia
venit tempus.
15 Quoniam placuerunt servis tuis
lapides eius, * et *pulveris* eius *miserentur*.
16 Et timebunt gentes nomen tuum,
Domine, * et omnes reges terrae gloriam tuam.
17 Quia *aedificabit* Dominus Sion, *
et videbitur in gloria sua.
18 *Respiciet* in orationem humilium,
* et non *spernet* precem eorum.
19 Scribantur haec *pro* generatione
altera * et populus qui creabitur *laudet* Dominum.
20 Quia prospexit de excelso sancto
suo; * Dominus de caelo in terram
adspexit,
21 Ut audiret gemitus compeditorum, * ut solveret filios interemptorum,
22 Ut annuntient in Sion nomen
Domini, * et laudem eius in Ierusalem,
23 In conveniendo populos in unum,
* et *regna* ut serviant Domino.
24 *Afflixit* in via *virtutem meam*, *
minoravit dies meos.
25 *Dixi*: «*Deus meus*, ne revoces me
in dimidio dierum meorum; * in generationem et generationem anni tui.
26 Initio tu, Domine, terram fundasti; * et opera manuum tuarum
sunt caeli.
27 Ipsi peribunt, tu autem permanes; * et omnes sicut vestimentum
veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos, et
mutabuntur; * 28 tu autem idem ipse
es, et anni tui non deficient.
29 Filii servorum tuorum *permanebunt*, * et semen eorum *ante faciem tuam subsistet*.»

21 Ut audiret gemitus compeditorum, * ut solveret filios INTEREMPTIONIS,

Psalmus 102

2 Benedic, anima mea, Domino, *
et omnia, quae intra me sunt, nomini
sancto eius;
Benedic, anima mea, Domino, * et
noli oblivisci omnes retributiones
eius:
3 Qui propitiatur omnibus iniqui-
tatibus tuis, * qui sanat omnes infir-
mitates tuas,
4 Qui redimit de interitu vitam tu-
am, * qui coronat te in misericordia
et miserationibus,
5 Qui replet in bonis *vitam tuam*: *
renovabitur ut aquilae iuventus tua.
6 Faciens *iustitias* Dominus, * et iu-
dicium omnibus iniuriam patientibus.
7 Notas fecit vias suas Moysi, * fi-
liis Israel *opera sua*.
8 Miserator et misericors Dominus,
* longanimis et multum misericors.
9 Non in perpetuum irascetur, *
neque in aeternum comminabitur.
10 Non secundum peccata nostra
fecit nobis, * neque secundum iniqui-
tates nostras retribuit nobis.
11 Quoniam secundum altitudinem
caeli a terra, * corroboravit misericor-
diam suam super timentes se.

12 Quantum distat Ortus ab Occi-
dente, * longe fecit a nobis iniquitates
nostras.
13 Quomodo miseretur pater filio-
rum, * misertus est Dominus timen-
tibus se.
14 Quoniam ipse cognovit figmen-
tum nostrum: * recordatus est quoni-
am pulvis sumus.
15 Homo, sicut faenum dies eius, *
tamquam flos agri sic efflorebit.
16 Quoniam spiritus pertransibit in
illo, et non subsistet; * et non cognos-
cet *eum* amplius *locus eius*.

9 Non in perpetuum LITIGABIT, *
neque in aeternum comminabitur.

11 Quoniam QUANTUM ALTIUS EST
CAELUM a terra, * TANTUM CONFOR-
TATA EST MISERICORDIA EIUS super ti-
mentes EUM.
12 Quantum distat Ortus ab Occi-
dente, * TAM longe fecit a nobis ini-
quitates nostras.

17 Misericordia autem Domini ab
aeterno et usque in aeternum super
timentes eum, * et iustitia illius in fi-
lios filiorum,
18 His qui servant testamentum eius,
* et memores sunt mandatorum ip-
sius, ad faciendum ea.
19 Dominus in caelo paravit sedem
suam; * et regnum ipsius omnibus
dominabitur.
20 Benedicite Domino, omnes An-
geli eius, * potentes virtute, facientes
verbum illius *in auditu vocis* sermonum
eius.
21 Benedicite Domino, omnes vir-
tutes eius, * ministri eius, qui facitis
voluntatem eius.
22 Benedicite Domino, omnia opera
eius, in omni loco dominationis eius:
* benedic, anima mea, Domino.

Psalmus 103

1 Benedic, anima mea, Domino: *
Domine Deus meus, magnificatus es
vehementer.
Confessionem et decorem induisti,
* 2 amictus lumine sicut vestimento.
Extendens caelum sicut pellem, *
3 qui *aedificas super aquas cenacula tua.*
Qui ponis nubem ascensum tuum,
* qui ambulas super pennas ventorum.
4 Qui facis angelos tuos, spiritus, *
et ministros tuos, ignem urentem.
5 Qui fundasti terram super stabili-
tatem suam; * non inclinabitur in
saeculum saeculi.
6 Abyssus, sicut vestimentum, amic-
tus eius: * super montes *steterunt*
aquae.
7 Ab increpatione tua *fugerunt*, * a
voce tonitrui tui *effugerunt.*
8 *Ascenderunt in* montes et *descende-
runt in campos*, * in locum quem *sta-
tuisti* eis.

GLORIAM et decorem induisti, *
2 amictus lumine sicut vestimento.

Qui ponis nubem CURRUM tuum, *
qui ambulas super pennas ventorum.

5 Qui fundasti terram super BASIM
suam; * non COMMOVEBITUR in saecu-
lum saeculi.
6 ABYSSO, sicut VESTIMENTO, OPERUI-
STI EAM: * super montes *steterunt*
aquae.

9 Terminum posuisti, quem non
transgredientur, * neque *revertentur*
operire terram.
10 Qui emittis fontes in convallibus;
* inter medium montium pertransibunt 0.
11 Potabunt omnes *bestias* agri; *
explebunt onagri *sitim suam.*
12 Super ea volucres caeli habitabunt; * de medio *nemorum* dabunt voces.
13 Rigans montes de *cenaculis tuis*; *
de fructu operum tuorum satiabitur
terra.
14 Producens faenum iumentis, * et
herbam servituti *hominis*,
Ut *educat* panem de terra * 15 et vinum laetificet cor hominis;
Ut exhilaret faciem in oleo, * et panis cor hominis confirmet.
16 Saturabuntur ligna *Domini*, *
cedri Libani, quas plantavit.
17 Illic passeres nidificabunt, * *ciconiae* domus *in capite earum.*
18 Montes excelsi *ibicibus*, * petra
refugium *hyracibus.*
19 *Fecisti* lunam in tempora; * sol
cognovit occasum suum.
20 Posuisti tenebras, et facta est nox;
* in ipsa pertransibunt omnes bestiae
silvae:
21 Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quaerant a Deo escam sibi.
22 Ortus est sol, et congregati sunt,
* et in cubilibus suis collocabuntur.
23 Exibit homo ad opus suum, * et
ad operationem suam usque ad vesperum.
24 Quam magnificata sunt opera tua,
Domine! * omnia in sapientia fecisti:
impleta est terra *creatura tua.*
25 *Ecce* mare, magnum et *patens latissime*: illic reptilia, quorum non est
numerus, * animalia pusilla cum magnis.

26 Illic naves pertransibunt, * draco iste, quem formasti ad illudendum ei.

27 Omnia a te exspectant, * ut des illis escam in tempore.

28 Dante te illis, colligent; * aperiente te manum tuam, 0 implebuntur bonitate;

29 Avertente autem te faciem, turbabuntur; auferes spiritum eorum, et deficient, * et in pulverem suum revertentur.

30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur, * et renovabis faciem terrae.

31 Sit gloria Domini in saeculum: * *laetetur* Dominus in operibus suis:

32 Qui respicit terram, et facit eam tremere; * qui tangit montes, et fumigant.

33 Cantabo Domino in vita mea; * psallam Deo meo quamdiu sum.

34 Iucundum sit ei eloquium meum: * ego vero delectabor in Domino.

35 Deficiant peccatores a terra, et iniqui *ultra* non sint: * benedic, anima mea, Domino.

26 Illic naves pertransibunt, * LEVIATHAN iste, quem formasti ad illudendum ei.

32 Qui respicit terram, et 0 TREMIT; * qui tangit montes, et fumigant.

Psalmus 104

1 Confitemini Domino, et invocate nomen eius; * annuntiate inter gentes opera eius.

2 Cantate ei et psallite ei; * narrate omnia mirabilia eius.

3 Laudamini in nomine sancto eius; * laetetur cor quaerentium Dominum.

4 Quaerite Dominum et *virtutem eius*, * quaerite faciem eius semper.

5 Mementote *mirabilia* eius quae fecit, * prodigia eius, et iudicia oris eius,

6 Semen Abraham, servi eius, * filii Iacob, electi eius.

7 Ipse Dominus Deus noster; * in universa terra iudicia eius.

3 GLORIAMINI in nomine sancto eius; * laetetur cor quaerentium Dominum.

8 Memor fuit in saeculum testamenti
sui, * verbi quod mandavit in mille
generationes,
9 Quod disposuit ad Abraham, * et
iuramenti sui ad Isaac;
10 Et statuit illud Iacob in praecep-
tum, * et Israel in testamentum aeter-
num,
11 Dicens: «Tibi dabo terram Cha-
naan, * funiculum hereditatis vestrae.»
12 Cum essent numero brevi, *
paucissimi et incolae *in ea*,
13 Et *pertransirent* de gente in gen-
tem, * et de regno ad populum alterum,
14 Non reliquit hominem nocere eis,
* et corripuit pro eis reges:
15 «Nolite tangere christos meos, *
et in prophetis meis nolite malignari.»
16 Et vocavit famem super terram, *
et omne firmamentum panis contrivit.
17 Misit ante eos virum: * in servum
venumdatus est Ioseph.
18 Humiliaverunt in compedibus
pedes eius, * ferrum pertransiit ani-
mam eius.
19 Donec veniret verbum eius, *
eloquium Domini *probavit* eum.
20 Misit rex, et solvit eum, * prin-
ceps populorum, et dimisit eum.
21 Constituit eum dominum domus
suae, * et principem omnis possessio-
nis suae,
22 Ut erudiret principes eius sicut
semetipsum, * et senes eius pruden-
tiam doceret.
23 Et intravit Israel in Aegyptum, *
et Iacob accola fuit in terra Cham.
24 Et auxit populum suum vehe-
menter, * et firmavit eum super ini-
micos eius.
25 Convertit cor eorum, ut odirent
populum eius, * et dolum facerent in
servos eius.
26 Misit Moysen, servum suum, *
Aaron, quem elegit ipsum.

16 Et vocavit famem super terram, *
et omne BACULUM panis contrivit.

18 CONSTRINXERUNT in compedibus
pedes eius, * IN ferrum VENIT COLLUM
eius.

27 Posuit in eis verba signorum suo-
rum, * et prodigiorum in terra Cham.
28 Misit tenebras et obscuravit: * et
0 *exacerbaverunt* sermones *eius*.
29 Convertit aquas eorum in sangui-
nem, * et occidit pisces eorum.
30 Edidit terra eorum ranas * in
penetralibus regum ipsorum.
31 Dixit, et venit *musca* * et cinifes
in omnibus finibus eorum.
32 Posuit pluvias eorum grandinem,
* ignem comburentem in terra ipso-
rum.
33 Et percussit vineas eorum et fi-
culneas eorum, * et contrivit lignum
finium eorum.
34 Dixit, et venit locusta, * et bru-
chus, cuius non erat numerus;
35 Et comedit omne faenum in terra
eorum, * et comedit omnem fructum
terrae eorum.
36 Et percussit omne primogenitum
in terra eorum, * primitias omnis *ro-
boris* eorum.
37 Et eduxit eos cum argento et
auro, * et non erat in tribubus eorum
infirmus.
38 Laetata est Aegyptus in profec-
tione eorum, * quia incubuit timor
eorum super eos.
39 Expandit nubem in protectionem
eorum, * et ignem ut luceret eis per
noctem.
40 Petierunt, et *adduxit coturnicem*, *
et pane caeli saturavit eos.
41 Dirupit petram, et fluxerunt
aquae, * abierunt in sicco flumina.
42 Quoniam memor fuit verbi sancti
sui, * quod habuit ad Abraham, pue-
rum suum.
43 Et eduxit populum suum in ex-
sultatione, * et electos suos in lae-
titia.
44 Et dedit illis regiones gentium, *
et labores populorum possederunt,

39 Expandit nubem in TEGUMEN-
TUM 0, * et ignem ut luceret 0 per noc-
tem.

45 Ut custodiant iustificationes eius,
* et legem eius requirant.

45 Ut custodiant PRAECEPTA eius, * et
legem eius SERVENT.

Psalmus 105

1 Confitemini Domino, quoniam
bonus, * quoniam in saeculum miseri-
cordia eius.
2 Quis loquetur potentias Domini, *
auditas faciet omnes laudes eius?
3 Beati qui custodiunt iudicium, *
et faciunt iustitiam in omni tempore.
4 Memento nostri, Domine, in be-
neplacito populi tui; * visita nos in
salutari tuo;
5 Ad videndum *bona* electorum tuo-
rum, ad laetandum in laetitia gentis
tuae, * *ad gloriandum* cum hereditate
tua.
6 Peccavimus cum patribus nostris,
* iniuste egimus, iniquitatem fecimus.
7 Patres nostri in Aegypto * non in-
tellexerunt mirabilia tua,
Non fuerunt memores multitudinis
misericordiae tuae, * et irritaverunt
Excelsum ad Mare Rubrum.
8 Et salvavit eos propter nomen su-
um, * ut notam faceret potentiam su-
am.
9 Et increpuit Mare Rubrum, et ex-
siccatum est, * et deduxit eos in abys-
sis sicut in deserto.
10 Et salvavit eos de manu odien-
tium, * et redemit eos de manu ini-
mici.
11 Et operuit aqua tribulantes eos: *
unus ex eis non remansit.
12 Et crediderunt verbis eius, * et
laudaverunt laudem eius.
13 Cito fecerunt, obliti sunt operum
eius, * et non sustinuerunt consilium
eius.
14 Et concupierunt concupiscen-
tiam in deserto, * et tentaverunt De-
um in inaquoso.

13 Cito 0 obliti sunt operum eius, *
et non EXSPECTAVERUNT consilium
eius.

15 Et dedit eis petitionem ipsorum, * et misit saturitatem in animas eorum.
16 Et *aemulati sunt* Moysen in castris, * Aaron, sanctum Domini.
17 Aperta est terra, et deglutivit Dathan, * et operuit congregationem Abiron.
18 Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.
19 Et fecerunt vitulum in Horeb, * et adoraverunt sculptile.
20 Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis faenum.
21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Aegypto,
22 Mirabilia in terra Cham, * terribilia in Mari Rubro.
23 Et dixit, quod disperderet eos, * *nisi* Moyses, electus eius
Stetisset in confractione in conspectu eius, * ut averteret iram eius, ne disperderet eos.
24 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem; * non crediderunt verbo eius.
25 Et murmuraverunt in tabernaculis suis, * non *audierunt* vocem Domini.
26 Et elevavit manum suam super eos, * ut prosterneret eos in deserto,
27 Et ut deiceret semen eorum in nationibus, * et dispergeret eos in regionibus.
28 Et initiati sunt Beelphegor, * et comederunt sacrificia mortuorum.
29 Et irritaverunt eum in adinventionibus suis, * et multiplicata est in eis ruina.
30 Et stetit Phinees, et placavit, * et cessavit quassatio.
31 Et reputatum est ei in iustitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

15 Et dedit eis petitionem ipsorum, * et misit NAUSEAM in animas eorum.

18 Et exarsit ignis in CONGREGATIONE eorum: * flamma combussit peccatores.
19 Et fecerunt vitulum in Horeb, * et adoraverunt CONFLATILE.

29 Et irritaverunt eum in OPERIBUS suis, * et IRRUIT in EOS PLAGA.

30 Et stetit Phinees, et placavit, * et cessavit PLAGA.

32 Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis, * et vexatus est Moyses propter eos,
33 Quia exacerbaverunt spiritum eius, * et *inconsulte locutus est* in labiis suis.
34 Non disperdiderunt gentes, * quas dixit Dominus illis.
35 Et commisti sunt inter gentes, * et didicerunt opera eorum;
36 Et servierunt sculptilibus eorum, * et factum est illis in scandalum.
37 Et immolaverunt filios suos * et filias suas daemoniis.
38 Et effuderunt sanguinem innocentem: * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.
Et infecta est terra in sanguinibus,
39 et *contaminati sunt* in operibus *suis* * et fornicati sunt in adinventionibus suis.
40 Et iratus est furore Dominus in populum suum, * et abominatus est hereditatem suam.
41 Et tradidit eos in manus gentium, * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.
42 Et tribulaverunt eos inimici eorum, * et humiliati sunt sub manibus eorum.
43 Saepe liberavit eos; ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo, * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
44 Et vidit, cum tribularentur, * et audivit orationem eorum.
45 Et memor fuit testamenti sui, * et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.
46 Et *invenire fecit* eos misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.
47 Salvos nos fac, Domine Deus noster, * et congrega nos de nationibus,

32 Et irritaverunt eum ad Aquas MERIBA, * et vexatus est Moyses propter eos,

Et infecta est terra in sanguinibus,
39 et *contaminati sunt* in operibus *suis* * et fornicati sunt in FACTIS suis.

43 Saepe liberavit eos; ipsi autem exacerbaverunt eum in CONSILIIS SUIS, * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

45 Et memor fuit testamenti sui CUM EIS, * et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Ut confiteamur nomini sancto tuo, *
et gloriemur in laude tua.
48 Benedictus Dominus Deus Israel
a saeculo et usque in saeculum: * et
dicet omnis populus: Fiat. 0

Psalmus 106

1 Confitemini Domino, quoniam bo-
nus, * quoniam in saeculum miseri-
cordia eius.
2 Dicant qui redempti sunt a Domi-
no, * quos redemit de manu inimici,
3 Et de regionibus congregavit eos,
a solis ortu et occasu, * ab aquilone
et *austro*.
4 Erraverunt in solitudine, in ina-
quoso, * viam civitatis habitaculi non
invenerunt,
5 Esurientes et sitientes, * anima
eorum in ipsis defecit.
6 Et clamaverunt ad Dominum, cum
tribularentur, * et de necessitatibus
eorum eripuit eos,
7 Et deduxit eos in viam rectam, *
ut irent in civitatem habitationis.
8 Confiteantur Domino *misericordi-
am* eius, * et mirabilia eius filiis homi-
num.
9 Quia satiavit animam inanem, *
et animam esurientem satiavit bonis.
10 Sedentes in tenebris et umbra
mortis, * vinctos in mendicitate et
ferro.
11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei,
* et consilium Altissimi irritaverunt.
12 Et humiliatum est in laboribus
cor eorum; * infirmati sunt, nec fuit
qui adiuvaret.
13 Et clamaverunt ad Dominum,
cum tribularentur, * et de necessitati-
bus eorum liberavit eos.
14 Et eduxit eos de tenebris et um-
bra mortis, * et vincula eorum dis-
rupit.

4 Erraverunt in solitudine, in ina-
quoso, * viam civitatis HABITATIONIS
non invenerunt,

12 Et HUMILIAVIT in laboribus cor
eorum; * COMMOTI sunt, nec fuit qui
adiuvaret.

15 Confiteantur Domino *misericor-*
diam eius, * et mirabilia eius filiis ho-
minum.
16 Quia contrivit portas aereas, *
et vectes ferreos confregit.
17 *Infirmati sunt in* via iniquitatis eo-
rum, * *et* propter iniustitias suas hu-
miliati sunt.
18 Omnem escam abominata est ani-
ma eorum, * et appropinquaverunt
usque ad portas mortis.
19 Et clamaverunt ad Dominum,
cum tribularentur, * et de necessitati-
bus eorum liberavit eos.
20 Misit verbum suum, et sanavit
eos, * et eripuit eos de interitionibus
eorum.
21 Confiteantur Domino *misericor-*
diam eius, * et mirabilia eius filiis ho-
minum.
22 Et sacrificent sacrificium laudis, *
et annuntient opera eius in exsultati-
one.
23 Qui descendunt mare in navibus,
* facientes operationem in aquis mul-
tis,
24 Ipsi viderunt opera Domini, * et
mirabilia eius in profundo.
25 Dixit, et *surrexit* spiritus procel-
lae, * et exaltati sunt fluctus eius.
26 *Ascenderunt* usque ad caelos, et
descenderunt usque ad abyssos; * anima
eorum in malis tabescebat.
27 Turbati sunt, et moti sunt sicut
ebrius; * et omnis sapientia eorum de-
vorata est.
28 Et clamaverunt ad Dominum,
cum tribularentur, * et de necessitati-
bus eorum eduxit eos.
29 Et *convertit* procellam in auram; *
et siluerunt fluctus *maris*.
30 Et laetati sunt, quia siluerunt; *
et deduxit eos in portum voluntatis
eorum.
31 Confiteantur Domino *misericor-*

20 Misit verbum suum, et sanavit
eos, * et eripuit eos de INTERITIONE 0.

diam eius, * et mirabilia eius filiis hominum.

32 Et exaltent eum in ecclesia plebis, * et in cathedra seniorum laudent eum.

33 Posuit flumina in desertum, * et exitus aquarum in sitim,

34 Terram fructiferam in salsuginem, * a malitia inhabitantium in ea.

35 Posuit desertum in stagna aquarum, * et terram sine aqua in exitus aquarum.

36 Et collocavit illuc esurientes, * et constituerunt civitatem habitationis.

37 Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas, * et fecerunt fructum *proventus*.

38 Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis, * et iumenta eorum non minoravit.

39 Et pauci facti sunt, * et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore.

40 Effusa est contemptio super principes; * et errare fecit eos in invio, et non in via.

41 Et adiuvit pauperem de inopia, * et posuit sicut oves familias.

42 Videbunt recti, et laetabuntur; * et omnis iniquitas oppilabit os suum.

43 Quis sapiens, et custodiet haec, * et intelliget misericordias Domini.

32 Et exaltent eum in ecclesia plebis, * et in CONSESSU seniorum laudent eum.

33 CONVERTIT flumina in desertum, * et FONTES aquarum in sitim,

35 CONVERTIT desertum in stagna aquarum, * et terram sine aqua in FONTES aquarum.

39 Et pauci facti sunt, * et vexati sunt a tribulatione malorum et DOLORUM.

40 QUI EFFUDIT CONTEMPTIONEM super principes, * et errare fecit eos in SOLITUDINE INVIA,

41 IPSE adiuvit pauperem de inopia, * et posuit sicut oves familias.

43 Quis sapiens, et OBSERVABIT haec, * et intelliget misericordias Domini.

Psalmus 107

2 Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; * cantabo et psallam in gloria mea.

3 Exsurge 0 psalterium et cithara, * exsurgam diluculo.

4 Confitebor tibi in populis, Domine, * et psallam tibi in nationibus.

5 Quia magna est super caelos mise-

2 Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum; * cantabo et psallam in ANIMA mea.

3 Exsurge 0 psalterium et cithara, * EXCITABO AURORAM.

ricordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.
6 Exaltare super caelos, Deus, * et super omnem terram gloria tua.
7 Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac dextera tua, et exaudi *nos*.
8 Deus locutus est in sancto suo: * «Exsultabo, et dividam Sichimam, et convallem Tabernaculorum dimetiar.
9 Meus est Galaad, et meus est Manasses, * et Ephraim *galea* capitis mei, Iuda *baculus* meus!
10 Moab lebes *lavacri mei*; in Idumaeam extendam calceamentum meum; * *super alienigenas conclamabo*!»
11 Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?
12 Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non *egrederis*, Deus, in virtutibus nostris?
13 Da nobis auxilium de *tribulantibus nos*, * quia vana salus hominis.
14 In Deo faciemus virtutem; * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

8 Deus locutus est in sancto suo: * «Exsultabo, et dividam Sichimam, et convallem SOCCOTH dimetiar.

10 Moab lebes *lavacri mei*; in Idumaeam extendam calceamentum meum; * *super* PHILISTHEAM *conclamabo*!»

12 Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non *egrederis*, Deus, CUM virtutibus nostris?

14 In Deo faciemus virtutem; * et ipse CONCULCABIT TRIBULANTES NOS.

Psalmus 108

2 Deus *laudis meae*, ne tacueris, * quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.
3 Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me, * et expugnaverunt me gratis.
4 Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi; * ego autem orabam.
5 Et posuerunt adversum me mala pro bonis, * et odium pro dilectione mea.
6 Constitue super eum peccatorem, * et diabolus stet a dextris eius.
7 Cum iudicatur, exeat condemnatus, * et oratio eius fiat in peccatum.

4 Pro DILECTIONE MEA detrahebant mihi; * ego autem orabam.

6 Constitue super eum peccatorem, * et ACCUSATOR stet a dextris eius.

8 Fiant dies eius pauci, * et episcopatum eius accipiat alter.
9 Fiant filii eius orphani, * et uxor eius vidua.
10 Nutantes *vagentur* filii eius, et mendicent, * et eiciantur de habitationibus suis.
11 Scrutetur foenerator omnem substantiam eius, * et diripiant alieni labores eius.
12 Non sit illi adiutor, * nec sit qui misereatur pupillis eius.

13 Fiant nati eius in interitum; * in generatione una deleatur nomen eius.
14 In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini, * et peccatum matris eius non deleatur:
15 Fiant contra Dominum semper, * et dispereat de terra memoria eorum,
16 Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, et persecutus est hominem inopem et mendicum, * et compunctum corde, *ut mortificaret eum*.
17 Et dilexit maledictionem: et *veniat* ei; * et noluit benedictionem: et *elongetur* ab eo;
18 Et induit maledictionem sicut vestimentum: et *intret* sicut aqua in interiora eius, * et sicut oleum in *ossa* eius.
19 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur, * et sicut zona, qua semper praecingitur.
20 *Haec merces* eorum, qui detrahunt mihi, apud Dominum, * et qui loquuntur mala adversus animam meam.
21 Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suavis est misericordia tua, libera me.
22 Quia egenus et pauper ego sum, * et cor meum conturbatum est intra me.

8 Fiant dies eius pauci, * et MUNUS eius accipiat alter.

10 Nutantes *vagentur* filii eius, et mendicent, * et eiciantur de RUINIS suis.
11 COMPREHENDAT foenerator omnem substantiam eius, * et diripiant alieni labores eius.
12 Non sit QUI SERVET illi MISERICORDIAM, * nec sit qui misereatur pupillis eius.
13 Fiant nati eius in interitum; * in generatione ALTERA deleatur nomen eius.

22 Quia egenus et pauper ego sum, * et cor meum VULNERATUM est intra me.

23 Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum, * et excussus sum sicut locustae.
24 Genua mea infirmata sunt a ieiunio; * et caro mea *attenuata* est *absque oleo*.
25 Et ego factus sum opprobrium illis; * viderunt me, et moverunt capita sua.
26 Adiuva me, Domine Deus meus; * salvum me fac secundum misericordiam tuam.
27 Et sciant quia manus tua haec, * et tu, Domine, *hoc fecisti*.
28 Maledicent illi, et tu benedices; qui insurgunt in me, *confundentur*, * servus autem tuus laetabitur.
29 Induantur, qui detrahunt mihi, pudore, * et operiantur, sicut diploide, confusione sua.
30 Confitebor Domino nimis in ore meo, * et in medio multorum laudabo eum.
31 Quia adstitit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a *iudicibus* animam *eius*.

23 Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum, * et excussus sum sicut LOCUSTA.
24 Genua mea VACILLANT a ieiunio; * et caro mea *attenuata* est *absque oleo*.
29 Induantur, qui detrahunt mihi, IGNOMINIA, * et operiantur, sicut diploide, confusione sua.

Psalmus 109

1 Dixit Dominus Domino meo: «Sede a dextris meis, * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.»
2 Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * «Dominare in medio inimicorum tuorum!
3 Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero, ante luciferum, *velut rorem*, genui te.»
4 Iuravit Dominus, et non paenitebit eum: * «Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.»

3 Tecum PRINCIPATUS in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero, ante luciferum, *velut rorem*, genui te.»

5 Dominus a dextris tuis: * *confringet* in die irae suae reges.
6 Iudicabit in nationibus, *coacervabit cadavera*, * conquassabit capita in terra multorum.
7 De torrente in via bibet, * propterea exaltabit caput.

6 Iudicabit in nationibus, *coacervabit cadavera*, * conquassabit capita in terra SPATIOSA.

Psalmus 110

1 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, * in consilio iustorum et congregatione.
2 Magna opera Domini, * exquisita *ab omnibus qui volunt ea.*
3 Confessio et magnificentia opus eius; * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.
4 Memoriam fecit mirabilium suorum; * misericors et miserator Dominus.
5 Escam dedit timentibus se; * memor erit in saeculum testamenti sui.
6 Virtutem operum suorum annuntiabit populo suo, * ut det illis hereditatem gentium.
7 Opera manuum eius veritas et iudicium; * fidelia omnia mandata eius,
8 Confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.
9 Redemptionem misit populo suo; mandavit in aeternum testamentum suum; * sanctum et terribile nomen eius.
10 Initium sapientiae timor Domini: intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio eius manet in saeculum saeculi.

2 Magna opera Domini, * SCRUTATA *ab omnibus qui volunt ea.*
3 GLORIA et magnificentia opus eius; * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Psalmus 111

1 Beatus vir qui timet Dominum, * in mandatis eius volet nimis.
2 Potens in terra erit semen eius, * generatio rectorum benedicetur.

3 *Substantia* et divitiae in domo eius,
* et iustitia eius manet in saeculum
saeculi.
4 Exortum est in tenebris lumen
rectis, * misericors et miserator et
iustus.
5 Iucundus homo qui miseretur et
commodat, disponet sermones suos
in iudicio, * 6 quia in aeternum non
commovebitur.
In memoria aeterna erit iustus, *
7 ab auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in Domino,
8 confirmatum est cor eius, non
timebit, * donec despiciat inimicos
suos.
9 Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in saeculum saeculi, *
cornu eius exaltabitur in gloria.
10 Peccator videbit et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet; * desiderium peccatorum peribit.

In memoria aeterna erit iustus, *
7 A NUNTIO MALO non timebit.
Paratum cor eius SPERANS in Domino,
8 confirmatum est cor eius, non *timebit*, * donec despiciat inimicos suos.

Psalmus 112

1 Laudate, pueri *Domini*, * laudate
nomen Domini.
2 Sit nomen Domini benedictum, *
ex hoc nunc, et usque in saeculum.
3 A solis ortu usque ad occasum, *
laudabile nomen Domini.
4 Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super caelos gloria eius.
5 Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat, * 6 et *demittens se*
respicit in caelo et in terra?
7 Suscitans a terra inopem, * et de
stercore erigens pauperem,
8 Ut collocet eum cum principibus,
* cum principibus populi sui.
9 Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

5 Quis sicut Dominus Deus noster,
qui EXALTAT SEDEM SUAM, * 6 et *demittens se* respicit in caelo et in terra?

Psalmus 113

1 In exitu Israel de Aegypto, * domus Iacob de populo barbaro,
2 *Factus* est *Iuda* sanctificatio eius, * Israel potestas eius.
3 Mare vidit, et fugit, * Iordanis conversus est retrorsum.
4 Montes exsultaverunt ut arietes, * et colles sicut agni ovium.
5 Quid est tibi, mare, quod fugisti, * et tu, Iordanis, quia conversus es retrorsum?
6 Montes exsultastis sicut arietes, * et colles sicut agni ovium?
7 A facie Domini mota est terra, * a facie Dei Iacob,
8 Qui convertit petram in stagna aquarum, * et rupem in fontes aquarum!
1 Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, * super misericordia tua et veritate tua!
2 *Quare* dicant gentes: * «Ubi est Deus eorum?»
3 Deus autem noster in caelo; * omnia, quaecumque voluit, fecit.
4 Simulacra *eorum* argentum et aurum, * opera manuum hominum:
5 Os habent, et non loquentur; * oculos habent, et non videbunt.
6 Aures habent, et non audient; * nares habent, et non *odorabuntur*.
7 Manus habent, et non palpabunt; pedes habent, et non ambulabunt; * non clamabunt in gutture suo.
8 Similes illis fiant qui faciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.
9 Domus Israel speravit in Domino: * adiutor eorum et protector eorum est.
10 Domus Aaron speravit in Domino: * adiutor eorum et protector eorum est.
11 Qui timent Dominum sperave-

1 CUM EXIRET Israel de Aegypto, * domus Iacob de populo barbaro,

9 Domus Israel speravit in Domino: * ADIUTORIUM eorum et SCUTUM eorum est.
10 Domus Aaron speravit in Domino: * ADIUTORIUM eorum et SCUTUM eorum est.
11 Qui timent Dominum sperave-

runt in Domino: * adiutor eorum et protector eorum est.

12 Dominus memor fuit nostri * et benedixit nobis:

Benedixit domui Israel; * benedixit domui Aaron;

13 Benedixit omnibus qui timent Dominum, * pusillis cum maioribus.

14 Adiciat Dominus super vos, * super vos, et super filios vestros.

15 Benedicti vos a Domino, * qui fecit caelum et terram.

16 Caelum caeli Domino; * terram autem dedit filiis hominum.

17 Non mortui laudabunt te, Domine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

18 Sed nos, qui vivimus, benedicimus Domino, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

runt in Domino: * ADIUTORIUM eorum et SCUTUM eorum est.

Psalmus 114

1 Dilexi, quoniam *exaudivit* Dominus * vocem orationis meae.

2 Quia inclinavit aurem suam mihi, * in *die qua invocavi eum*.

3 Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me, * tribulationem et dolorem inveni.

4 Et nomen Domini invocavi: * «O Domine, libera animam meam!»

5 Misericors Dominus et iustus, * et Deus noster miseretur.

6 Custodiens parvulos Dominus: * humiliatus sum, et liberavit me.

7 Convertere, anima mea, in requiem tuam, * quia Dominus benefecit tibi.

8 Quia eripuit animam meam de morte, * oculos meos a lacrimis, pedes meos a lapsu.

9 Placebo Domino * in regione vivorum.

1 Dilexi DOMINUM, quoniam *exaudivit* 0 * vocem orationis meae.

3 Circumdederunt me FUNES mortis, et LAQUEI inferni invenerunt me, * tribulationem et dolorem inveni.

9 DEAMBULABO CORAM Domino * in regione vivorum.

Psalmus 115

10 Credidi, *etiam cum* locutus sum: * «Ego humiliatus sum nimis.»
11 Ego dixi in excessu meo: * «Omnis homo mendax!»
12 Quid retribuam Domino * pro omnibus quae retribuit mihi?
13 Calicem salutaris accipiam, * et nomen Domini invocabo.
14 Vota mea Domino reddam * coram omni populo eius.
15 Pretiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.
16 O Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus et filius ancillae tuae, * dirupisti vincula mea.
17 Tibi sacrificabo hostiam laudis, * et nomen Domini invocabo.
18 Vota mea Domino reddam * in conspectu omnis populi eius,
19 In atriis domus Domini, * in medio tui, Ierusalem.

Psalmus 116

1 Laudate Dominum, omnes gentes, * laudate eum, omnes populi,
2 Quoniam confirmata est super nos misericordia eius, * et veritas Domini manet in aeternum.

Psalmus 117

1 Confitemini Domino, quoniam bonus, * quoniam in saeculum misericordia eius.
2 Dicat nunc *domus* Israel 0: * «Quoniam in saeculum misericordia eius.»
3 Dicat nunc domus Aaron: * «Quoniam in saeculum misericordia eius.»
4 Dicant nunc qui timent Dominum: * «Quoniam in saeculum misericordia eius.»

5 De tribulatione invocavi Dominum; * et exaudivit me in latitudine Dominus.
6 Dominus *mecum est*, non timebo: * quid faciat mihi homo?
7 Dominus *mecum est*, adiutor *meus*: * et ego despiciam inimicos meos.

8 *Melius* est *sperare* in Domino, * quam confidere in homine.
9 *Melius* est sperare in Domino, * quam *confidere* in principibus.
10 Omnes gentes circuierunt me: * et in nomine Domini *circumcidi* eos.
11 Circumdantes circumdederunt me: * et in nomine Domini *circumcidi* eos.
12 Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: * et in nomine Domini *circumcidi* eos.
13 *Impellendo* impulsus sum ut caderem: * et Dominus suscepit me.
14 Fortitudo mea et laus mea Dominus; * et factus est mihi in salutem.
15 Vox exsultationis et salutis * in tabernaculis iustorum:
16 Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.
17 Non moriar, sed vivam; * et narrabo opera Domini.
18 Castigans castigavit me Dominus, * et morti non tradidit me.
19 Aperite mihi portas iustitiae: * ingressus in eas confitebor Domino.
20 Haec porta Domini, * iusti intrabunt in eam.
21 Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, * et factus es mihi in salutem.
22 Lapidem, quem reprobaverunt aedificantes, * hic factus est in caput anguli.
23 A Domino factum est istud, * et est mirabile in oculis nostris.

5 De tribulatione invocavi Dominum; * et exaudivit me PONENS in latitudine Dominus.

7 Dominus *mecum est*, INTER ADIUTORES MEOS: * et ego despiciam inimicos meos.

22 LAPIS, quem reprobaverunt aedificantes, * hic factus est in caput anguli.

24 Haec est dies, quam fecit Dominus; * exsultemus, et laetemur in ea.
25 O Domine, salvum 0 fac, * o Domine, bene prosperare!
26 Benedictus qui venit in nomine Domini; benediximus vobis de domo Domini, * 27 Deus Dominus, et illuxit nobis.
Constituite *iter solemne* in condensis, * usque ad cornu altaris.
28 Deus meus es tu, et confitebor tibi; * Deus meus es tu, et exaltabo te. 0
29 Confitemini Domino, quoniam bonus, * quoniam in saeculum misericordia eius.

Psalmus 118

1 Beati immaculati in via, * qui ambulant in lege Domini.
2 Beati, qui scrutantur testimonia eius, * in toto corde exquirunt eum.
3 Non enim 0 operantur iniquitatem; * in viis eius *ambulant*.
4 Tu mandasti mandata tua * custodiri nimis.
5 Utinam dirigantur viae meae, * ad custodiendas iustificationes tuas.
6 Tunc non confundar, * cum perspexero *ad omnia mandata tua*.
7 Confitebor tibi in *simplicitate* cordis, * in eo quod didici iudicia iustitiae tuae.
8 Iustificationes tuas custodiam; * non me derelinquas usquequaque.
9 In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.
10 In toto corde meo exquisivi te; * ne repellas me a mandatis tuis.
11 In corde meo abscondi eloquia tua, * ut non peccem tibi.
12 Benedictus es, Domine; * doce me iustificationes tuas.

2 Beati, qui CUSTODIUNT testimonia eius, * in toto corde exquirunt eum.

5 Utinam CONFIRMENTUR viae meae, * ad custodiendas iustificationes tuas.
6 Tunc non confundar, * cum RESPEXERO *ad omnia mandata tua*.
7 Confitebor tibi in *simplicitate* cordis, * CUM DIDICERO iudicia iustitiae tuae.

13 In labiis meis pronuntiavi * omnia iudicia oris tui.
14 In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.
15 In mandatis tuis exercebor, * et considerabo vias tuas.
16 In iustificationibus tuis *delectabor*: * non obliviscar sermones tuos.
17 Retribue servo tuo: *vivam*, * et custodiam sermones tuos.
18 Revela oculos meos, * et considerabo mirabilia de lege tua.
19 Incola ego sum in terra, * non abscondas a me mandata tua.
20 Concupivit anima mea desiderare * *iudicia tua* in omni tempore.
21 Increpasti superbos; * maledicti qui declinant a mandatis tuis.
22 Aufer a me opprobrium et contemptum, * quia testimonia tua exquisivi.
23 Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur; * servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
24 Nam et testimonia tua *delectatio* mea est, * et consilium meum, iustificationes tuae.
25 Adhaesit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.
26 Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me iustificationes tuas.
27 Viam iustificationum tuarum instrue me, * et exercebor in mirabilibus tuis.
28 *Lacrimavit* anima mea prae taedio: * confirma me in verbis tuis.
29 Viam iniquitatis amove a me, * et de lege tua miserere mei.
30 Viam veritatis elegi; * iudicia tua non sum oblitus.
31 Adhaesi testimoniis tuis: * Domine, noli me confundere.

15 In mandatis tuis MEDITABOR, * et considerabo vias tuas.
17 BENEFAC servo tuo: *vivam*, * et custodiam sermones tuos.
18 Revela oculos meos, * et considerabo mirabilia IN lege tua.
20 DEFECIT anima mea desiderare * *iudicia tua* in omni tempore.
22 Aufer a me opprobrium et contemptum, * quia testimonia tua CUSTODIVI.
23 Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur; * servus autem tuus MEDITABATUR in iustificationibus tuis.
25 Adhaesit PULVERI anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.
27 Viam MANDATORUM TUORUM instrue me, * et MEDITABOR in mirabilibus tuis.
29 Viam MENDACII amove a me, * et LEGEM TUAM LARGIRE MIHI.
30 Viam veritatis elegi; * iudicia tua PROPOSUI MIHI.

32 Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

33 *Ostende* mihi, Domine, viam iustificationum tuarum, * et exquiram eam semper.

34 Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam, * et custodiam illam in toto corde meo.

35 Deduc me in semitam mandatorum tuorum, * quia ipsam volui.

36 Inclina cor meum in testimonia tua, * et non in avaritiam.

37 Averte oculos meos ne videant vanitatem; * in via tua vivifica me.

38 Statue servo tuo eloquium tuum, * *quod dedisti timentibus te.*

39 Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, * quia iudicia tua iucunda.

40 Ecce concupivi mandata tua; * in aequitate tua vivifica me.

41 Et veniat super me misericordia tua, Domine, * salutare tuum, secundum eloquium tuum.

42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, * quia speravi in sermonibus tuis.

43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, * quia in iudiciis tuis *speravi.*

44 Et custodiam legem tuam semper, * in saeculum et in saeculum saeculi.

45 Et ambulabam in latitudine, * quia mandata tua exquisivi.

46 Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum, * et non confundebar.

47 Et *delectabar* in mandatis tuis, * quae dilexi.

48 Et levavi manus meas ad mandata tua, 0 * et exercebar in iustificationibus tuis.

49 Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

33 *Ostende* mihi, Domine, viam iustificationum tuarum, * et SERVABO eam USQUEQUAQUE.

34 Da mihi intellectum, et OBSERVABO legem tuam, * et custodiam illam in toto corde meo.

48 Et levavi manus meas ad mandata tua, 0 * et MEDITABAR in iustificationibus tuis.

50 *Hoc* me *consolatum* est in humilitate mea, * quia eloquium tuum vivificavit me.

51 Superbi inique agebant usquequaque, * a lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui iudiciorum tuorum a saeculo, Domine, * et consolatus sum.

53 Defectio tenuit me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.

54 Cantabiles mihi erant iustificationes tuae, * in loco peregrinationis meae.

55 Memor fui nocte nominis tui, Domine, * et custodivi legem tuam.

56 *Hoc factum* est mihi, * quia iustificationes tuas exquisivi.

57 Portio mea, Domine, dixi, * custodire *verba tua*.

58 Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo; * miserere mei secundum eloquium tuum.

59 Cogitavi vias meas, * et converti pedes meos in testimonia tua.

60 *Festinavi*, et non sum *cunctatus*, * ut custodiam mandata tua.

61 Funes peccatorum circumplexi sunt me; * et legem tuam non sum oblitus.

62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi, * super iudicia *iustitiae* tuae.

63 Particeps ego sum omnium timentium te, * et custodientium mandata tua.

64 Misericordia tua, Domine, plena est terra: * iustificationes tuas doce me.

65 Bonitatem fecisti cum servo tuo, * Domine, secundum verbum tuum.

66 Bonitatem et disciplinam et scientiam doce me, * quia mandatis tuis credidi.

51 Superbi DERIDEBANT ME usquequaque, * a lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui iudiciorum tuorum ANTIQUORUM, Domine, * et consolatus sum.

53 HORROR OBTINUIT me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.

54 CANTICA mihi erant iustificationes tuae, * in loco peregrinationis meae.

56 *Hoc factum* est mihi, * quia MANDATA TUA CUSTODIVI.

60 *Festinavi*, et non sum *cunctatus*, * CUSTODIRE mandata tua.

65 BENE fecisti 0 servo tuo, * Domine, secundum verbum tuum.

66 0 PRUDENTIAM et scientiam doce me, * quia mandatis tuis credidi.

67 Priusquam humiliarer, ego deliqui; * *nunc autem* eloquium tuum custodivi.

68 Bonus es tu et *benefaciens*; * doce me iustificationes tuas.

69 Multiplicata est super me iniquitas superborum; * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

70 Coagulatum est sicut lac cor eorum; * ego vero *in lege tua delectatus* sum.

71 Bonum mihi, quia humiliasti me, * ut discam iustificationes tuas.

72 Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

73 Manus tuae fecerunt me et plasmaverunt me; * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

74 Qui timent te, videbunt me, et laetabuntur, * quia in verba tua *speravi*.

75 Cognovi, Domine, quia aequitas iudicia tua, * et in veritate 0 humiliasti me.

76 Fiat misericordia tua, ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

77 Veniant mihi miserationes tuae, et vivam, * quia lex tua *delectatio* mea est.

78 Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me; * ego autem exercebor in mandatis tuis.

79 Convertantur *ad me* timentes te * et qui noverunt testimonia tua.

80 Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, * ut non confundar.

81 Defecit in salutare tuum anima mea, * et in verbum tuum *speravi*.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: «Quando consolaberis me?»

83 Quia factus sum sicut uter in

67 Priusquam humiliarer, ego ERRAVI; * *nunc autem* eloquium tuum custodivi.

69 OBLINEBANT ME MENDACIO SUPERBI; * ego autem in toto corde meo OBSERVABO mandata tua.

70 INCRASSATUM est sicut ADEPS cor eorum; * ego vero *in lege tua delectatus* sum.

72 MELIOR mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

78 Confundantur superbi, quia DOLOSE iniquitatem fecerunt in me; * ego autem MEDITABOR in mandatis tuis.

83 CUM factus ESSEM sicut uter in

fumo, * iustificationes tuas non sum oblitus.

84 Quot sunt dies servi tui? * quando facies de persequentibus me iudicium?

85 *Foderunt* mihi iniqui *foveas*, * sed non *secundum legem tuam*.

86 Omnia mandata tua veritas; * inique persecuti sunt me, adiuva me.

87 Paulo minus consummaverunt me in terra; * ego autem non dereliqui mandata tua.

88 Secundum misericordiam tuam vivifica me, * et custodiam testimonia oris tui.

89 In aeternum, Domine, * verbum tuum permanet in caelo.

90 In generationem et generationem veritas tua; * fundasti terram, et permanet.

91 Ordinatione tua *perseverant hodie*, * quoniam omnia serviunt tibi.

92 Nisi quod lex tua *delectatio* mea est, * tunc forte periissem in humilitate mea.

93 In aeternum non obliviscar iustificationes tuas, * quia in ipsis vivificasti me.

94 Tuus sum ego, salvum me fac, * quoniam iustificationes tuas exquisivi.

95 Me exspectaverunt peccatores ut perderent me; * testimonia tua intellexi.

96 Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

97 Quomodo dilexi legem tuam, Domine! * tota die meditatio mea est.

98 Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, * quia in aeternum mihi est.

99 Super omnes docentes me intellexi, * quia testimonia tua meditatio mea est.

100 Super senes intellexi, * quia mandata tua quaesivi.

fumo, * iustificationes tuas non sum oblitus.

85 *Foderunt* mihi SUPERBI *foveas*, * sed non *secundum legem tuam*.

86 Omnia mandata tua veritas; * DOLOSE persecuti sunt me, adiuva me.

91 IN IUDICIIS TUIS CONSTANT *hodie*, * quoniam omnia serviunt tibi.

93 In aeternum non obliviscar MANDATA TUA, * quia in ipsis vivificasti me.

94 Tuus sum ego, salvum me fac, * quoniam MANDATA TUA exquisivi.

97 Quomodo dilexi legem tuam O! * tota die meditatio mea est.

99 Super omnes docentes me SAPIENS FACTUS SUM, * quia testimonia tua meditatio mea est.

100 Super senes intellexi, * quia mandata tua CUSTODIVI.

101 Ab omni via mala prohibui pedes meos, * ut custodiam verba tua.
102 A iudiciis tuis non declinavi, * quia tu legem posuisti mihi.
103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo!
104 *Per mandata tua* intellexi, * propterea odivi omnem viam iniquitatis.
105 Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.
106 Iuravi et statui * custodire iudicia iustitiae tuae.
107 Humiliatus sum usquequaque, Domine; * vivifica me secundum verbum tuum.
108 Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, * et iudicia tua doce me.
109 Anima mea in manibus meis semper, * et legem tuam non sum oblitus.
110 Posuerunt peccatores laqueum mihi, * et de mandatis tuis non erravi.
111 Hereditate acquisivi testimonia tua in aeternum, * quia exsultatio cordis mei sunt.
112 Inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas, * in aeternum, *usquequaque*.
113 Iniquos odio habui, * et legem tuam dilexi.
114 Adiutor et susceptor meus es tu, * et in verbum tuum *speravi*.
115 Declinate a me, maligni, * et scrutabor mandata Dei mei.
116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam, * et non confundas me ab exspectatione mea.
117 Adiuva me, et salvus ero, * et meditabor in iustificationibus tuis semper.
118 Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis, * quia iniusta cogitatio eorum.
119 *Quasi scorias reputasti* omnes pec-

102 A iudiciis tuis non declinavi, * quia tu OSTENDISTI mihi.
104 *Per mandata tua* intellexi, * propterea odivi omnem viam MENDACII.
113 DUPLICES CORDE odio habui, * et legem tuam dilexi.
114 LATIBULUM MEUM ET SCUTUM MEUM es tu, * et in verbum tuum *speravi*.
115 Declinate a me, maligni, * et OBSERVABO mandata Dei mei.
117 Adiuva me, et salvus ero, * et DELECTABOR in iustificationibus tuis semper.
118 Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis, * quia DOLOSA cogitatio eorum.

catores terrae; * ideo dilexi testimonia tua.
120 *Horrescit* timore tuo *caro mea*; *
a iudiciis enim tuis timui.
121 Feci iudicium et iustitiam: * non
tradas me calumniantibus me.
122 *Sponde pro servo tuo* in bonum: *
non calumnientur me superbi.
123 Oculi mei defecerunt in salutare
tuum * et in eloquium iustitiae tuae.
124 Fac cum servo tuo secundum
misericordiam tuam, * et iustificationes tuas doce me.
125 Servus tuus sum ego, da mihi
intellectum, * ut sciam testimonia tua.
126 Tempus faciendi, Domine: *
dissipaverunt legem tuam.
127 Ideo dilexi mandata tua, * super
aurum et topazion.
128 Propterea ad omnia mandata tua
dirigebar; * omnem viam iniquam
odio habui.
129 Mirabilia testimonia tua, * ideo
scrutata est ea anima mea.
130 Declaratio sermonum tuorum illuminat, * et intellectum dat parvulis.
131 Os meum aperui, et attraxi spiritum, * quia mandata tua desiderabam.
132 Adspice in me, et miserere mei,
* *sicut iustum est diligentibus* nomen tuum.
133 Gressus meos dirige secundum
eloquium tuum, * et non dominetur
mei omnis iniustitia.
134 Redime me a calumniis hominum, * ut custodiam mandata tua.
135 Faciem tuam illumina super servum tuum, * et doce me iustificationes tuas.
136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, * quia non custodierunt legem
tuam.
137 Iustus es, Domine, * et rectum
iudicium tuum.

127 Ideo dilexi mandata tua, * super
aurum et OBRYZUM.
128 Propterea ad omnia mandata tua
dirigebar; * omnem viam DOLOSAM
odio habui.
129 Mirabilia testimonia tua, * ideo
CUSTODIVIT ea anima mea.

136 RIVULOS aquarum deduxerunt
oculi mei, * quia non custodierunt
legem tuam.

138 Mandasti *in iustitia* testimonia tua * et *in veritate* nimis.
139 Tabescere me fecit zelus meus, * quia obliti sunt verba tua inimici mei.
140 *Igne probatum* eloquium tuum vehementer, * et servus tuus dilexit illud.
141 Adolescentulus sum ego, et contemptus; * iustificationes tuas non sum oblitus.
142 Iustitia tua, iustitia in aeternum, * et lex tua veritas.
143 Tribulatio et angustia invenerunt me; * mandata tua *delectatio* mea est.
144 Aequitas testimonia tua in aeternum; * intellectum da mihi, et vivam.
145 Clamavi in toto corde meo: exaudi me Domine; * iustificationes tuas requiram.
146 Clamavi ad te, salvum me fac, * ut custodiam mandata tua.
147 Praeveni *matutinum* et clamavi, * quia in verba tua *speravi*.
148 Praevenerunt oculi mei 0 *diluculum*, * ut meditarer eloquia tua.
149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine, * et secundum iudicium tuum vivifica me.
150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati, * a lege autem tua longe facti sunt.
151 Prope es tu, Domine, * et *omnia mandata tua* veritas.
152 Initio cognovi de testimoniis tuis, * quia in aeternum fundasti ea.
153 Vide humilitatem meam, et eripe me, * quia legem tuam non sum oblitus.
154 Iudica iudicium meum, et redime me; * propter eloquium tuum vivifica me.
155 Longe a peccatoribus salus, * quia iustificationes tuas non exquisierunt.

141 Adolescentulus sum ego, et contemptus; * MANDATA TUA non sum oblitus.

145 Clamavi in toto corde meo: exaudi me Domine; * iustificationes tuas CUSTODIAM.
146 Clamavi ad te, salvum me fac, * ut custodiam TESTIMONIA tua.

148 Praevenerunt oculi mei 0 VIGILIAS, * ut meditarer eloquia tua.

156 Misericordiae tuae multae Domine; * secundum iudicium tuum vivifica me.
157 Multi qui persequuntur me, et tribulant me: * a testimoniis tuis non declinavi.
158 Vidi praevaricantes, et tabescebam, * quia eloquia tua non custodierunt.
159 Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine; * in misericordia tua vivifica me.
160 Principium verborum tuorum, veritas; * in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.
161 Principes persecuti sunt me gratis, * et a verbis tuis formidavit cor meum.
162 Laetabor ego super eloquia tua, * sicut qui invenit spolia multa.
163 Iniquitatem odio habui, et abominatus sum, * legem autem tuam dilexi.
164 Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiae tuae.
165 Pax multa diligentibus legem tuam, * et non est illis scandalum.
166 Exspectabam salutare tuum, Domine, * et mandata tua *feci*.
167 Custodivit anima mea testimonia tua, * et *dilexi* ea vehementer.
168 Servavi mandata tua et testimonia tua, * quia omnes viae meae in conspectu tuo.
169 Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: * iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.
170 Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.
171 Eructabunt labia mea hymnum, * cum docueris me iustificationes tuas.
172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, * quia omnia mandata tua aequitas.

163 MENDACIUM odio habui, et abominatus sum, * legem autem tuam dilexi.

172 CANTABIT lingua mea eloquium tuum, * quia omnia mandata tua aequitas.

173 Fiat manus tua, ut salvet me, *
quoniam mandata tua elegi.
174 Concupivi salutare tuum, Domine, * et lex tua *delectatio* mea est.
175 Vivet anima mea, et laudabit te, *
et iudicia tua adiuvabunt me.
176 Erravi sicut ovis quae periit; quaere servum tuum, * quia mandata tua non sum oblitus.

Psalmus 119

1 Ad Dominum, cum tribularer, clamavi, * et exaudivit me.
2 Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, * *lingua dolosa*?
4 Sagittae potentis acutae * cum carbonibus *iuniperorum*.
5 Heu mihi, quia incolatus meus *in Mosoch* est, * habitavi cum *tabernaculis* Cedar.
6 Multum incola fuit anima mea * cum his, qui oderunt pacem.
7 *Ego pacifica* loquebar, * *et illi bellantia*.

2 Domine, libera animam meam a labiis MENDACII, * et a lingua dolosa.
3 Quid DABIT tibi, aut quid APPONET tibi, * *lingua dolosa*?
4 SAGITTAS potentis ACUTAS * cum carbonibus *iuniperorum*.
7 *Ego pacifica* loquebar, * *et illi* BELLIFERA.

Psalmus 120

1 Levavi oculos meos in montes, *
unde veniet auxilium mihi.
2 Auxilium meum a Domino, * qui fecit caelum et terram.
3 Non det in commotionem pedem tuum, * neque dormitet, qui custodit te.
4 Ecce non dormitabit neque dormiet, * qui custodit Israel.
5 Dominus custodit te, * Dominus protectio tua *ad* manum dexteram tuam.
6 Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

6 Per diem sol non PERCUTIET te, * neque luna per noctem.

7 Dominus *custodiat* te ab omni malo, * custodiat animam tuam. 0
8 Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

8 Dominus custodiat EXITUM tuum et INTROITUM tuum * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Psalmus 121

1 Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi: * «In domum Domini ibimus.»
2 Stantes erant pedes nostri, * in *portis* tuis, Ierusalem.
3 Ierusalem, quae aedificatur ut civitas, * *in se compacta tota.*
4 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, * testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.
5 Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

5 Quia illic sederunt sedes AD IUDICIUM, * sedes DOMUI David.

6 Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem: * «*Sit requies* diligentibus te!
7 Fiat pax in *moenibus tuis* * et *requies* in turribus tuis!»
8 Propter fratres meos et proximos meos * *loquar*: «*Pax in* te!»
9 Propter domum Domini Dei nostri * *requiram*: «*Bonum* tibi!»

Psalmus 122

1 Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in caelis.
2 Ecce sicut oculi servorum * in manibus dominorum suorum,
Sicut oculi ancillae * in manibus dominae suae,
Ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, * donec misereatur nostri.
3 Miserere nostri, Domine, miserere nostri, * quia multum repleti sumus despectione;
4 Quia multum repleta est anima nostra * *opprobrio abundantium* et *despectione superborum.*

Psalmus 123

1 Nisi quia Dominus erat in nobis, *
dicat nunc Israel,
2 Nisi quia Dominus erat in nobis,
* cum exsurgerent homines in nos,
3 Forte vivos deglutissent nos, *
cum irasceretur furor eorum in nos;
4 Forsitan aqua absorbuisset nos, *
torrens pertransisset animam nostram;
5 Forsitan *pertransissent animam nostram* * *aquae tumentes.*
6 Benedictus Dominus, qui non dedit nos * in captionem dentibus eorum.
7 Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:
Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.
8 Adiutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit caelum et terram.

Psalmus 124

1 Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur, in aeternum *manebit.*
2 Ierusalem, montes in circuitu eius, et Dominus in circuitu populi sui, *
ex hoc nunc et usque in saeculum.
3 Quia non *relinquetur* 0 *virga* peccatorum * super sortem iustorum,
Ut non extendant iusti * ad iniquitatem manus suas.
4 Benefac, Domine, bonis * et rectis corde.
5 Declinantes autem *ad pravitates suas* adducet Dominus cum operantibus iniquitatem. * Pax super Israel!

5 Declinantes autem IN VIAS SUAS OBLIQUAS ABIGET Dominus cum operantibus iniquitatem. * Pax super Israel!

Psalmus 125

1 In convertendo Dominus captivitatem Sion, * facti sumus sicut *somniantes.*

1 CUM REDUCERET Dominus CAPTIVOS Sion, * facti sumus sicut *somniantes.*

2 Tunc repletum est gaudio os nostrum, * et lingua nostra exsultatione.
Tunc *dixerunt* inter gentes: * «Magnificavit Dominus facere cum eis.»
3 Magnificavit Dominus facere nobiscum, * facti sumus laetantes.
4 Converte, Domine, captivitatem nostram, * sicut *torrentes* in Austro.
5 Qui seminant in lacrimis, * in exsultatione metent.
6 Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exsultatione, * portantes manipulos suos.

2 Tunc repletum est RISU os nostrum, * et lingua nostra exsultatione.
Tunc *dixerunt* inter gentes: * «MAGNIFICE FECIT Dominus 0 cum eis.»
3 MAGNIFICE FECIT Dominus 0 nobiscum, * facti sumus laetantes.
4 REDUC, Domine, CAPTIVOS NOSTROS, * sicut *torrentes* in Austro.

6 Euntes ibant et flebant, * PORTANTES SPARGENDA semina.

Psalmus 126

1 Nisi Dominus aedificaverit domum, * in vanum *laborant* qui aedificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.
2 Vanum est vobis ante lucem surgere, *tardius sedere*, qui manducatis panem doloris, * cum dederit dilectis suis *in somno*.
3 Ecce hereditas Domini, filii; * merces, fructus ventris.
4 Sicut sagittae in manu potentis, * ita filii *iuventutis*.
5 Beatus vir qui implevit *pharetram suam* ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Psalmus 127

1 Beati omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis eius.
2 Labores manuum tuarum, quia manducabis; * beatus *eris*, et bene tibi erit.
3 Uxor tua sicut vitis abundans, * in *penetralibus* domus tuae.

Filii tui sicut novellae olivarum, *
in circuitu mensae tuae.
4 Ecce sic benedicetur homo, * qui
timet Dominum.
5 Benedicat tibi Dominus ex Sion, *
et videas bona Ierusalem omnibus
diebus vitae tuae.
6 Et videas filios filiorum tuorum. *
Pax super Israel!

Psalmus 128

1 Saepe expugnaverunt me a iuven-
tute mea, * dicat nunc Israel,
2 Saepe expugnaverunt me a iuven-
tute mea, * *sed* non potuerunt mihi.

3 Supra dorsum meum *araverunt ara-*
tores, * prolongaverunt *sulcos suos*.
4 Dominus iustus, * concidit *laque-*
os peccatorum.
5 Confundantur et convertantur re-
trorsum * omnes qui oderunt Sion.
6 Fiant sicut faenum tectorum, *
quod, priusquam evellatur, exaruit;
7 De quo non implevit manum su-
am qui metit, * et sinum suum qui
manipulos colligit.
8 Et non dixerunt qui praeteribant:
«Benedictio Domini super vos, * be-
nediximus vobis in nomine Domini.»

Psalmus 129

1 De profundis clamavi ad te, Do-
mine; * 2 Domine, exaudi vocem
meam!
Fiant aures tuae intendentes * in
vocem deprecationis meae.
3 Si iniquitates observaveris, Do-
mine, * Domine, quis sustinebit?
4 Quia apud te propitiatio est, * *ut*
timearis.
5 *Speravit in Domino*, * *speravit* anima
mea in verbo eius.

2 Saepe expugnaverunt me a iuven-
tute mea, * *sed* non PRAEVALUERUNT
mihi.

6 *Exspectavit* anima mea *Dominum* *
magis quam custodes matutinum.
Magis quam custodes matutinum *
7 *exspectet* Israel *Dominum.*
Quia apud Dominum misericordia,
* et copiosa apud eum redemptio.
8 Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus eius.

Psalmus 130

1 Domine, non est exaltatum cor meum, * neque elati sunt oculi mei,
Neque ambulavi in magnis, * neque in mirabilibus super me.
2 *Nonne humilem et quietam tenui* animam meam, * sicut *ablactatum* super matre sua.
Sicut ablactatus, * ita *est* in *me* anima mea.
3 Speret Israel in Domino, * ex hoc nunc et usque in saeculum.

Psalmus 131

1 Memento, Domine, David, * et omnis mansuetudinis eius:
2 Sicut iuravit Domino, * votum vovit Deo Iacob:
3 «Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei,
4 Si dedero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem, 0
5 Donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Iacob.»
6 Ecce audivimus eam in Ephrata, * invenimus eam in Campis silvae.
7 Introibimus in tabernaculum eius, * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.
8 Surge, Domine, in requiem tuam, * tu et arca *fortitudinis* tuae!
9 Sacerdotes tui induantur iustitiam, * et sancti tui exsultent.

2 Sicut iuravit Domino, * votum vovit FORTI Iacob:

5 Donec inveniam locum Domino, * tabernaculum FORTI Iacob.»
6 Ecce audivimus eam in Ephrata, * invenimus eam in campis IAAR.
7 Introibimus in tabernaculum eius, * adorabimus ANTE SCABELLUM PEDUM eius.

10 Propter David servum tuum, *
non avertas faciem christi tui.
11 Iuravit Dominus David, * veritatem, et non frustrabitur eam:
«De fructu ventris tui * ponam super sedem tuam.
12 Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea quae docebo eos,
Et filii eorum usque in saeculum, *
sedebunt super sedem tuam.»
13 Quoniam elegit Dominus Sion, *
praeelegit eam in habitationem sibi:
14 «Haec requies mea in saeculum saeculi; * hic habitabo, quoniam elegi eam.
15 *Cibaria* eius benedicens benedicam; * pauperes eius saturabo panibus.
16 Sacerdotes eius induam salutari, *
et sancti eius exsultatione exsultabunt.
17 Illuc producam cornu David, *
parabo lucernam christo meo.
18 Inimicos eius induam confusione;
* super ipsum autem efflorebit *diadema meum*.»

10 Propter David servum tuum, *
non REPELLAS faciem christi tui.

14 «Haec requies mea in saeculum saeculi; * hic habitabo, quoniam PRAEELEGI eam.

Psalmus 132

1 Ecce quam bonum et quam iucundum, * habitare fratres in unum!
2 Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, * quod descendit in oram vestimenti eius;
3 Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.
Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in saeculum.

2 Sicut OLEUM OPTIMUM in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, * quod descendit in oram vestimenti eius;

Psalmus 133

1 Ecce nunc benedicite Dominum, *
omnes servi Domini,

Qui statis in domo Domini, * in
atriis domus Dei nostri.
2 In noctibus extollite manus ve-
stras in sancta, * et benedicite Domi-
num.
3 Benedicat te Dominus ex Sion, *
qui fecit caelum et terram.

Psalmus 134

1 Laudate nomen Domini, * laudate,
servi, Dominum.
2 Qui statis in domo Domini, * in
atriis domus Dei nostri.
3 Laudate Dominum, quia bonus
Dominus; * psallite nomini eius,
quoniam suave.
4 Quoniam Iacob elegit sibi Domi-
nus, * Israel in possessionem sibi.
5 Quia ego cognovi quod magnus
est Dominus, * et Deus noster prae
omnibus diis.
6 Omnia, quaecumque voluit, Do-
minus fecit in caelo et in terra, * in
mari et in omnibus abyssis.
7 *Qui educit* nubes ab extremo terrae,
fulgura in pluviam *facit*, * producit
ventos de thesauris suis.
8 Qui percussit primogenita Aegyp-
ti * ab homine usque ad pecus.
9 Et misit signa et prodigia in me-
dio tui, Aegypte, * in Pharaonem et
in omnes servos eius.
10 Qui percussit gentes multas, * et
occidit reges fortes:
11 Sehon, regem Amorrhaeorum, et
Og, regem Basan, * et omnia regna
Chanaan.
12 Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israel, populo suo.
13 Domine, nomen tuum in aeternum, * Domine, memoriale tuum in generationem et generationem.
14 Quia iudicabit Dominus popu-

lum suum, * et in *servos suos deprecabilis erit.*
15 Simulacra gentium argentum et aurum, * opera manuum hominum:
16 Os habent, et non loquentur; * oculos habent, et non videbunt;
17 Aures habent, et non audient; * neque enim est spiritus in ore ipsorum.
18 Similes illis fiant, qui faciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.
19 Domus Israel, benedicite Domino; * domus Aaron, benedicite Domino;
20 Domus Levi, benedicite Domino; * qui timetis Dominum, benedicite Domino.
21 Benedictus Dominus ex Sion, * qui habitat in Ierusalem!

Psalmus 135

1 Confitemini Domino, quoniam bonus, * quoniam in aeternum misericordia eius.
2 Confitemini Deo deorum, * quoniam in aeternum misericordia eius.
3 Confitemini Domino dominorum, * quoniam in aeternum misericordia eius.
4 Qui facit mirabilia magna solus, * quoniam in aeternum misericordia eius.
5 Qui fecit caelos in intellectu, * quoniam in aeternum misericordia eius.
6 Qui firmavit terram super aquas, * quoniam in aeternum misericordia eius.
7 Qui fecit luminaria magna, * quoniam in aeternum misericordia eius.
8 Solem in potestatem diei, * quoniam in aeternum misericordia eius.
9 Lunam et stellas in potestatem

8 Solem, UT PRAESIT diei, * quoniam in aeternum misericordia eius.
9 Lunam et stellas, UT PRAESINT

noctis, * quoniam in aeternum misericordia eius.

10 Qui percussit Aegyptum *in* primogenitis eorum, * quoniam in aeternum misericordia eius.

11 Qui eduxit Israel de medio eorum, * quoniam in aeternum misericordia eius.

12 In manu potenti et brachio *extento*, * quoniam in aeternum misericordia eius.

13 Qui divisit Mare Rubrum in divisiones, * quoniam in aeternum misericordia eius.

14 Et eduxit Israel per medium eius, * quoniam in aeternum misericordia eius.

15 Et excussit Pharaonem et virtutem eius in Mari Rubro, * quoniam in aeternum misericordia eius.

16 Qui traduxit populum suum per desertum, * quoniam in aeternum misericordia eius.

17 Qui percussit reges magnos, * quoniam in aeternum misericordia eius.

18 Et occidit reges fortes, * quoniam in aeternum misericordia eius.

19 Sehon, regem Amorrhaeorum, * quoniam in aeternum misericordia eius.

20 Et Og, regem Basan, * quoniam in aeternum misericordia eius.

21 Et dedit terram eorum hereditatem, * quoniam in aeternum misericordia eius.

22 Hereditatem Israel servo suo, * quoniam in aeternum misericordia eius.

23 *Qui* in humilitate nostra memor fuit nostri, * quoniam in aeternum misericordia eius.

24 Et redemit nos ab inimicis nostris, * quoniam in aeternum misericordia eius.

NOCTI, * quoniam in aeternum misericordia eius.

25 Qui dat escam omni carni, * quoniam in aeternum misericordia eius.
26 Confitemini Deo caeli * quoniam in aeternum misericordia eius. 0

Psalmus 136

1 Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus, * cum recordaremur Sion.
2 In salicibus in medio eius * suspendimus organa nostra.
3 Quia illic interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba cantionum, et qui abduxerunt nos hymnum: * «Cantate nobis de canticis Sion!»
4 Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?
5 Si oblitus fuero tui, Ierusalem, * oblivioni detur dextera mea!
6 Adhaereat lingua mea faucibus meis, * si non meminero tui,
Si non proposuero Ierusalem * in principio laetitiae meae.
7 Memor esto, Domine, filiorum Edom, * in die Ierusalem,
Qui *dixerunt*: «Exinanite, exinanite * usque ad fundamentum in ea!»
8 Filia Babylonis misera, * beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis!
9 Beatus qui tenebit et allidet * parvulos tuos ad petram!

2 In salicibus in medio eius * suspendimus CITHARAS NOSTRAS.
3 Quia illic interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba CANTIONIS, et qui abduxerunt nos LAETITIAM: * «Cantate nobis de canticis Sion!»

8 Filia Babylonis VASTATA, * beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis!

Psalmus 137

1 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, * quoniam audisti verba oris mei.
In conspectu Angelorum psallam tibi, * 2 adorabo ad templum sanctum tuum,
Et confitebor nomini tuo, * super misericordia tua et veritate tua.

Quoniam magnificasti super *omnia*
* nomen tuum *et verbum tuum.*
3 In quacumque die invocavero te,
exaudies me; * multiplicabis in anima
mea virtutem.
4 Confiteantur tibi, Domine, omnes
reges terrae, * quia audierunt 0 verba
oris tui;
5 Et cantent *vias* Domini, * quoni-
am magna est gloria Domini.
6 Quoniam excelsus Dominus, et
humilem respicit, * et *superbum* a longe
cognoscit.
7 Si ambulavero in medio tribula-
tionis, vivificabis me, et super iram
inimicorum meorum *extendes* manum
tuam, * et salvum me *faciet* dextera
tua.
8 Dominus *perficiet* pro me; Domi-
ne, misericordia tua in saeculum; *
opera manuum tuarum ne despicias.

8 Dominus *perficiet* pro me; Domi-
ne, misericordia tua in saeculum; *
OPUS manuum tuarum ne DIMITTAS.

Psalmus 138

2 Domine, probasti me et cogno-
visti me, * tu cognovisti sessionem
meam et resurrectionem meam.
3 Intellexisti cogitationes meas de
longe; *ambulationem* meam et *accubi-
tum* meum investigasti, * et omnes
vias meas praevidisti.
4 Quia *nondum* est sermo in lingua
mea: * ecce, Domine, tu cognovisti
eum totum.
5 *Retro et ante obsedisti* me, * et po-
suisti super me manum tuam.
6 *Nimis* mirabilis facta est scientia
tua *mihi*; * *exaltata* est, et non potero
ad eam.
7 Quo ibo a spiritu tuo? * et quo a
facie tua fugiam?
8 Si ascendero in caelum, tu illic es;
* si descendero in infernum, ades.
9 Si sumpsero pennas *aurorae*, * et
habitavero in extremis maris,

6 *Nimis* mirabilis facta est scientia
tua *mihi*; *exaltata* est, et non ATTIN-
GAM ad eam.

8 Si ascendero in caelum, tu illic es;
* si RECUBUERO in INFERNO, ades.

10 *Etiam* illuc manus tua deducet me, * et tenebit me dextera tua.

11 Et dixi: «Forsitan tenebrae conculcabunt me, * et nox *instar lucis circa me erit.*»

12 *Etiam* tenebrae non obscurabuntur *apud* te, et nox sicut dies illuminabitur: * sicut tenebrae 0, ita lumen 0.

13 Quia tu *formasti* renes meos; * *texuisti me in* utero matris meae.

14 Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es; mirabilia opera tua, * et anima mea cognoscit nimis.

15 Non est occultatum os meum a te, * *quando factus sum* in occulto,

Quando contextus sum in inferioribus terrae; * 16 *informem adhuc me* viderunt oculi tui.

Et in libro tuo omnes *scriptae sunt* dies; * *descriptae sunt, priusquam esset una ex* eis.

17 Mihi autem *quam arduae factae* sunt *cogitationes tuae*, Deus, * *quam ingens facta* est *summa earum.*

18 Dinumerabo *eas*, et super arenam multiplicabuntur: * *exsurgam*, et adhuc sum tecum.

19 Si occideris, Deus, peccatores! * viri sanguinum *declinent* a me.

20 *Qui exacerbaverunt te dolose*, * *exaltati sunt in vanum contra te.*

21 Nonne qui oderunt te, Domine, oderam, * et super inimicos tuos tabescebam?

22 Perfecto odio oderam illos, * et inimici facti sunt mihi.

23 Proba me, Deus, et scito cor meum; * interroga me, et cognosce *cogitationes* meas.

24 Et vide, si via iniquitatis in me est; * et deduc me in via aeterna.

15 Non est occultatum os meum a te, *quando factus sum* in occulto, * *quando contextus sum* in inferioribus terrae.

16 ACTUS MEOS viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes SCRIPTI *sunt*; * dies *descriptae sunt, priusquam esset una ex* eis.

24 Et vide, si via iniquitatis in me est; * et deduc me in via ANTIQUA.

Psalmus 139

2 Eripe me, Domine, ab homine malo; * a viro iniquo eripe me.
3 Qui cogitaverunt iniquitates in corde; * tota die constituebant proelia.
4 Acuerunt linguas suas sicut *serpentes*; * venenum aspidum sub labiis eorum.
5 Custodi me, Domine, de manu peccatoris, et ab hominibus iniquis eripe me, * qui cogitaverunt supplantare gressus meos.
6 Absconderunt superbi laqueum mihi, et funes extenderunt in *rete*; * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.
7 Dixi Domino: «Deus meus es tu; * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae!»
8 Domine, Domine, virtus salutis meae, * obumbrasti super caput meum in die belli.
9 Ne *concedas*, Domine, *desideria peccatoris*, * *consilia eius ne perficias*.
10 Ne forte *exaltent* caput *circumdantes me*, * labor labiorum ipsorum *operiat* eos.
11 Cadent super eos carbones *ignis*, * deicies eos in *foveam*, *ut* non *resurgant*.
12 Vir linguosus non *subsistet* in terra; * virum iniustum mala capient *festinanter*.
13 Cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis, * et vindictam pauperum.
14 Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo; * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140

1 Domine, clamavi ad te, *festina ad* me; * intende voci meae, cum clamavero ad te.

2 Eripe me, Domine, ab homine malo; * a viro iniquo DEFENDE me.

10 Ne forte *exaltent* caput *circumdantes me*, * MALITIA labiorum ipsorum *operiat* eos.

2 Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
3 Pone, Domine, custodiam ori meo, * et ostium *munitum* labiis meis.
4 Non declines cor meum in verba malitiae, * ad *facienda facinora* in peccatis,
Cum hominibus operantibus iniquitatem; * et non *comedam dulcia* eorum.
5 Corripiet me iustus in misericordia, et increpabit me; * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea * *pro malitiis* eorum.
6 *Demissi* sunt *iuxta petram* iudices eorum; * *audierunt* verba mea quoniam *iucunda erant*.
7 Sicut *cum scissura aperitur in terra*, * dissipata sunt ossa *eorum* secus infernum.
8 Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei; * in te speravi, non auferas animam meam.
9 Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, * et a scandalis operantium iniquitatem.
10 Cadent in retiaculo *suo* peccatores; * singulariter sum ego, donec transeam.

10 Cadent in retiaculo *suo* peccatores; * DUM ego SOLUS TRANSIBO.

Psalmus 141

2 Voce mea ad Dominum clamavi; * voce mea ad Dominum deprecatus sum.
3 Effundo in conspectu eius orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio,
4 *Cum defecerit in me spiritus meus*, * et tu cognovisti semitas meas.
In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

3 Effundo in conspectu eius ANXIETATEM meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio,

5 Considerabam ad dexteram, et videbam; * et non erat qui cognosceret me.
Elongata est fuga a me, * et non est qui *custodiat* animam meam.
6 Clamavi ad te, Domine, dixi: «Tu es spes mea, * portio mea in terra viventium.»
7 Intende ad deprecationem meam, * quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequentibus me, * quia confortati sunt super me.
8 Educ de custodia animam meam * ad confitendum nomini tuo.
Me *circumdabunt* iusti, * donec retribuas mihi.

6 Clamavi ad te, Domine, dixi: «Tu es REFUGIUM MEUM, * portio mea in terra viventium.»

Me *circumdabunt* iusti, * CUM RETRIBUERIS mihi.

Psalmus 142

1 Domine, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua; * exaudi me in tua iustitia.
2 Et non intres in iudicium cum servo tuo, * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.
3 Quia persecutus est inimicus animam meam; humiliavit in terra vitam meam; * collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi.
4 Et anxiatus est *in* me spiritus meus; * in me turbatum est cor meum.
5 Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis, * in factis manuum tuarum meditabar.
6 Expandi manus meas ad te; * anima mea sicut terra *sitiens ad te*.
7 Velociter exaudi me, Domine; * defecit spiritus meus.
Non avertas faciem tuam a me, * *ne* similis *fiam* descendentibus in lacum.
8 Auditam fac mihi mane misericordiam tuam, * quia in te speravi.

3 Quia persecutus est inimicus animam meam; humiliavit in terra vitam meam; * collocavit me in obscuris sicut mortuos ANTIQUOS.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem, * quia ad te levavi animam meam.
9 Eripe me de inimicis meis, Domine: * ad te confugi.
10 Doce me facere voluntatem tuam, * quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam; * 11 propter nomen tuum, Domine, vivificabis me;
In aequitate tua educes de tribulatione animam meam, * 12 et in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam, * quoniam ego servus tuus sum.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram PLANAM; * 11 propter nomen tuum, Domine, vivificabis me;

Psalmus 143

1 Benedictus Dominus Deus meus, * qui docet manus meas ad proelium, et digitos meos ad bellum.
2 Misericordia mea et refugium meum, * susceptor meus et liberator meus,
Protector meus, et in ipso speravi, * qui subdit *populos* sub me.
3 Domine, quid est homo, quia *innotuit tibi*? * aut filius hominis, quia reputas eum?
4 Homo vanitati similis factus est; * dies eius sicut umbra praetereunt.

5 Domine, inclina caelos tuos, et descende; * tange montes, et fumigabunt.
6 Fulgura coruscationem, et *dissipa* eos; * emitte sagittas tuas, et *conturba* eos.
7 Emitte manum tuam de alto, eripe me et libera me de aquis multis, * de manu filiorum alienorum.
8 Quorum os locutum est vanitatem, * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

1 Benedictus Dominus PETRA MEA, * qui docet manus meas ad proelium, et digitos meos ad bellum.
2 Misericordia mea et refugium meum, * PRAESIDIUM MEUM et liberator meus,
SCUTUM MEUM AD QUOD CONFUGIO, * qui subdit *populos* sub me.

4 Homo FLATU ORIS similis factus est; * dies eius sicut umbra PRAETERIENS.

6 Fulgura FULGUR, et *dissipa* eos; * emitte sagittas tuas, et *conturba* eos.

8 Quorum os locutum est MENDACIUM, * et dextera eorum, dextera DOLOSA.

9 Deus, canticum novum cantabo
tibi, * in psalterio decachordo psal-
lam tibi.
10 Qui das salutem regibus, * qui
redemisti David, servum tuum.
De gladio maligno 11 eripe me, * et
erue me de manu filiorum alienorum,
Quorum os locutum est vanitatem,
* et dextera eorum, dextera iniquita-
tis.
12 Filii *nostri* sicut novellae planta-
tiones * in iuventute sua.
Filiae *nostrae sicut columnae angulares*,
* *sculptae ad similitudinem* templi.
13 Promptuaria *nostra* plena, * eruc-
tantia *omni specie*.
Oves *nostrae* fetosae, abundantes in
campis nostris; * 14 boves *nostrae* cras-
sae.
Non est ruina maceriae, neque
transitus, * neque clamor in plateis
nostris.
15 *Beatus* 0 *populus* cui haec sunt; *
beatus populus, cuius Dominus, Deus
eius.

Quorum os locutum est MENDA-
CIUM, * et dextera eorum, dextera
DOLOSA.
12 Filii *nostri* sicut 0 plantationes *
CRESCENTES in iuventute sua.

Oves *nostrae* AD MILLE, AD DECEM
MILLIA in *campis nostris*; * 14 boves
nostrae crassae.
Non est ruina maceriae, neque EX-
ITUS, * neque clamor in plateis *nostris*.

Psalmus 144

1 Exaltabo te, Deus meus, rex; * et
benedicam nomini tuo in saeculum,
et in saeculum saeculi.
2 Per singulos dies benedicam tibi, *
et laudabo nomen tuum in saeculum,
et in saeculum saeculi.
3 Magnus Dominus, et laudabilis
nimis, * et magnitudinis eius non est
finis.
4 Generatio et generatio laudabit
opera tua, * et potentiam tuam pro-
nuntiabunt.
5 Magnificentiam gloriae *decoris tui*
loquentur, * et mirabilia tua narra-
bunt.
6 Et virtutem terribilium tuorum

3 Magnus Dominus, et laudabilis
nimis, * et magnitudinis eius non est
INVESTIGATIO.

dicent, * et magnitudinem tuam narrabunt.

7 Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt, * et *de* iustitia tua exsultabunt.

8 Miserator et misericors Dominus, * patiens et multum misericors.

9 Suavis Dominus universis, * et miserationes eius super omnia opera eius.

9 Suavis Dominus universis, * et miserationes eius IN omnia opera eius.

10 Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; * et sancti tui benedicant tibi.

11 Gloriam regni tui dicent, * et potentiam tuam loquentur,

12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, * et gloriam magnificentiae regni tui.

13 Regnum tuum regnum omnium saeculorum, * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, * et sanctus in omnibus operibus suis.

14 Allevat Dominus omnes qui corruunt, * et erigit omnes elisos.

14 Allevat Dominus omnes qui corruunt, * et erigit omnes INCURVATOS.

15 Oculi omnium in te sperant, Domine, * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

15 Oculi omnium in te sperant, 0 * et tu das escam illorum in tempore SUO.

16 Aperis tu manum tuam, * et imples omne animal *ad beneplacitum*.

17 Iustus Dominus in omnibus viis suis, * et sanctus in omnibus operibus suis.

18 Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, * omnibus invocantibus eum in veritate.

19 Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

19 Voluntatem timentium se faciet, * et CLAMOREM eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

20 Custodit Dominus omnes diligentes se, * et omnes peccatores disperdet.

21 Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro no-

mini sancto eius in saeculum, et in saeculum saeculi.

Psalmus 145

2 Lauda, anima mea, Dominum; laudabo Dominum in vita mea; * psallam Deo meo quamdiu fuero.

3 Nolite confidere in principibus, * in filiis hominum, in quibus non est salus.

3 Nolite confidere in principibus, * in FILIO HOMINIS, in QUO non est salus.

4 Exibit spiritus eius, et revertetur in terram suam; * in illa die peribunt omnes cogitationes *eius*.

5 Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius, * spes eius in Domino Deo ipsius.

6 Qui fecit caelum et terram, * mare et omnia quae in eis sunt.

7 Qui custodit veritatem in saeculum, facit iudicium iniuriam patientibus, * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos, * 8 Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit INCURVATOS, * Dominus diligit iustos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit iustos.

9 Dominus custodit advenas, pupillum et viduam *suscipit* * et vias peccatorum *disperdit*.

10 Regnabit Dominus in saecula, * Deus tuus, Sion, in generationem et generationem.

Psalmus 146

1 Laudate Dominum, quoniam bonus, * *psallite* Deo nostro, *quoniam suavis*: *decet eum* laudatio.

2 Aedificans Ierusalem Dominus, * dispersiones Israelis congregabit.

3 Qui sanat contritos corde, * et alligat contritiones eorum.

4 Qui numerat multitudinem stellarum * et *eas omnes nomine* vocat.

5 Magnus Dominus noster, et magna virtus eius, * et sapientiae eius
non est numerus.
6 Suscipiens mansuetos Dominus; *
humilians autem peccatores usque ad
terram.
7 Praecinite Domino in confessione,
* psallite Deo nostro in cithara.
8 Qui operit caelum nubibus, * et
parat terrae pluviam.
Qui producit in montibus faenum,
* et herbam servituti *hominis*.
9 Qui dat iumentis escam ipsorum,
* et pullis corvorum invocantibus
eum.
10 Non in fortitudine equi voluntatem habebit, * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.
11 Beneplacitum est Domino *in timentibus* eum, * et in eis qui sperant
super misericordia eius.

Psalmus 147

12 Lauda, Ierusalem, Dominum; *
lauda Deum tuum, Sion.
13 Quoniam confortavit seras portarum tuarum, * benedixit filiis tuis in
te.
14 Qui posuit fines tuos pacem, * et
adipe frumenti satiat te.
15 Qui emittit eloquium suum terrae, * velociter currit sermo eius.
16 Qui dat nivem sicut lanam, *
pruinam sicut cinerem spargit,
17 Mittit *glaciem* suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris eius quis
sustinebit?
18 Emittet verbum suum, et liquefaciet *eas*; * flabit spiritus eius, et fluent aquae.
19 Qui annuntiat verbum suum Iacob, * *praecepta* et iudicia sua Israel.
20 Non fecit taliter omni nationi, *
et iudicia sua non manifestavit eis.

Psalmus 148

1 Laudate Dominum de caelis; * laudate eum in excelsis.
2 Laudate eum, omnes Angeli eius; * laudate eum, omnes virtutes eius.
3 Laudate eum, sol et luna; * laudate eum, omnes stellae et lumen.
4 Laudate eum, caeli caelorum, * et aquae omnes, quae super caelos sunt:
5 Laudent nomen Domini, * quia ipse 0 mandavit, et creata sunt.
6 Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi; * praeceptum posuit, et non praeteribit.
7 Laudate Dominum de terra, * dracones et omnes abyssi,
8 Ignis, grando, nix, *nebula*, * spiritus procellarum *faciens* verbum eius,
9 Montes et omnes colles, * ligna fructifera et omnes cedri,
10 Bestiae et universa pecora, * serpentes et volucres pennatae,
11 Reges terrae et omnes populi, * principes et omnes iudices terrae,
12 Iuvenes et virgines, * senes cum iunioribus:
13 Laudent nomen Domini, * quia exaltatum est nomen eius solius.
Confessio eius super caelum et terram, * 14 et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius, * filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

3 Laudate eum, sol et luna; * laudate eum, omnes stellae LUCENTES.

GLORIA eius super caelum et terram, * 14 et exaltavit cornu populi sui.

Psalmus 149

1 Cantate Domino canticum novum; * laus eius in ecclesia sanctorum.
2 Laetetur Israel in eo qui fecit eum, * et filii Sion exsultent in rege suo.
3 Laudent nomen eius in choro, * in tympano et psalterio psallant ei:
4 Quia beneplacitum est Domino in

4 Quia beneplacitum est Domino in

populo suo, * et exaltabit mansuetos
in *salute*.
5 Exsultabunt sancti in gloria, *
laetabuntur in cubilibus suis.
6 Exaltationes Dei in gutture eo-
rum, * et gladii ancipites in manibus
eorum:
7 Ad faciendam vindictam in natio-
nibus, * increpationes in populis;
8 Ad alligandos reges eorum in
compedibus, * et nobiles eorum in
manicis ferreis;
9 Ut faciant in eis iudicium con-
scriptum: * gloria haec est omnibus
sanctis eius.

Psalmus 150

1 Laudate Dominum in *sancto* eius;
* laudate eum in firmamento virtutis
eius.
2 Laudate eum in virtutibus eius; *
laudate eum secundum multitudinem
magnitudinis eius.
3 Laudate eum in sono tubae; *
laudate eum in psalterio et cithara.
4 Laudate eum in tympano et choro;
* laudate eum in chordis et organo.
5 Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis iubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum!

populo suo, * et GLORIFICABIT mansuetos in *salute*.

5 Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis BENETINNIENTIBUS: * OMNE QUOD SPIRAT laudet Dominum!

CANTICA

Canticum Moysis

(Exod. 15, 1–18)

1 *Cantabo* Domino: gloriose enim magnificatus est: * equum et ascensorem deiecit in mare.

2 Fortitudo mea et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum; * Deus patris mei, et exaltabo eum.

3 Dominus quasi vir pugnator, * Omnipotens nomen eius.

4 Currus Pharaonis et exercitum eius proiecit in mare; * electi principes eius submersi sunt in Mari Rubro.

5 Abyssi operuerunt eos; * descenderunt in profundum quasi lapis.

6 Dextera tua, Domine, *magnificus* in fortitudine; * dextera tua, Domine, percussit inimicum.

7 Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos; * misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam.

8 Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae, *steterunt sicut acervus fluenta*, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

9 Dixit inimicus: «Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea;

1 *Cantabo* Domino: EXALTANS enim EXALTAVIT SE: * equum et ascensorem deiecit in mare.

3 Dominus quasi vir pugnator, * DOMINUS nomen eius.

8 Et in spiritu furoris tui COACERVATAE sunt aquae, *steterunt sicut acervus fluenta*, * COAGULATAE sunt abyssi in medio mari.

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.»

10 Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

11 Quis similis tui in *diis*, Domine, quis similis tui, magnificus in sanctitate, * terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

12 Extendisti *dexteram* tuam, * et devoravit eos terra.

13 Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti; * *et duxisti* eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.

14 *Attenderunt* populi, et irati sunt; * dolores obtinuerunt habitatores *Philisteae*.

15 Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor, * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

16 Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis,

Donec pertranseat populus tuus, Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

17 Introduces eos, et plantabis * in monte hereditatis tuae,

In loco habitaculi tui, quod *parasti*, Domine, * *in sanctuario*, Domine, quod firmaverunt manus tuae.

18 Dominus regnabit * in aeternum et ultra. 0

Evaginabo gladium meum, * EXTERMINABIT eos manus mea.»

10 FLAVISTI SPIRITU TUO, et operuit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

11 Quis similis tui in *diis*, Domine, quis similis tui, magnificus in sanctitate, * terribilis FACTIS LAUDABILIBUS, faciens mirabilia?

14 *Attenderunt* populi, et CONTREMUERUNT; * dolores obtinuerunt habitatores *Philisteae*.

15 Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor, * CONTABUERUNT omnes habitatores Chanaan.

16 Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui OBRIGESCANT quasi lapis,

Canticum Moysis

(Deut. 32, 1–18)

1 Audite, caeli, quae loquor; * audiat terra verba oris mei.

2 *Effundatur* ut pluvia doctrina mea; * fluat ut ros eloquium meum,

Quasi imber super herbam, * et quasi stillae super gramina.

3 Quia nomen Domini invocabo: *
Date magnificentiam Deo nostro!
4 *Deus*, perfecta sunt opera *eius*, *
et omnes viae eius iudicia;
Deus fidelis, et absque ulla iniquitate, *
iustus et rectus.
5 Peccaverunt ei filii *degeneres*, *
generatio prava atque perversa.
6 Haeccine reddis Domino, *
populе stulte et insipiens?
Numquid non ipse est pater tuus,
qui *formavit* te, * *ipse* fecit et creavit te?
7 Memento dierum antiquorum, *
cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi, *
maiores tuos, et dicent tibi:
8 Quando dividebat Altissimus gentes, *
quando separabat filios Adam,
Constituit terminos populorum *
iuxta numerum filiorum Israel.
9 Pars *enim* Domini populus eius, *
Iacob funiculus hereditatis eius.
10 Invenit eum in terra deserta, *
in loco horroris et *ululatus* solitudinis.
Circumdedit eum, et *curam eius habuit*, *
et custodivit quasi pupillam oculi sui.
11 Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, *
et super eos volitans,
Expandit alas suas, et assumpsit eum, *
atque portavit in humeris suis.
12 Dominus solus dux eius fuit; *
et non erat cum eo deus alienus.
13 Constituit eum super *excelsa terrae*, *
ut comederet fructus agrorum,
Ut sugeret mel de petra, *
oleumque de saxo durissimo;
14 Butyrum de armento, et lac de ovibus *
cum adipe agnorum,
Arietes, *filios* Basan, et hircos cum medulla tritici, *
et sanguinem uvae *bibisti* meracissimum.

4 PETRA, perfecta sunt opera *eius*, *
et omnes viae eius iudicia;

7 Memento dierum antiquorum, *
cogita ANNOS GENERATIONIS ET GENERATIONIS.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, *
atque portavit SUPER PENNAS SUAS.

15 Incrassatus est Dilectus, et recalcitravit, * incrassatus, impinguatus, dilatatus.
Dereliquit Deum factorem suum, * et *detraxit* Deo salutari suo.

Dereliquit Deum factorem suum, * et *detraxit* PETRAE salutari suo.

16 Provocaverunt eum in diis alienis, * et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.
17 Immolaverunt daemoniis, et non Deo, * diis, quos ignorabant,
Novis qui recenter venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.
18 Deum, qui te genuit, dereliquisti, * et oblitus es Domini, creatoris tui.

18 PETRAM, QUAE te genuit, dereliquisti, * et oblitus es Domini, creatoris tui.

Canticum Annae

(I Sam. 2,1–10)

1 Exsultavit cor meum in Domino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo;
Dilatatum est os meum super inimicos meos, * quia laetata sum in salutari tuo.
2 Non est sanctus, ut est Dominus; neque enim est alius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

2 Non est sanctus, ut est Dominus; neque enim est alius extra te, * et non est PETRA sicut Deus noster.

3 Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes; * recedant *iniquitates* de ore vestro;
Quia Deus scientiarum, Dominus est, * et *ab ipso ponderantur actiones*.
4 Arcus fortium *contritus* est, * et infirmi accincti sunt robore.
5 Repleti prius, pro panibus se locaverunt, * et famelici *a labore cessarunt*,
Dum sterilis peperit plurimos, * et quae multos habebat filios, infirmata est.

Dum sterilis peperit SEPTIES, * et quae multos habebat filios, infirmata est.

6 Dominus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.
7 Dominus pauperem facit et ditat, * humiliat et sublevat.

8 Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem,
Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriae teneat.
Domini enim sunt *columnae* terrae, * et posuit super *eas* orbem.
9 Pedes sanctorum suorum servabit, * et impii in tenebris conticescent.
Quia non in fortitudine sua roborabitur vir; * 10 *Dominus confringet adversarios suos.*
Excelsus in caelis tonabit; * Dominus iudicabit fines terrae;
Et dabit imperium Regi suo, * et sublimabit cornu Christi sui.

Canticum David
(I Par. 29, 10–13)

10 Benedictus es, Domine, Deus Israel, patris nostri, * ab aeterno in aeternum.
11 Tua est, Domine, magnificentia et potentia, * et gloria atque victoria, et tibi laus.
Cuncta enim, quae in caelo sunt et in terra, tua sunt; * tuum, Domine, regnum, et tu es super omnes principes.
12 *A te sunt* divitiae et 0 gloria; * tu dominaris omnium.
In manu tua virtus et potentia, * in manu tua *magnificare* et *firmare* omnia.
13 Nunc igitur, Deus noster, confitemur tibi, * et laudamus nomen tuum inclytum.

Canticum Tobiae
(Tob. 13, 1–10)

1 Magnus es, Domine, in aeternum, * et in omnia saecula regnum tuum.
2 Quoniam tu flagellas, et salvas, deducis ad inferos, et reducis, * et non est qui effugiat manum tuam.

Ut COLLOCET EUM cum principibus, * et solium gloriae TENERE FACIAT.

3 Confitemini Domino, filii Israel, *
et in conspectu gentium laudate eum.
4 Quoniam ideo dispersit vos inter
gentes, quae ignorant eum, * ut vos
enarretis mirabilia eius,
Et faciatis scire eos, * quia non est
alius Deus omnipotens praeter eum.
5 Ipse castigavit nos propter iniqui-
tates nostras, * et ipse salvabit nos
propter misericordiam suam.
6 Aspicite ergo quae fecit *vobiscum*,
et cum timore et tremore confitemini
illi, * Regemque saeculorum exaltate
in operibus vestris.
7 Ego autem in terra captivitatis
meae confitebor illi, * quoniam osten-
dit maiestatem suam in gentem pec-
catricem.
8 Convertimini itaque, peccatores, et
facite iustitiam coram Deo, * creden-
tes quod faciat vobiscum misericor-
diam suam.
9 Ego autem et anima mea * in eo
laetabimur.
10 Benedicite Dominum, omnes elec-
ti eius, * agite dies laetitiae et confi-
temini illi.

Canticum Iudith

(Iudith 16, 15–21)

15 Hymnum cantemus Domino; *
hymnum novum cantemus Deo no-
stro.
16 Adonai, Domine, magnus es tu,
et praeclarus in virtute tua, * et quem
superare nemo potest.
17 Tibi serviat omnis creatura tua, *
quia dixisti, et facta sunt,
Misisti spiritum tuum, et creata
sunt, * et non est qui resistat voci
tuae.
18 Montes a fundamentis movebun-
tur cum aquis; * petrae, sicut cera,
liquescent ante faciem tuam.

16 Adonai, Domine, magnus es tu,
et praeclarus in virtute 0, * et quem
superare nemo potest.

19 Qui autem timent te, * magni
erunt apud te per omnia.
20 Vae genti insurgenti super genus
meum: Dominus enim omnipotens
vindicabit in eis, * in die iudicii visi-
tabit illos.
21 Dabit enim ignem et vermes in
carnes eorum, * ut urantur et sen-
tiant usque in sempiternum.

19 Qui autem timent te, * magni
erunt apud te PRAE omnia.

Canticum Ecclesiastici
(Eccli. 36, 1–16)

1 Miserere nostri, Deus omnium, et
respice nos, 0 * 2 et immitte timorem
tuum super *omnes* gentes. 0
3 Alleva manum tuam super gentes
alienas, * ut videant potentiam tuam.
4 Sicut enim in conspectu eorum
sanctificatus es in nobis, * sic in con-
spectu nostro *magnifica te* in eis,
5 Ut cognoscant te, sicut et nos
cognovimus, * quoniam non est Deus
praeter te, Domine.
6 Innova signa et *instaura* mirabilia;
* 7 glorifica manum et brachium dex-
trum.
8 Excita furorem et effunde iram; *
9 tolle adversarium et afflige inimicum.
10 Festina tempus et memento finis,
* ut enarrent mirabilia tua.
11 In ira flammae devoretur qui sal-
vatur, * et qui pessimant plebem tu-
am, inveniant perditionem.
12 Contere caput principum inimi-
corum, * dicentium: «Non est alius
praeter nos».
13 Congrega omnes tribus Iacob, 0
* et *hereditatem da eis* sicut ab initio.
14 Miserere plebi tuae, super quam
invocatum est nomen tuum, * et Is-
rael, quem *primogenitum appellasti*.
15 Miserere civitati sanctificationis
tuae Ierusalem, * civitati requiei tuae.

11 In ira flammae devoretur qui sal-
vatur, * et qui AFFLIGUNT plebem tu-
am, inveniant perditionem.

16 Reple Sion *laudibus* tuis, * et gloria tua *templum* tuum.

Canticum Isaiae

(Is. 12, 1–6)

1 Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi; * conversus est furor tuus, et consolatus es me.

2 Ecce Deus salvator meus, * fiducialiter agam, et non timebo:

Quia fortitudo mea et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

3 Haurietis aquas in gaudio * de fontibus Salvatoris;

4 Et dicetis in illa die: * Confitemini Domino, et invocate nomen eius;

Notas facite in populis adinventiones eius; * mementote quoniam excelsum est nomen eius.

5 Cantate Domino, quoniam magnifice fecit; * annuntiate hoc in universa terra.

6 Exsulta, et lauda *quae habitas in* Sion, * quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

2 Ecce Deus SALUTIS MEAE, * fiducialiter agam, et non timebo:

3 Haurietis aquas in gaudio * de fontibus SALUTIS;

Notas facite in populis OPERA eius; * mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Canticum Ezechiae

(Is. 38, 10–22)

10 Ego dixi: In dimidio dierum meorum vadam; * ad portas inferi *constitutus sum pro residuo* annorum meorum.

11 Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium; * non adspiciam hominem ultra *inter habitatores orbis*.

12 *Habitatio* mea ablata est et *avulsa* est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Convolvi velut texens vitam meam; dum adhuc ordirer, succidit me; * de mane usque ad vesperam finies me.

13 *Clamavi* usque ad mane; quasi

Convolvi velut texens vitam meam; A STAMINE succidit me; * de mane usque ad vesperam finies me.

leo sic contrivit omnia ossa mea; * de
mane usque ad vesperam finies me.
14 Sicut pullus hirundinis sic *clama-*
vi, * *ingemui* ut columba.
Attenuati sunt oculi mei suspicien-
tes in excelsum; * Domine, vim pa-
tior, responde pro me!
15 Quid dicam aut quid *loquar ei*,
cum ipse fecerit? *Incedam per* omnes
annos meos * in amaritudine animae
meae.
16 *Dominus super eos, vivent*, * et in
omnibus eis vita spiritus *eius*.
Sanabis me, et vivificabis me. *
17 Ecce in pace amaritudo mea amaris-
sima.
Tu autem eruisti animam meam *a*
fovea perditionis, * proiecisti post ter-
gum tuum omnia peccata mea.
18 Quia non infernus confitebitur
tibi, neque mors laudabit te; * non
exspectabunt, qui descendunt in la-
cum, veritatem tuam.
19 Vivens, vivens ipse confitebitur
tibi, sicut et ego hodie; * pater filiis
notam faciet veritatem tuam.
20 Domine, salvum me fac, * et
psalmos nostros cantabimus cunctis
diebus vitae nostrae in domo Domini.

Canticum Isaiae

(Is. 45,15–26)

15 Vere tu es Deus absconditus, *
Deus Israel, Salvator.
16 Confusi sunt et erubuerunt om-
nes simul, * abierunt in confusionem
fabricatores *idolorum*.
17 Israel salvatus est in Domino sa-
lute aeterna; * non confundemini et
non erubescetis usque in saeculum
saeculi.
18 Quia haec dicit Dominus creans
caelos, * ipse Deus formans terram et
faciens eam, ipse plastes eius.

Non in vanum creavit eam; ut habitaretur, formavit eam: * Ego Dominus, et non est alius.

19 Non in abscondito locutus sum, * in loco terrae tenebroso;

Non dixi semini Iacob: «Frustra quaerite me»; * ego Dominus, loquens iustitiam, annuntians recta.

20 Congregamini, et venite et accedite simul, * qui salvati estis ex gentibus.

Nescierunt, qui levant lignum sculpturae suae, * et rogant deum non salvantem.

Nescierunt, qui PORTANT lignum sculpturae suae, * et rogant deum non salvantem.

21 Annuntiate et *proferte* et consiliamini simul: * Quis auditum fecit hoc, ex tunc praedixit illud?

Numquid non ego Dominus? et non est ultra Deus absque me; * Deus iustus et salvans non est praeter me.

22 Convertimini ad me, et salvi eritis, omnes fines terrae: * quia ego Dominus, et non est alius.

23 In memetipso iuravi, egredietur de ore meo *iustitia*, * verbum *quod* non revertetur:

«Quia mihi curvabitur omne genu, * et iurabit omnis lingua,

24 *Dicens*: in Domino *tantum* * sunt iustitiae et imperium».

Ad eum venient, et confundentur * omnes qui repugnant ei.

25 In Domino iustificabitur et laudabitur * omne semen Israel.

Canticum Ieremiae

(Ier. 31,10–14)

10 Audite verbum Domini, gentes, * et annuntiate in insulis, quae procul sunt,

Et dicite: Qui dispersit Israel, congregabit eum, * et custodiet eum sicut pastor gregem suum.

11 Redemit enim Dominus Iacob, *
et liberavit eum de manu potentioris.
12 Et venient, et laudabunt in monte
Sion, * et confluent ad bona Domini,
Super frumento et vino et oleo, *
et foetu pecorum et armentorum.
Eritque anima eorum quasi hortus
irriguus, * et ultra non esurient.
13 Tunc laetabitur virgo in choro, *
iuvenes et senes simul.
Et convertam luctum eorum in
gaudium, * et consolabor eos et lae-
tificabo a dolore suo.
14 Et inebriabo animam sacerdotum
pinguedine, * et populus meus bonis
meis adimplebitur.

Eritque anima eorum quasi hortus
irriguus, * et ultra non LANGUESCENT.

Canticum trium puerorum
(Dan. 3,52–57)

52 Benedictus es, Domine, Deus pa-
trum nostrorum, * et laudabilis et
gloriosus et superexaltatus in saecula.
Et benedictum nomen gloriae tuae
sanctum, * et laudabile et superexal-
tatum in omnibus saeculis.
53 Benedictus es in templo *sanctae*
gloriae tuae, * et superlaudabilis et
supergloriosus in saecula.
54 Benedictus es in throno regni tui,
* et superlaudabilis et superexaltatus
in saecula.
55 Benedictus es, qui intueris abys-
sos, et sedes super cherubim, * et
laudabilis et superexaltatus in saecula.
56 Benedictus es in firmamento cae-
li, * et laudabilis et gloriosus in sae-
cula.
57 Benedicite, omnia opera Domini,
Domino; * laudate et superexaltate
eum in saecula.

Canticum trium puerorum
(Dan. 3,57–88 et 56)

57 Benedicite, omnia opera Domini,
Domino; * laudate et superexaltate
eum in saecula.
58 Benedicite, Angeli Domini, Do-
mino; * 59 benedicite, caeli, Do-
mino.
60 Benedicite, aquae omnes quae
super caelos sunt, Domino; * 61 bene-
dicite, omnes virtutes Domini, Do-
mino.
62 Benedicite, sol et luna, Domino;
* 63 benedicite, stellae caeli, Domino.
64 Benedicite, omnis imber et ros,
Domino; * 65 benedicite, omnes spi-
ritus, 0 Domino.
66 Benedicite, ignis et aestus, Do-
mino; * 67 benedicite, frigus et aestus,
Domino.
68 Benedicite, rores et pruina, Do-
mino; * 69 benedicite, gelu et frigus,
Domino.
70 Benedicite, glacies et nives, Do-
mino; * 71 benedicite, noctes et dies,
Domino.
72 Benedicite, lux et tenebrae, Do-
mino; * 73 benedicite, fulgura et nu-
bes, Domino.
74 Benedicat terra Dominum; * lau-
det et superexaltet eum in saecula.
75 Benedicite, montes et colles, Do-
mino; * 76 benedicite, universa ger-
minantia in terra, Domino.
77 Benedicite, fontes, Domino; *
78 benedicite, maria et flumina, Do-
mino.
79 Benedicite, cete, et omnia quae
moventur in aquis, Domino; * 80 be-
nedicite, omnes volucres caeli, Do-
mino.
81 Benedicite, omnes bestiae et pe-
cora, Domino; * 82 benedicite, filii ho-
minum, Domino.

83 Benedicat Israel Dominum; *
laudet et superexaltet eum in saecula.
84 Benedicite, sacerdotes Domini,
Domino; * 85 benedicite, servi Domi-
ni, Domino.
86 Benedicite, spiritus et animae iu-
storum, Domino; * 87 benedicite,
sancti et humiles corde, Domino.
88 Benedicite, Anania, Azaria, Mi-
sael, Domino; * laudate et superex-
altate eum in saecula.
Benedicamus Patrem et Filium cum
Sancto Spiritu; * laudemus et super-
exaltemus eum in saecula.
56 Benedictus es, Domine, in firma-
mento caeli; * et laudabilis et glorio-
sus et superexaltatus in saecula.

Canticum Habacuc

(Hab. 3, 2–19)

2 Domine, audivi auditionem tuam,
* et timui, Domine, opus tuum.
In medio annorum *ostende* illud, in
medio annorum notum *fac illud*; *
cum iratus fueris, misericordiae *re-
cordare*.
3 Deus ab Austro *venit*, * et Sanc-
tus de monte Pharan.
Operuit caelos gloria eius, * et
laudis eius plena est terra.
4 Splendor eius ut lux *erat*; *radii de
manu* eius *prodibant*; * ibi abscondita
est fortitudo eius.
5 Ante faciem eius *ivit* mors, * et
egressa est febris post pedes eius.
6 Stetit, et *conturbavit* terram; * ad-
spexit, et dissolvit gentes.
Et contriti sunt montes saeculi, in-
curvati sunt colles *antiqui*, * *itinera
eius ab aeterno*.
7 *In miseria* vidi tentoria Aethiopiae,
* *turbati sunt* pelles terrae Madian.
8 Numquid in *flumina* iratus es, Do-

3 Deus DE THEMAN *venit*, * et
Sanctus de monte Pharan.

5 Ante faciem eius *ivit* PESTIS, * et
egressa est febris post pedes eius.

mine, aut in *flumina* furor tuus, * vel
in *mare* indignatio tua,
Qui ascendes super equos tuos, *
super quadrigas tuas salvationis?
9 *Nudans nudasti* arcum tuum; * *sa-*
tiasti sagittis cordam eius.
In fluvios *scidisti terram*; * 10 vide-
runt te, et doluerunt montes.
Gurges aquarum transiit, * dedit
abyssus vocem suam;
In alto manus suas levavit sol, *
11 et luna *stetit* in habitaculo suo,
In luce sagittarum tuarum *quae vo-*
lant, * in splendore fulgurantis hastae
tuae.
12 In fremitu *conculcasti* terram, * et
in furore *contrivisti* gentes.
13 Egressus es in salutem populi tui,
* in salutem *christi tui.*
Percussisti caput de domo impii; *
denudasti fundamentum eius usque
ad collum.
14 *Perfodisti iaculis tuis caput* bella-
torum eius, * *venientium* ut turbo ad
dispergendum me.
Exsultatio eorum, * sicut eius qui
devorat pauperem in abscondito.
15 Viam fecisti in mari equis tuis, *
in *aestu* aquarum multarum.
16 Audivi, et conturbatus est venter
meus; * a voce contremuerunt labia
mea.
Ingressa est putredo in ossibus meis,
* et subter me *moti sunt gressus mei.*
Exspectabo quietus diem tribulationis,
* ut ascendam ad populum accinctum
contra nos.
17 Ficus enim non florebit, * et non
erit germen in vineis;
Mentietur opus olivae, * et arva
non afferent cibum;
Abscindetur de ovili pecus, * et
non erit armentum in praesepibus:
18 Ego autem in Domino gaudebo,
* et exsultabo in Deo Iesu meo.

18 Ego autem in Domino gaudebo,
* et exsultabo in Deo SALUTARI meo.

19 Deus Dominus fortitudo mea, et
ponet pedes meos quasi cervorum, *
et super excelsa deducet me.0

Canticum B. Mariae V.

(Luc. 1,46–55)

46 Magnificat * anima mea Dominum;
47 Et exsultavit spiritus meus * in
Deo salutari meo.
48 Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes generationes.
49 Quia fecit mihi magna qui potens
est, * et sanctum nomen eius.
50 Et misericordia eius a progenie in
progenies * timentibus eum.
51 Fecit potentiam in brachio suo; *
dispersit superbos mente cordis sui.
52 Deposuit potentes de sede, * et
exaltavit humiles.
53 Esurientes implevit bonis, * et divites dimisit inanes.
54 Suscepit Israel, puerum suum, *
recordatus misericordiae suae,
55 Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini eius in
saecula.

Canticum Zachariae

(Luc. 1,68–79)

68 Benedictus Dominus Deus Israel, * quia visitavit, et fecit redemptionem *plebi* suae,
69 Et erexit cornu salutis nobis * in
domo David, pueri sui,
70 Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum eius:
71 Salutem ex inimicis nostris, * et
de manu omnium qui oderunt nos,

72 Ad faciendam misericordiam cum
patribus nostris, * et memorari testa-
menti sui sancti,
73 Iusiurandum, quod iuravit ad
Abraham, patrem nostrum, * daturum
se nobis,
74 Ut sine timore, de manu inimico-
rum nostrorum liberati, * serviamus
illi
75 In sanctitate et iustitia coram
ipso * omnibus diebus nostris.
76 Et tu, puer, propheta Altissimi
vocaberis: * praeibis enim ante fa-
ciem Domini parare vias eius,
77 Ad dandam scientiam salutis ple-
bi eius * in *remissione* peccatorum eo-
rum,
78 Per viscera misericordiae Dei
nostri, * in quibus *visitabit* nos Oriens
ex alto,
79 Illuminare his qui in tenebris et
in umbra mortis sedent, * ad dirigen-
dos pedes nostros in viam pacis.

Canticum Simeonis

(Luc. 2,29–32)

29 Nunc dimittis servum tuum, Do-
mine, * secundum verbum tuum in
pace,
30 Quia viderunt oculi mei * salute-
re tuum,
31 Quod parasti * ante faciem om-
nium populorum,
32 Lumen ad revelationem gentium
* et gloriam plebis tuae Israel.

72 FACERE misericordiam cum pa-
tribus nostris, * et memorari testa-
menti sui sancti,
73 IUSIURANDI, quod iuravit ad Ab-
raham, patrem nostrum, * daturum se
nobis,